בשבע

יום חמישי, כ"ט בניסן תשפ"ו, 16.04.2026 | פרשת תזריע מצורע | גיליון מס' 1191

מיחם הפלא

גאונות יוצאת דופן

טל. 5419*

לפרטים עמוד 31

זמני הדלקת נרות
תזריע מצורע

	כניסת שבת	מוצאי שבת
י-ם	18:34	19:48
ת"א	18:51	19:50
חיפה	18:44	19:51
ב"ש	18:51	19:49

www.be7.co.il



לבנון: מי עוצר את הריסת כפרי חיזבאללה בקו הנ"ט, ומה פשר הניסיון להימנע מהריסת קן הצרעות בבינת ג'ביל ← **זאב קם**



"דווקא עכשיו, אחרי שדניאל חזר, אני מוצא שיותר קשה לי לעלות לקברו": הרב דורון פרץ, נשיא ההסתדרות הציונית, בריאיון על זיכרון ותקומה ← **רבקי גולדפינגר**



למרות הרטוריקה התוקפנית, נכון לעכשיו נראה שהמצור הימי על איראן הוא טקטיקת משא ומתן ולא מאמץ למיטוט השלטון ← **אסף משניות**



עורי צפון: סיור בגבעות וחוות צפון השומרון, שיחד עם צעדי הממשלה הופכות את חלום החזרה לחבל הארץ שננטש למציאות ← **חגית רוזנבאום**



עקורי גוש קטיף והקיבוצניקים של השומר הצעיר שמתגוררים בשכונות במועצת בני שמעון, מייצרים מעגלי שיח לא שגרתיים ← **אוריה שילת, אתנחתא**



"עצמאות ישראל התחזקה מאוד בשנתיים וחצי האחרונות, אנחנו היום הרבה יותר בני חורין משהיינו"

שר האוצר וחבר הקבינט בצלאל סמוטריץ' בריאיון חג // יוני רוטנברג

צילום: יעל בן ישר

לגיליון זה מצורפת



בס"ד





מכירה וקנייה של רכבים חדשים ויד שניה מכל הסוגים
בשיתוף פעולה עם כל חברות הרכבים הגדולות בארץ

ליווי אישי והכוונה · מינימום מחיר, מקסימום שירות

תנאי מימון נוחים · אפשרות עד 100% מימון · טרייד אין לכל הרכבים · קילומטראז' נמוך
כל הרכבים שמורים ומטופלים · חיסכון לצרכן ומחירים מיוחדים · רכישות רכבים

חדש! ביטוח במקום במחירים הזולים בארץ!!!

מבצע החודש! מימון 30,000 ₪ ב- 24 תשלומים ללא ריבית (צמוד מדד בלבד) בכפוף לתקנון



מיצובישי אאוטלנדר 2022,
יד 1 פרטי, 7 מקומות,
72,000 ק"מ, טסט 2/27,
132,000 ₪



סוזוקי ויטארה 2023,
היבריד, יד ראשונה,
42,000 ק"מ טסט לשנה,
110,000 ₪



סוזוקי איגניס 2023,
יד ראשונה, היבריד,
37,000 ק"מ, טסט לשנה,
85,000 ₪ .

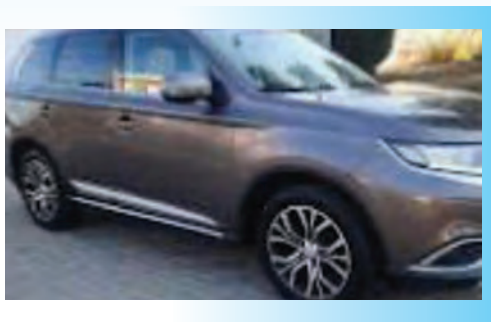

מיצובישי אאוטלנדר 2017,
יד 01 פרטי, פרימיום,
7 מקומות, 112,000 ק"מ,
79,000 ₪



טויוטה יאריס קרוס 2023,
יד ראשונה, היבריד,
53,000 ק"מ,
109,000 ₪

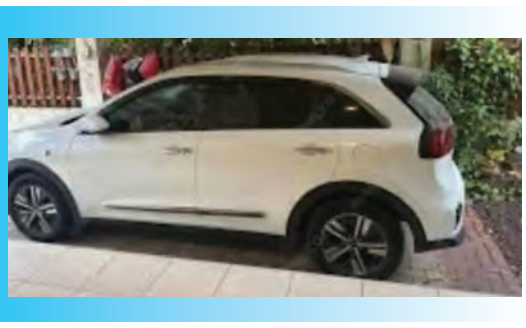

קיה נירו 2022,
יד ראשונה, היבריד פלאג
אין, 99,000 ק"מ, 95,000 ₪
(מחירון 120,000 ₪)



קיה סטוניק 2018,
יד 1 פרטי, 65,000 ק"מ,
טסט 11/26,
דגם EX,
58,000 ₪



יונדאי i10, 2018,
יד 1 פרטי, מנוע 1.25 אוטומט
80,000 ק"מ,
42,000 ₪.

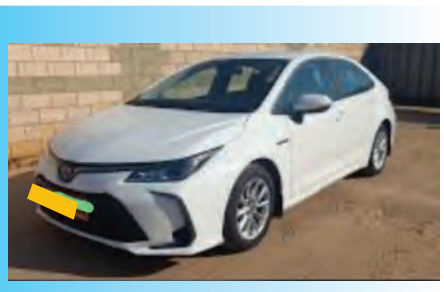

טויוטה קורולה 2022,
יד ראשונה, היבריד,
37,000 ק"מ



קיה סלטוס 2023,
יד ראשונה,
46,000 ק"מ, טסט לשנה,
99,000 ₪.

ע.ב.ה

צביקה טבת 052-2557776 יאס אישי ואדיב


אל תפספסו את ההזדמנות לרכוש את הדירה שלכם!
מחירים החל מ-
₪2,405,000
דירות 4, 5, 6 חדרים החל מ-
073-3585820 לתיאום סיור פרטי
מגוון אפשרויות להתאמה אישית
דגם דירה להמחשה
מבחר של 5 דגמים
הפרויקט כולל חניות מקורות
מעלית בכל בניין
ממ"ד בכל דירה
אין צורך לדאוג לכלום, הכל כבר מוכן עבורכם!
ברוכים הבאים לבית החדש שלכם!
מחכים לראות אתכם בסיור בפרויקט!
(אזור מרכזי ומבוקש :)
הדמיה בלבד
לא כולל ריהוט
הדמיה בלבד
לא כולל ריהוט
הדמיה בלבד
לא כולל ריהוט

בס"ד

שאנן
האקדמית הדתית לחינוך
ע"ש ד"ר נבון



דווקא עכשיו,

תואר ראשון בחינוך.

תואר ראשון
ותעודת הוראה

מתמטיקה | מקרא | תושב"ע | היסטוריה
אנגלית | הגיל הרך | חינוך בלתי פורמלי
חינוך מיוחד | חינוך יסודי

תואר שני

מקרא | חינוך
אנגלית | ייעוץ חינוכי

מסלול רום
למצטיינים

תוכנית הכשרה למנהיגות חינוכית
לבעלי נתונים מתאימים
(מלגת לימודים מלאה)

כי פוב הפתיפ צריך שיחות עם ציונות!

ההרשמה לתשפ"ז בעיצומה **8781***

- מדרשה
- קרבה לרכבת
- תוכנית ייחודית לבנות שירות לאומי
- פעוטון במכללה
- מערך מלגות
- מעונות סטודנטים

הים התיכון 7, קריית שמואל, חיפה | מרחק הליכה מרכבת קריית מוצקין ומטרונית.



אשתאול | באר שבע | קריית אתא | ראשל"צ | נתניה
שעות פתיחה ביום העצמאות 14:00-22:00

מינימום 10,000 פריטים במלאי מכלל המוצרים שבהנחה. ההנחה בתוקף ביום 22.4.26.

זהות

משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות

האגף לתרבות יהודית יוצרים חיבור לנשמה

הרשות לזהות לאומית יהודית

המחברה למנהלים

שבוע הזיכרון והגבורה

שבוע הזיכרון והגבורה

זוכרים יחד. מתחזקים יחד.

גם השנה כולנו מתכנסים יחד לזכור ולהתחזק
במתחמים הפזורים בעשרות מוקדים ברחבי הארץ



מרחב קהילתי של חיבור ותקווה
לאור מורשת הגבורה של הנופלים

אירועים, מפגשים וסיפורים מעוררי חוסן והשראה
עם משפחות שכולות, לוחמים ופצועים

מיצגים ופעילויות חינוכיות וקהילתיות
המחברות בין עומק הזיכרון לעוצמת הגבורה

למתחם הקרוב לביתכם
חפשו בגוגל: שבוע הזיכרון והגבורה
או סרקו את הברקוד

לפמ

תל-חי
אוניברסיטת
קריית שמונה בגליל

הצפון חשוב לכולנו, עצמאות היא הבחירה שלנו להיות כאן ועכשיו

תל-חי, אוניברסיטת קריית שמונה בגליל, מזמינה אתכם ואתכן ללמוד על עצמאות בנופי הגליל. הצטרפו לקהילה צומחת ומתפתחת, שמציעה מחקר מתקדם ורמה אקדמית גבוהה לצד יחס אישי ומרחב לימודים ייחודי.
תל-חי כאן כדי להישאר, והאריה ימשיך לשאוג אל שמי התכלת ופסגת החרמון הזוהרת.

יום עצמאות מלא גאווה מתל-חי (וקיים!)
אוניברסיטת קריית שמונה בגליל



לפרטים והרשמה דברו איתנו
9827* או סרקו את ה-QR:

גמרנו לכם פראירים

Carrefour

הסל הזול של ישראל

משרד הכלכלה והתעשייה בשיתוף Carrefour משיקים את הסל הזול של ישראל, ומזמינים את כל עם ישראל לחסוך מאות שקלים בכל קנייה, עם 100 מוצרים ב-30% פחות ממחיר השוק!

משרד הכלכלה והתעשייה

מובילים כלכלה אנושית

10.50 ₪
בייבי מוצרלה
150 גרם, גד

6.90 ₪
חלב מועשר 3%
1 ליטר, יטבתה

8.90 ₪
ספגטי מחיטה מלאה
500 גרם, ברילה

7.90 ₪
חרוזית יתים ירוקים
560 גרם
בית השיטה

7.90 ₪
שקדי מרק רכיבים טבעיים
400 גרם, אסם

13.90 ₪
תירוש מיץ ענבים אדום
1 ליטר, כרמל

9.90 ₪
שמן קנולה
1 ליטר, עץ הזית

27.90 ₪
שמן זית כתית מעולה
750 מ"ל יד מרדכי

6.90 ₪
קינואה
500 גרם, סוגת

3.90 ₪
עדשים ירוקות
500 גרם, סוגת

15.90 ₪
מארז שמיניה מילקי
170X8 מ"ל,
שטראוס

2.90 ₪
מעדן גבינה דניאלה בטעם וניל
150 מ"ל, שטראוס

4.00 ₪
פודינג וניל
80 גרם, אסם

15.90 ₪
תה ירוק לימונית ולואיזה
25 שקיקיםX1.5 גרם
ויסוצקי

24.90 ₪
ממרח אגוזי לוז עם קקאו נוטלה
750 גרם

22.90 ₪
כריות נוגט
686 גרם
תלמה

4.90 ₪
שעועית לבנה
500 גרם, סוגת

6.90 ₪
אורז בסמטי מלא
1 ק"ג, סוגת

3.90 ₪
חומוס
500 גרם, סוגת

8.50 ₪
מיונז אמיתי
500 גרם, תלמה

4.50 ₪
יוגורט דנונה פרו 1.5% שומן 20 גר' חלבון
200 גרם, שטראוס

7.70 ₪
גבינת סימפוניה 5% בטעם טבעי במרקם שמנת
200 גרם, שטראוס

3.90 ₪
פסטה ספגטי 8
500 גרם, אסם

8.90 ₪
שיבולת שועל להכנה מהירה
500 גרם, קוואקר

6.50 ₪
מיני קרקרים עגולים
350 גרם, קריט

3.00 ₪
במבה
80 גרם, אסם

7.90 ₪
קטשופ
750 גרם, אסם

9.90 ₪
טחינה 100% שומשום טהור
500 גרם, בארכה

7.00 ₪
אורז פרסי קלאסי
1 ק"ג, סוגת

5.20 ₪
אפונת גינה וגזר
550 גרם, יכין

2.00 ₪
מעדן הגולן בטעם שוקולד
125 גרם, שטראוס

5.40 ₪
קוטג' 5%
250 גרם, תנובה מהדרין

3.10 ₪
אפרופו
50 גרם, אסם

9.90 ₪
נשנושים בטעם שמנת בצל
260 גרם
בייגל ביגל

2.50 ₪
תפוצ'יפס קראנץ בטעם טבעי
50 גרם, עלית

10.90 ₪
ויטמינצ'יק בטעם פטל
1 ליטר

1.50 ₪
רוטב עגבניות מרוכז 22%
100 גרם, פריניר

16.90 ₪
שלישיית עגבניות מרוסקות
400X3 גרם, מוטי

21.90 ₪
רביעיית טונה סטארקיסט
בשמן, 160X4 גרם

5.90 ₪
גרעיני תירס מהשדה
550 גרם, יכין

22.60 ₪
גבינה צהובה 28%
500 גרם, נעם

11.00 ₪
גבינה צפתית מעודנת במלח ים 5%
200 גרם, גד

21.90 ₪
חטיפי מיקס מגדים
390 גרם
עלית

6.00 ₪
שוקולד ממולדה תות
100 גרם, עלית

7.90 ₪
פיתה פיתה
8 יח', אנג'ל

9.90 ₪
פיתות כוסמין
8 יח', אנג'ל

19.90 ₪
שמן זית כתית מעולה
750 מ"ל, קרפור

6.50 ₪
פיוז טי אפרסק
1.5 ליטר

2.90 ₪
XL משקה אנרגיה
250 מ"ל

11.90 ₪
שישיית סודה
1.5X6 ליטר
טמפו

3.90 ₪
דנונה קראנצ' פיצפוצים
175 מ"ל, שטראוס

8.90 ₪
שוקו בבקבוק
1 ליטר, יטבתה

8.90 ₪
לחם כוסמין וחיטה מלאה
750 גרם, אנג'ל

8.90 ₪
לחם פשוט מלא
750 גרם, אנג'ל

4.90 ₪
אורז פרסי
1 ק"ג, קרפור

9.10 ₪
חומוס מסעדה
700 גרם, צבר

9.90 ₪
שישיית מי עדן
1.5X6 ליטר

13.70 ₪
מיץ תפוזים 100% סחוט טבעי
1 ליטר, פרימור

12.90 ₪
קפה שחור טורקי
200 גרם, עלית

21.50 ₪
קפה נמס
200 גרם, עלית

13.90 ₪
מארז מארז דנונה ביו 3%
150X8 מ"ל, שטראוס

24.90 ₪
מארז אקטימל בטעם תות
108X16 מ"ל, שטראוס

16.90 ₪
צ'יפס לתנור
1.5 ק"ג, תפוגן

11.50 ₪
אפונת גינה מוקפאת
800 גרם,
סנפרוסט

19.90 ₪
שעועית ירוקה עדינה שלמה מוקפאת
600 גרם, סנפרוסט

10.50 ₪
שוקולית
500 גרם, עלית

7.40 ₪
פתיבר קלאסי
500 גרם, אסם

7.50 ₪
עוגיות אוראו סנדביץ'
176 גרם

6.90 ₪
עוגיות שוקולד צ'יפס
225 גרם, מרבה

11.50 ₪
רביולי גבינה
400 גרם
שטראוס

7.90 ₪
טופו הבית במרקם קשה
300 גרם, משק ווילר

12.90 ₪
ליח'
ברוקולי מוקפא/ כרובית מוקפאת
800 גרם,
סנפרוסט

28.20 ₪
שניצל דק דק פריך
700 גרם, מאמא עוף

19.90 ₪
חטיפי פיצה
650 גרם, מעדנות
*לא כולל בד"י

11.90 ₪
עד חצות
200 גרם, עלית

9.90 ₪
אצבעות קינדר
200 גרם

5.50 ₪
קליק קורנפלקס
65 גרם

20.50 ₪
רביעיית שוקולד מריר
100X4 גרם, עלית

6.90 ₪
קוקה קולה
1.5 ליטר קוקה קולה

29.90 ₪
קפה נמס טייסטר צ'ויס
200 גרם

2.90 ₪
סוכר לבן
1 ק"ג סוגת

7.90 ₪
טחינה משומשום מלא
500 גרם אחווה

7.90 ₪
חמאה
200 גרם, תנובה מהדרין

10.50 ₪
גבינת שמנת בטעם טבעי 25%
225 גרם,
נפוליאון

6.90 ₪
שמנת לבישול 15%
250 מ"ל
השף הלבן

8.90 ₪
משקה שיבולת שועל
1 ליטר
תנובה אלטרנטיב

17.90 ₪
קורנפלקס של אלופים
850 גרם, תלמה

12.60 ₪
ג'ל כביסה ירוק
2.5 ליטר פרסיל

6.90 ₪
קוקה קולה זירו
1.5 ליטר קוקה קולה

9.90 ₪
נוטרילון שלב 1, 2, 3
800 גרם נוטרילון

21.90 ₪
נייר טואלט סופט סילק לבן
32 יח' סנו

7.90 ₪
משקה סויה ללא תוספת סוכר
1 ליטר
תנובה אלטרנטיב

7.50 ₪
משקה סויה
1 ליטר
תנובה אלטרנטיב

9.50 ₪
רויון 1.5%
1 ליטר, תנובה

5.90 ₪
חלב 2% דל לקטוז
1 ליטר, תנובה

16.00 ₪
רביעיית מגבוני האגיס ללא בישום

31.90 ₪
למארז
חיתולי האגיס פרידום דריי

8.90 ₪
שמפו לשיער רגיל
700 מ"ל, פינוק

7.90 ₪
מגבות הפלא
6 גלילים
סנו סופר

9.90 ₪
אקונומיקה בריח לימון
4 ליטר, סנו לאוול

לפרטים מלאים ולרשימת הסניפים והמוצרים המשתתפים היכנסו לאתר קרפור

*לתשומת ליבך חלב אם הוא המזון הטוב ביותר לתינוק

*מוגבל ל 2 מימושים מכל פריט בקנייה



המרשם של איל גבאי: ה-AI יאפשר לרופא להסתכל סוף סוף למטופל בעיניים

איל גבאי, יושב ראש קופת חולים מאוחדת, בריאיון מיוחד על התייצבות הקופה במבצע שאגת הארי והפתרונות היצירתיים תחת אש • על הכשל המבני שיוצר את המחסור ברופאים והצורך לשבור את חסמי ההכשרה, איך הטכנולוגיה תשחרר את הרופא מהמקלדת, והמסר שלו ליום העצמאות: "אנחנו צריכים להבטיח לדור הלוחמים שאנחנו משפרים את המדינה ומפיקים לקחים"

בשבת בבוקר, עם תחילת מבצע שאגת הארי, היה איל גבאי בדרכו לבית הכנסת בשכונת מגוריו ברעות. לרוב האנשים, השקט של השבת שנקטע באזעקות היה מפתיע ומעורר בהלה, אך בשביל גבאי - כיום יושב ראש קופת חולים מאוחדת ומי שכיהן בעבר כמנכ"ל משרד ראש הממשלה וכראש רשות החברות - המוח עבר באופן אוטומטי למצב של ניהול משברים אסטרטגי. "מאוחדת כבר הייתה למודת אירועים מתקופת הקורונה והמלחמה", הוא משחזר בטון שקול, "זה היה כמו קפיץ דרוך שרק חיכה להשתחרר. כולם ידעו בדיוק מה הם צריכים לעשות".

גבאי הוא לא יושב ראש טיפוסי שנותר במגדל השן. בימי הלחימה הראשונים כבר סייר במרפאות בבית שמש ובתל אביב, פגש עובדים שאיבדו את יקיריהם בנפילות הטילים, והוביל את הלוגיסטיקה המורכבת של ניהול ארגון בריאות גדול בתקופת מלחמה. בשבילו, המלחמה בשלטון האייתוללות היא לא רק אירוע ביטחוני אלא סגירת מעגל אישית של משפחתו, שעלתה משירז שבאיראן לפני 105 שנים והשתקעה בירושלים.

בריאיון עומק מיוחד גבאי מנתח את הכלכלה הפוליטית שמאחורי המלחמה, מסביר למה בתי החולים המסורתיים הם מודל של העולם הישן, תוקף את גילדת הרופאים שחוסמת את פתיחת השוק, ומשרטט עתיד שבו הבינה המלאכותית תאפשר לרופא סוף סוף להסתכל למטופל בעיניים.

השורשים בשירז והשחמט של טהרן

נתחיל בשורשים. המשפחה שלך עלתה מאיראן לפני יותר ממאה שנה. איך הסיפור הזה מעצב את נקודת המבט שלך על המערכה הנוכחית?

"הסבים שלי עלו לישראל זמן קצר אחרי שהיה פוגרום גדול ביהודים האיראניים, והתבססו בשכונת נחלאות בירושלים, יחד עם עוד יוצאי פרס", הוא מספר. אך כמו בעליות רבות, ההורים, שכבר נולדו בארץ והכירו בחצר של נחלאות, רצו לבנות לילדיהם זהות ישראלית ולא זהות פרסית. לפיכך בביתם לא


צילום: ענבל מרמרי

דיברו בשפה הפרסית ולא הדגישו את מוצאם. הם רצו שילדיהם יהיו "ישראלים וזהו". רק בשנים האחרונות, עם פטירת אביו ולקראת סוף ימיה של אימו, החל גבאי לחקור את אילן היוחסין המשפחתי וגילה מחדש את המסורת המפוארת של יוצאי פרס. היום בוער בו הרצון לחזור לאיראן לטיול שורשים. "אני מקנא באלו שנוסעים לפולין או למרוקו", הוא אומר, "אני מאמין שזה יתאפשר ושלא רחוק היום שבו נוכל לטייל ברחובות איראן".

"בין העם האיראני לישראל אין איבה מושרשת, ואין שום סיבה שאחרי תום הלחימה בשלטון האסלאמיסטי הקיצוני שם לא תהיה קרבה בין העמים", הוא מצהיר. "פגשתי את בנו של השאה. זה היה בערך לפני שלוש שנים, כשהוא ביקר בארץ. כמו כן יש לנו קשר עם הענפים הרחוקים של המשפחה שהגיעו ללוס אנג'לס ועדיין נמצאים בקשר עם אנשים מהקהילה היהודית או עם חברים שלהם שנמצאים באיראן, וכולם מאמינים שהגשר הזה אפשרי".

אתה באמת מאמין שנראה את נפילת השלטון בטהרן בטווח הנראה לעין?

"אני כל הזמן אומר שגם מסך הברזל נפל אחרי 45 שנה, ובוודאי שתוצאות המלחמה הזאת מקרבות את קיצו של השלטון - אי אפשר לדעת אם מחר, בעוד שנה או בעוד שלוש שנים. אני לא קונה את הסיפורים שהמלחמה מחזקת את השלטון. העם האיראני רואה שהכרזת המלחמה של השלטון נגד מדינה רחוקה רק פוגעת באיכות חייו. ראינו אותם יוצאים לרחובות עוד לפני המבצע המשותף שלנו ושל האמריקאים. זה יכול לקחת שנה או כמה שנים - גם לאסד בסוריה לקח עשור ליפול מהרגע שבו איבד את עמו - אבל קו פרשת המים נחצה. צריך לזכור, איראן היא לא חלק מהעולם הערבי. הניסיונות לייצא דמוקרטיה לעולם הערבי נכשלו, אבל באיראן המצב שונה. גם אם לא תהיה שם דמוקרטיה מערבית קלאסית מיד, אין שום הכרח שהשלטון הבא יניף את דגל המלחמה ב'שטן הקטן'".

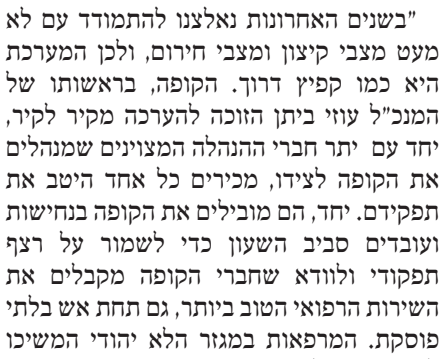
איל גבאי במפגש עם בנו של השאה

ומה לגבי הזווית האמריקאית? יש טענה בישראל שגררנו את דונלד טראמפ לעימות הזה בניגוד לרצונו.

"המחשבה שטראמפ יכול להיגרר על ידי מישהו היא מחשבה מעליבה. אני בהלם מכל הפרשנים, גם בישראל וגם בארצות הברית, שמעלים על דעתם דבר כזה. זה מעיד שהם לא מבינים את טראמפ. בזמן מלחמת המכסים שהוא נקט היה קונצנזוס מקיר לקיר, בכל הקהילה הכלכלית בעולם, שטראמפ עושה טעות. רק מעטים שהבינו אותו חשבו שהוא משחק עם הקלפים שלו בצורה החכמה ביותר, ובסופו של דבר ישפר את מאזן הסחר של ארצות הברית. אותו הדבר קורה כאן: טראמפ מנצל את הפוזיציה שלו כמעצמה כדי להבטיח שליטה אמריקאית בנפט של המפרץ ולמנוע מאיראן להיות גרעינית. אלו היעדים הפנימיים שלו. הוא מסתכל על מחירי הנפט בטווח הארוך. נכון, בטווח הקצר מחירי הדלק עולים לקראת בחירות האמצע, אבל אם הוא יצליח להוריד אותם משמעותית בהמשך, האפיזודה הנוכחית תישכח. הוא ימשיך להכות באיראנים עד שהם יישברו, כי הוא מאמין שהיעד הזה בר השגה".

מאוחדת בחזית - המהפכה של אשפוז הבית

בוא נחזור ליום הראשון של המלחמה. בתור יושב ראש מאוחדת, איך המערכת הגיבה בזמן אמת?

"בשנים האחרונות נאלצנו להתמודד עם לא מעט מצבי קיצון ומצבי חירום, ולכן המערכת היא כמו קפיץ דרוך. הקופה, בראשותו של המנכ"ל עוזי ביתן הזוכה להערכה מקיר לקיר, יחד עם יתר חברי ההנהלה המצוינים שמנהלים את הקופה לצידו, מכירים כל אחד היטב את תפקידם. יחד, הם מובילים את הקופה בנחישות ועובדים סביב השעון כדי לשמור על רצף תפקודי ולוודא שחברי הקופה מקבלים את השירות הרפואי הטוב ביותר, גם תחת אש בלתי פוסקת. המרפאות במגזר הלא יהודי המשיכו לעבוד כרגיל, והמרפאות הממוגנות נפתחו כבר בבוקר יום ראשון באופן מלא. ההתייצבות של העובדים הייתה מדהימה. אחד האתגרים הכי גדולים בחירום הוא שצוותי הרפואה הם גם הורים, וכשמערכת החינוך מושבתת הם לא יכולים לצאת לעבודה. בדומה למערכות קודמות, גם הפעם הפעלנו פתרון של מעונות יום לילדי העובדים בתוך המרפאות שלנו. העובד מביא את הילד ויודע שהוא בידיים טובות, הרופאה יכולה לקבל מטופלים, האחות יכולה לקחת בדיקות, והפיזיותרפיסט יכול להעביר סשן של פיזיותרפיה - ובסוף יום העבודה לאסוף את הילד ולצאת בחזרה הביתה. זה מה שאיפשר לנו התייצבות מלאה ותחושת שליחות עמוקה".

בימי הלחימה פעילותם של המרכזים לרפואה דחופה הוארכה אל תוך הלילה, שעות הפעילות של המוקדים הרפואיים הטלפוניים, שמאפשרים לקבל מענה בלי לצאת מהבית, הורחבו, ומערך בריאות הנפש קיבל חיזוק. "המטופלים, שאולי היססו ביומיים הראשונים, חזרו מהר מאוד לצרוך שירותים, גם פיזית וגם דרך המיון ההיברידי שלנו שפועל 24 שעות, וקיבלו מענה מקיף בכל התחומים. אפשר להגיד שזה קצת עצוב שאחרי חמש־שש שנים מתחילת הקורונה המערכת כבר רגילה לפעול בצורה הזאת, אבל יש גם יתרונות לכך שאנחנו מיומנים".

סיירת בשטה, בין היתר בבית שמש יום אחרי הנפילה הקטלנית. מה פגשת שם?

"זה היה אירוע קשה מאוד. יש לנו סייעת במרפאה שאיבדה את אימה ואחיה באותה נפילה. כמעט כל עובד שם הכיר מישהו שנפגע. עדיין הכול היה טרי מאוד. אבל מה שבלט לי היה המטופלים. הם נכנסו למרפאה ולא רק בשביל טיפול רפואי - הם פשוט רצו לדבר. פתאום כל פקידת קבלה או מנהלת מרפאה הפכו לשלוחה ראשונית של בריאות הנפש.

"היתרון הגדול של מאוחדת הוא הקשר הקהילתי - אנשים מרגישים אצלנו בבית, מכירים אותם בשם. יודעים מי הם, יודעים מה הם צריכים, היחס אישי מאוד. אז זה בא גם לידי ביטוי בשעת מצוקה. ליווינו את המפונים בבתי המלון בירושלים והגענו אל המלונות עם צוותים מקצועיים שכללו אנשי בריאות הנפש, צוות רפואי וצוות אדמיניסטרטיבי. הקמנו שם עמדות לבדיקת שמיעה. בפיצוצים כאלה השמיעה נפגעת, ואם לא מטפלים בזה מיד, הנזק עלול להיות קבוע. זה חלק מהתפיסה שלנו: לתת פתרונות איפה שהקהילה נמצאת".


סיור הנהלת הקופה במרפאת בית שמש יום לאחר נפילת הטיל בעיר

המלחמה גם האיצה תהליך שאתה מקדם באדיקות - אשפוז הבית. איך מתנהל אשפוז בית ומי בעצם אחראי על המטופל?

"אשפוז בית הוא אחד התהליכים הכי חשובים בתחום הבריאות היום. בשלב מסוים, אחרי אשפוז בבית החולים, נכון יותר שהמשך הטיפול יתבצע בבית. הסביבה טבעית יותר למטופל, נוחה לו ונגישה לו יותר, ופחות מסוכנת בכל הקשור לזיהומים. במסגרת אשפוז הבית מגיעים לבית המטופל רופא ואחות, לוקחים בדיקות דם ובודקים מדדים, נותנים תרופות ועירויים, מבוצע מעקב רפואי צמוד, המטופל מחובר לציוד רפואי לפי הצורך ואפילו מבצעים בדיקות רנטגן".

המלחמה דרשה מקופות החולים לשחרר מאושפזים מבתי החולים כדי לפנות מקום לנפגעים, ולקלוט אותם לאשפוז בית בהיקפים חסרי תקדים. אבל בשגרה יש כאן גם היבט רפואי עמוק של רצף טיפולי. "בבית החולים,

הרופאים מתחילים הכול מאפס כי אין להם נגישות לתיק הרפואי שלך בקהילה. באשפוז בית, הרופא של הקופה מלווה אותך כשהוא מכיר כל תרופה וכל מחלת רקע שלך. אשפוז הבית חייב להישאר בידי הקופות ולא להפוך ליד ארוכה של בתי החולים", אומר גבאי. "האינטרס של בית החולים הוא לפעמים כלכלי - למלא מיטות או לפנות אותן לפי צרכיו. האינטרס שלנו הוא שהמטופל יהיה בריא בביתו".

הבינה המלאכותית לא תחליף את הרופא

יש הרבה דיבור על AI בזמן האחרון. אנחנו רואים שהעולם הולך לכיוון הזה מבחינה טכנולוגית. איפה זה פוגש את מערכת הבריאות?

"ה־AI כבר כאן, לא רק כסיסמה. החל מהבסיס, בכל ההתנהלות בתוך האפליקציה האישית, באופן שמאפשר לכל אחד לחפש בשפה חופשית את תוצאות הבדיקה שלו, את התור שקבע או את הרופאה שהוא מחפש. אבל זה הרבה מעבר לנוחות. אחת הבעיות היום בתחום הרפואה היא היעדר זמינות של רופאים, במיוחד רפואה יועצת. יש לנו את בוט ה־AI 'נוח', שמוצא למטופלים תורים שהתפנו ושולח להם פוש לנייד. מטופל יכול להגדיר באיזה תחום הוא מחפש רופא, או לאילו ערים הוא מוכן לנסוע, ומאותו רגע הבוט מתחיל לעבוד בשבילו ומחפש כל הזמן תור שהתפנה. זה מאפשר לנו לשפר משמעותית את זמינות התורים.

"בתחום ההדמיה, אנחנו עובדים עם מערכת ישראלית בשם AI-Doc שמפענחת צילומי סי־טי ורנטגן בזמן אמת. המערכת תומכת ברופא, הוא לא צריך להכניס את הצילום של שבר ברגל כדי שהמערכת תדע לפענח מה זה בדיוק. יחד עם הצילום הוא יקבל את הפענוח, והמערכת יודעת להרים דגל אדום אם יש ממצא חשוד ומקפיצה אותו לראש התור לפענוח דחוף. היא גם יודעת לאתר שורה של ממצאים רפואיים חריגים, גם אם הם לא הוגדרו באופן מפורש. יום אחרי שהתחלנו לעבוד עם המערכת היא זיהתה תסחיף ריאות אצל מטופל שבכלל הגיע למעקב אונקולוגי. שלחנו אותו באופן מיידי למיון והצלנו את חייו".



MRI ראשון בקופת חולים, מרכז רפואי ראם של מאוחדת ברחובות

אבל השינוי הדרמטי ביותר נכנס עכשיו לחדרי הרופאים. "היום, רופא מקדיש חצי מזמן הביקור להקלדה במחשב. זה פוגע בקשר האנושי. אנחנו מכניסים בהדרגה מערכת ששומעת את הביקור ומתעדת אותו אוטומטית בתיק הרפואי. הרופא יוכל סוף סוף להסתכל למטופל בעיניים. בעתיד, ה־AI יסרוק את כל התיקים הרפואיים ויאתר קבוצות בסיכון באופן פרואקטיבי. המערכת תמליץ על בדיקות עוד לפני שהמטופל בכלל הרגיש שמשהו לא בסדר".

איך מתגברים על נושא הפרטיות בכלים כאלה? לא כולם היו שמחים שיש עוד מישהו שמקשיב להם.

"מערכת הבריאות מטפלת בסיכוני פרטיות ב־360 מעלות והשמירה על הפרטיות והסודיות הרפואית נמצאת בראש סדר העדיפויות שלנו. אי אפשר להגיד שהמערכת הרמטית במאה אחוז, אבל המערכות שלנו הן 'Stand-alone', ללא נגישות חיצונית. המידע ממילא נרשם בתיק הרפואי על ידי הרופא, זה לא חושף יותר מידע או פחות מידע ממה שכבר יש".

איפה הגבול? איפה אנחנו אומרים: טוב, פה אנחנו צריכים את הרופאים?

"בסוף, שיקול הדעת תמיד יישאר אנושי. המחשב הוא כלי עזר, הוא לא מחליף את הרופא. אני מותח כאן גבול ברור: ה־AI יביא את המידע והאבחון הראשוני, והרופא יקבל את ההחלטה על הטיפול - אנטיביוטיקה, ניתוח או פיזיותרפיה. יהיו מערכות תומכות גם בגילוי, גם בזיהוי וגם באבחון, אבל ההחלטה על הטיפול שיינתן תהיה בסופו של דבר החלטה של רופא. לא נחליף את שיקול הדעת האנושי במחשב בעתיד הנראה לעין".

לאחרונה הקימה מאוחדת את המרכז הרפואי ראם ברחובות, קומפלקס ענק של 8,000 מטרים בהשקעה של כ־70 מיליון שקלים. המרכז הרפואי כולל 25 מכונים רפואיים שונים, בהם מכון לב, מכון סוכרת, מרכז לבריאות האישה, מכון להתפתחות הילד, מכון עיניים, מרכז לרפואה יועצת ואף מכון MRI. לדבריו של גבאי, "מאוחדת היא הקופה היחידה שמפעילה MRI בקופה עצמה - בירושלים וברחובות. בשאר הקופות זה מתנהל אצל ספקים חיצוניים. זה מאפשר לנו לקבוע סדרי עדיפויות עצמאיים ולתת מענה מהיר בלי התורים האין־סופיים של בתי החולים הגדולים. חשוב לומר שאנחנו לא נגד בתי חולים, אנחנו פשוט בעד רפואה בקהילה".

אחד המכונים הקיימים במרכז הרפואי החדש הוא המרכז לרפואה מונעת על שם קטי בר שלום, הראשון מסוגו בארץ. "התפיסה שלי היא שקופת חולים צריכה גם למנוע מחלות, לא רק לטפל בהן. כל חבר קופה מעל גיל 50 יקבל זימון פעם בחמש שנים לסדרת בדיקות סקר מקיפות. המטרה היא לגלות בעיות כשהן עוד קטנות וניתנות לטיפול פשוט".

עם כל הכבוד לחדשנות ברחובות, אי אפשר להתעלם מהפיל שבחדר. בזמן שאתם משקיעים מיליוני שקלים בלב אזור הביקוש, תושבי הגליל, רמת הגולן והנגב עדיין מרגישים שקופות החולים שכחו אותם. למה להקים מרכז דגל דווקא במקום שבו השירותים ממילא קיימים, ולא היכן שהמחסור זועק לשמיים?

"קודם כול, אנחנו באמת מסתכלים על פריסה רחבה ומתכננים להקים מרכזי ראם נוספים ברחבי הארץ, אבל רחובות היא המקום שבו מאוחדת החלה את דרכה. זו עיר שבה יש למאוחדת הרבה מאוד לקוחות, ויש צורך לחזק את השירותים שלנו שם בגלל הקהל הגדול שמגיע גם מערים סמוכות כמו מודיעין, ראשון לציון, נס ציונה, רמלה, לוד, יבנה ועוד. אבל אנחנו בהחלט מחויבים גם לצפון וגם לדרום. אחת הפעולות שלנו בעקבות ה־7.10 הייתה ההחלטה לפתוח מרפאה של מאוחדת בשדרות. עד תחילת המלחמה לא הייתה לנו מרפאה בעיר, וסברנו שמן הראוי שנספק שירותים רפואיים ונעלה את רמת הרפואה בשדרות, כדי שתהיה בין קופות החולים תחרות בריאה שרק תשפר את השירות הרפואי שתושבי העיר מקבלים.

"בדיוק בגלל זה פתחנו בכרמיאל מלר"ד - מוקד לרפואה דחופה, שנועד לתת מענה למגוון בעיות בתחומי רפואת ילדים, משפחה ואורתופדיה בשעות שהמרפאות סגורות. המטרה היא לספק מענה מקצועי בשעות הלילה, בסופי שבוע ובחגים במקומות שבהם האלטרנטיבה היחידה היא נסיעה ארוכה ומתישה לחדר מיון בבית חולים מרוחק".

כאן חשוב לציין כי המרכז בכרמיאל אינו אירוע נקודתי, אלא חלק ממהלך אסטרטגי רחב של הקופה בשנתיים האחרונות. אם בתחילת הדרך הפעילה מאוחדת ארבעה מלר"דים בלבד, הרי שבתוך שנתיים זינק המספר לעשרה מרכזים פעילים בפריסה ארצית: בירושלים, בחיפה, בחדרה, בכרמיאל, בתל אביב, בבני ברק, ברחובות, באשדוד, במודיעין עילית ובקרוב גם בבית שמש.

"אנחנו בתהליך התרחבות מתמיד", מדגיש גבאי. "המלר"דים הללו הם המענה המדויק שלנו למקומות שבהם יש ואקום שירותי בשעות הלילה, ובלא מעט מקרים חוסכים לאנשים שעות ארוכות בחדר המיון. התוכנית היא להמשיך ולהפיץ את המודל הזה בפריסה ארצית רחבה, כדי שכל מטופל ידע שיש לו כתובת לרפואה דחופה קרוב לבית".

> **בסוף, שיקול הדעת תמיד יישאר אנושי. המחשב הוא כלי עזר, הוא לא מחליף את הרופא. אני מותח כאן גבול ברור: ה- AI יביא את המידע והאבחון הראשוני, והרופא יקבל את ההחלטה על הטיפול"**

הפתרון למחסור ברופאים

המחסור ברופאים הוא נושא שמדברים עליו כבר עשורים. למה המדינה לא מצליחה לפתור אותו? גבאי מנתח את הכשל. "הבעיה טמונה בשני מישורים", הוא מסביר. "ראשית, במשך שנים רבות הסתמכנו על העלייה המבורכת שהגיעה מרוסיה בשנות ה־90, מה שגרם לשאננות אצל מקבלי ההחלטות. הם חשבו שהבעיה נפתרה לנצח. בסופו של דבר לא הכשרנו ולא לימדנו מספיק רופאים, ואחרי שלא לימדנו מספיק, לא היה מספיק מקום להכשרה שלהם כמתמחים בבתי החולים".

כשחקן חיצוני למערכת, וכמי שלא צמח בתוך הממסד הרפואי, לגבאי קל לומר את האמת על מערך הכוחות שמעכב את השינוי: "יש כאן גם עניין של אינטרסים. כשיש מוצר במחסור, המחיר שלו עולה. היו מי שנהנו מהמחסור ברופאים כי זה העלה את השכר ואת היוקרה. הפתרון הוא לא להוריד את רף הקבלה, הרי הורדת הציון הפסיכומטרי הדרוש בעשר נקודות בלבד תספיק כדי להכפיל את כמות הסטודנטים. המחסור האמיתי הוא במקומות התמחות".

גבאי מתאר את המאבק המקצועי שניהל: "ניהלנו קרב כדי לפתוח התמחויות בקהילה. אם מתמחה יוכל לעשות חצי מההכשרה שלו במרפאה ולא רק בבית החולים, נוכל להכשיר פי שניים רופאים בבת אחת, ובאותה נשימה יהיו לנו יותר רופאים בקופות החולים, שיעבדו תחת פיקוח של רופא בכיר ויוכלו לתת מענה למטופלים ולשפר את זמינות התורים. לוקח עשור לראות תוצאות של מהלכים כאלה, וזה הולך להיות עשור לא פשוט".

כשקמה באריאל פקולטה לרפואה, מצד אחד דיברו על כך שיש באמת מחסור בפקולטות לרפואה בארץ, ומצד שני דיברו על כך שהיא מעבר לקו הירוק. מה דעתך על זה?

"אנחנו עדים לביקוש האדיר שיש ללימודי רפואה שם. באמצעות רשת מדיקה שלנו אנחנו בוחנים שיתוף פעולה להדרכה בתחום הכירורגיה באריאל עצמה. אז יש לנו אמון גדול בפקולטה הזאת ואנחנו חושבים שהיא תהיה מצוינת, והביקוש ללימודים בה ילך ויגדל. אנחנו נקבל בברכה ובחיבוק חם את כל מי שיסיים שם את לימודי הרפואה".

המחויבות שלנו לדור הבא

לסיום, מה המסר שלך לישראלים לקראת יום העצמאות הקרוב?

"מדינת ישראל היא נס, ואנחנו צריכים לוודא שאנחנו מעבירים את הנס הזה לילדים ולנכדים שלנו בצורה בטוחה יותר. שלושה מהילדים שלי שירתו במלחמה הזאת, ובן אחד לחם כמעט בכל הגזרות בעזה. כשאני רואה את הנחישות של הדור הזה לקום ולהשיב מלחמה שערה, אני פשוט משתאה. אני גדלתי על הטראומה של מלחמת יום כיפור. הייתי אז בכיתה א' וישבתי במקלט. כקצין מודיעין נשבענו שההפתעה הזאת לא תחזור, ולצערנו אחרי 50 שנה היא חזרה. המטרה שלנו כהנהגה היא להיות ראויים לדור הלוחמים הזה. להבטיח להם שאנחנו משפרים את המדינה ומפקידים בידיהם מדינה טובה יותר, מוכנה יותר ומפיקה לקחים".



פתיחת המרפאה בשדרות



חג עצמאות שמח ישראל

משרד התחבורה
והבטיחות בדרכים

חברת נמלי ישראל
פיתוח ונכסים בע"מ

שאגת הארי



עמנואל שילה
לתגובות: eshilo777@gmail.com

תעלה המשואה

הרב זרביב ראוי מאוד להשיא משואה בזכות התנדבותו האמיצה כלוחם, אבל מעשיו בעזה הולמים לא פחות גם את תפקידו כדיין ← בני טיפוחיו של אורי אורבך בתקשורת הכללית התרחקו מדרכו הרבה יותר מיורשיו בפוליטיקה



יודע שהניצחון תלוי מעל לכול ברוח ובאמונה. הרב אברהם זרביב בעזה

צילום: באדיבות המצולם

שיטת שיטוח המבנים שהרב זרביב הפך לסמל שלה הצילה חיי עשרות חיילים, העמידה לרשות צה"ל אזור ביטחון נרחב ריק מאויב, והמחישה מה יהיה המחיר שתשלם אוכלוסייה שתוציא מקרבה מעשי זוועה בנוסח 7 באוקטובר

שלושה חודשים לפני שהרב הדיין והלוחם אברהם זרביב נבחר להשיא משואה בטקס המרכזי של יום העצמאות, גם אנחנו ב'בשבע' הקדמנו לחשוב שהוא ראוי להוקרה מיוחדת והענקנו לו בכנס ירושלים האחרון את 'פרס ירושלים'. בשנתיים וחצי האחרונות זכינו לראות ולהיחשף למעשי גבורה רבים מכדי לספור ולספר של לוחמים שמעשיהם ראויים להוקרה. חלקם כבר זכו לכבוד ממלכתי, מטבע הדברים לא כולם. אבל יש משהו מיוחד ויוצא דופן בסיפורו של הרב זרביב, שמכיל בתוכו היבטים רבים של גבורה, מסירות והתנדבות שראוי להעלותם על נס, במיוחד כשהם נפגשים אצל אדם אחד שהפך לסמל.

בהתייצבותו הארוכה לשירות מילואים, מאז פרוץ המלחמה ועד לימים אלו, הוא מייצג אלפי חיילי מילואים שהעמיסו על שכמם את עול המערכה, קשייה ומוראותיה, עזבו את בתיהם לתקופות ארוכות וסיכנו את חייהם למען עם ישראל ומדינת ישראל.

בתוך אותם אלפי חיילי מילואים מופלאים, הדיין בן ה־54 מייצג קבוצה מיוחדת של לוחמים שמפאת גילם, מצבם המשפחתי ותפקידם באזרחות לא היו אמורים כלל להיקרא למילואים, אך בחרו שלא לממש את הפטור שלהם ולהתייצב בהתנדבות ובחירוף נפש בקו חזית הלחימה.

בתקופה שבה עשרות אלפי חרדים נמנעים מלקחת חלק במלחמת המצווה בתואנות שונות, הוא מהווה דוגמה לתלמיד חכם מובהק שבעת מלחמה הולך בדרכם של יהושע בן נון, עתניאל בן קנז, בניהו בן יהוידע ושאר גדולי ישראל שהלכו בראש הלוחמים.

כלוחם חי"ר מובחר שהפך למפעיל D9 הוא מייצג גם חשיבה מחוץ לקופסה, הן במישור המבצעי הפרקטי והן בסדר עדיפויות ערכי צודק ומרענן, ששם את ערך חיי חיילינו מעל לכול ובז למוסר מעוות שחס יותר מכך על רכוש האויב. שיטת שיטוח המבנים שהרב זרביב הפך לסמל שלה הצילה חיי עשרות חיילים, העמידה לרשות צה"ל אזור ביטחון נרחב ריק מאויב ומהעורף התומך שלו, והמחישה מה יהיה המחיר שתשלם אוכלוסייה שתוציא מקרבה מעשי זוועה בנוסח 7 באוקטובר.

ולבסוף, הרב זרביב יודע שבמלחמה מנצחים קודם כול עם רוח לחימה, ושבצבא ישראל אין מקור עוצמתי יותר לרוח לחימה מאמונה חזקה בצור ישראל וגואלו, ולכן הוא פועל גם במישור הזה כדי לעודד ולחזק את הלוחמים בפרט ואת עם ישראל בכלל.

היו מי שטענו שאין לכבד את הרב זרביב בהשאת משואה משום שהוא "שנוי במחלוקת" וטקס המשואות אמור להיות קונצנזוס. זהו אותו תרגיל מוכר ושחוק שמתייג את דעתו של רוב הציבור כשנויה במחלוקת ואת דעת המיעוט כקונצנזוס. עובדתית, גם כאשר נעשו ניסיונות לשלול הוקרה ממלכתית מאנשי השמאל הקיצוניים ביותר, שופטי בג"ץ התערבו והפכו את ההחלטה. הסיפור הבולט ביותר הוא זה של פרופ' עודד גולדרייך, ששרי החינוך יואב גלנט ויפעת שאשא־ביטון סירבו לממש את ההחלטה להעניק לו את פרס ישראל. זאת לאחר שפעל מול ממשלת גרמניה לטובת תנועת ה־BDS, ואף חתם על עצומה שקראה להחרים את אוניברסיטת אריאל. גולדרייך אף ביזה את ראש הממשלה ושר החינוך וכינה אותם "מנוולים ראשיים" שלחיצת ידם בטקס הענקת הפרס תגרום לו עוגמת נפש. כל זה לא מנע משופטי בג"ץ לכפות על השרה שאשא־ביטון להעניק לו את הפרס. היו כמובן עוד עשרות מקרים שבהם אנשים ונשים שדעותיהם ומעשיהם שנויים במחלוקת כובדו ושותפו בטקסים וזכו בפרסים ממלכתיים. באשר לרב זרביב, מעשיו הם מופת לרבים ודמותו מקובלת ואף נערצת על רוב מוחלט מהציבור. אין הצדקה להעניק למיעוט קטן וקיצוני זכות וטו על זהותם של מקבלי הוקרה ממלכתית.

טענה נוספת שעלתה היא שהרב זרביב לא ראוי להשיא משואה משום שנציב התלונות על שופטים ודיינים, השופט אשר קולה, הוציא נגדו דוח שזקף לחובתו מעשים ואמירות שדיין צריך להימנע מהם. ובכן, אילו הרב זרביב היה זוכה לכבוד הזה בזכות היותו דיין מצטיין, ניתן היה לטעון שדיין שנזקף בידי נציב הקבילות לא ראוי להיחשב דיין למופת. אבל הרב זרביב נקרא לדגל בזכות מעשיו כלוחם, ולכן הערות בנוסח חנה בבלי על התבטאויותיו לא ממש אמורות לשנות.

אך באמת נכון וראוי לומר שבמעשיו כלוחם הצטיין הרב זרביב גם כדיין. אומנם במערכת המשפט של ימינו תפקיד הדיינים מצומצם לתחום מאוד מסוים, וכשמנסים להרחיב אותו מעט ולאפשר להם לשבת כבוררים בדיני ממונות, קמה זעקת געוואלד וממלאה את 'הארץ'. אבל במסורת ישראל יש לדיינים תפקיד רחב בהרבה בעשיית צדק ומשפט ובענישה על עוול ורשעה. לא היה שופט מסור לעם ישראל כמו שמואל הנביא, שכיתת רגליו ממקום למקום כדי לשפוט את ישראל בהתנדבות וללא כל תמורה. ובמסגרת תפקידו, הוא גם האיש שהורה למלך שאול להילחם בעמלק שתקף את הנחשלים שבעם ישראל ולהשמידו עד כלות. וכאשר שאול התרשל ולא השלים את המשימה, שמואל הנביא והשופט הוציא להורג את אגג מלך עמלק במו ידיו. אז אולי אפשר לרשום לחובתו של הרב זרביב עבירה על סעיף כזה או אחר בתקנון הדיינים, אבל במישור המהותי הוא התעלה על כל חבריו הדיינים במסירותו לעשות דין צדק ונקמה ברשעים ששפכו את דם ישראל כמים.

לתפארת תורת ישראל, עם ישראל, ארץ ישראל ומדינת ישראל - תעלה המשואה!

מי סטה מדרכו של אורי אורבך?

בעמוד השער של מוסף 'הארץ', תחת הכותרת "איפה טעינו", כיכב בסוף השבוע האחרון פנחס ולרשטיין, איש התיישבות ותיק ובכיר, עתיר מעש וזכויות. ולרשטיין התנדב לספק מעל דפי ביטאון השמאל האנטי־ציוני את ההלקאה העצמית והודאת בעל הדין על מחדל השתיקה לנוכח "אלימות המתנחלים" ו"הטרור היהודי". עד שהתראיינתי ל'הארץ' לא הזמנתם אותי לפטריוטים, הוא תירץ לשאלת ינון מגל את כיבוס הכביסה המלוכלכת בחוץ. מה שנקרא, עשה מעשה פנחס וקיבל במה לצד זמרי.

במוסף המקביל, 'גלריה', כיכב עם מסר מאוד דומה רועי שרון, הפרשן הצבאי של תאגיד 'כאן', בן היישוב קרני שומרון שבחייו האישיים ובהשקפתו התרחק לא מעט מהערוגה שגדל בה. בתוך דבריו בכתבה שרון מלין על ההנהגה הנוכחית של הציונות הדתית, שמבחינתו סטתה מן הדרך: "אין לך אפילו אורי אורבך אחד. פעם הוא היה סמל הציונות הדתית, ואם היה חי היום היו מכנים אותו קפלניסט ושמאלן". ובכן, אורי אורבך בשנות חייו האחרונות עבר למערכת הפוליטית ותרם לה את תרומתו, אך מעולם לא הגיע שם לשורה הראשונה ולעמדת המנהיג. לעומת זאת, בתחום התקשורתי אין ספק שאורי אורבך היה מנהיג בולט של דור צעיר דתי־לאומי שניסה להשתלב בתקשורת הכללית ולהביא אליה את ערכיו והשקפתו. בכנס ירושלים האחרון קלמן ליבסקינד כינה את עמיתיו אלה 'מתייוונים', בגלל בחירתם להיטמע בסביבה התקשורתית החילונית־שמאלנית במקום להיאבק על דרכם יום יום באומץ ובעמל. זה היה סיכום ביניים די עגום למהלך שאורי אורבך קרא אליו במאמרו 'הטובים לתקשורת'.

רועי שרון מספר בכתבה שהחל מ־7 באוקטובר הוא עובד גם בשבתות. לפי עדותו, הוא לא היה רחוק מהחלטה לבלות את אותו ליל שמחת תורה במסיבת הנובה. את הטענה על היעדרו של אורי אורבך, ולו אחד, במפלגת הציונות הדתית, שמעתי ממנו כשראיין אותי לפני מספר שבועות לתוכנית ב'כאן 11'. שאלתי אותו מה לגבי אופיר סופר, האם אינו ראוי בעיניו להיחשב כהולך בדרכו של אורבך? שרון הסכים איתי בשפה רפה, אבל זה לא מנע ממנו לחזור על הטיעון מעל דפי 'הארץ'. יכולתי באותה מידה להזכיר את מיכל וולדיגר, אוהד טל או משה סולומון. אין לי ספק שאילו אורי אורבך היה חי היום ומחזיק בדעותיו, הוא לא היה מכונה שמאלן וקפלניסט. ייתכן שאורבך לא היה מתלהב מסמוטריץ' וסטרוק, אבל לא בטוח שזה כל כך חשוב. לעומת זאת, די ברור לי שהוא היה מצטער מאוד לראות לאן הגיע בן טיפוחיו רועי שרון, וזה בעיניי הרבה יותר משמעותי. ■

בשבע
קבוצת התקשורת הגדולה בישראל לציבור הדתי

מו"ל: בשבע השבועון לציבור הדתי בע"מ **יו"ר מועצת המנהלים בערוץ 7:** יעקב כ"ץ (כצל"ה) **יו"ר קבוצת בשבע:** דודו סעדה **עורך ראשי:** עמנואל שילה **סמנכ"ל:** דודי פינקלר **סגנית עורך:** חגית רוזנבאום **מנהל מכירות:** מאיר מלמד **מנהלת סטודיו:** סגולי קירשנבוים **סטודיו:** חגית שחור, רעות מליחי, סמדר בן טוב **עורך אתר בשבע:** יוני רוטנברג **מנהל דיגיטל:** מאיר פריאנטה **רכזת מערכת:** שירה נחום **עורכות לשון:** אפרת פוקס, אפרת אורנשטיין **מנהלת הפקה:** שמרית שמח **מוקד הפצה:** 03-9185555

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

מערכת ומחלקת מודעות | טלפון: 03-9185553 פקס: 03-9237777 כתובת למשלוח דואר: ת"ד 3631 קריית אריה פ"ת 4959258 אתר: **be7.co.il** | הפצה: בר הפצות

תושבי אלעד מוזמנים

חגגים עצמאות

יום שלישי
ה' אייר התשפ"ו
21.4.26
19:00-24:00

אומן אורח:
יאיר אלייצור





תפילת מנחה, ערבית
ושירי הלל חגיגיים
עם להקת
"מזמור שיר"
ושר המורשת
הרב עמיחי אליהו



אורח מיוחד:
ראש ישיבת נחלת יוסף
ורב היישוב שבי שומרון
הרב **יהושע מרדכי שמידט**
ותלמידי הישיבה
ובהשתתפות
הרב אברהם נחשון



טקס יקיר הקהילה



מתחם מתנפחים ענק
-כניסה חופשית-



דוכני מזון

הציבור מוזמן
לתפילת שחרית חגיגית מסורתית
בבוקרו של חג בשעה 8:00
בתלמוד תורה מוריה
שמאי 20 אלעד

בהשתתפות
הרב יהודה בוטבול
ראש העיר
עו"ד יניב בדלוב
סגן ראש העיר
נבחרי ציבור, שרים וחברי כנסת

במתנ"ס אלעד רבי חייא 9 אלעד
חניון לרכבים סעדיה גאון 12 אלעד

משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות | הקצף לתרבות יהודית יוצרים חיבור לנשמה | מרכז קהילתי אלעד הבית לכל המשפחה | הפורום הדתי לאומי אלעד | אלעד. משהו טוב קורה פה. לשכת סגן ראש העיר עו"ד יניב בדלוב



זאב קם
לתגובות: lomez4@gmail.com

על תשתיות ושטויות אחרות

הן בלבנון והן באיראן, הדבר שהכי מטריד את האויב הוא פגיעה בתשתיות שלו. אז למה צה"ל לא משמיד את תשתיות חיזבאללה? אולי משיקולים משפטיים, ואולי מפני שעדיין לא החלטנו מה אנחנו רוצים להשיג שם

איש אינו חולק על כך שנשיא ארצות הברית טראמפ החליט שהוא הולך על הפסקת אש עם איראן ומכאן ישראל נדרשה ליישר קו באופן מוחלט, בלי קשר לשאלה אם היא תומכת בהחלטה או לא. עד כאן שלב העובדות. אלא שמהנקודה הזאת והלאה, כל ספקולציה שהופרחה לאוויר - שהנשיא האמריקני התעייף, או אפילו גרוע מכך, החליט למכור אותנו ולנטוש את המערכה - הייתה יותר מופרכת מהשנייה.

זה כבר הפך לספורט לאומי קבוע במרחבי הדיון הציבורי אצלנו, לחבוט בעצמנו ולתרחש כל תרחיש שלילי אפשרי, הכול כדי להוריד את המורל הלאומי ולעורר שיח רע ופסימי. המזל הוא שהלקוח הספציפי הזה, הנשיא טראמפ, לא ממש מתאמץ להסתיר את מה שהוא חושב, ולכן מהר מאוד אפשר פשוט לשמוע מכלי ראשון את האמת ביחס למה שהוא רוצה להשיג. וכך קורה שכמעט בכל הזדמנות הוא מביע שוב ושוב את המחויבות האישית שלו למניעת גרעין מאיראן ואת הנחישות שלו בנוגע לפתיחת מצרי הורמוז, ומאכזב שוב את חורשי הרעה כאן אצלנו. מתברר שגם בשלב השיחות, כמו בשלב היריות, ישראל וארצות הברית מתואמות עד הקצה. בדרג המדיני והצבאי אצלנו אין התנגדות עקרונית להגיע להישג הנדרש באמצעות הסכם. הדרך כלל לא משנה, מה שחשוב זה התוכן. ואם זה לא יושג באמצעות הסכם, אז טראמפ בעצמו כבר הודיע שיצטרכו לבחון חלופות אחרות, ולכולם ברור מה הן אותן חלופות אחרות.

האיראנים מאמינים שהצליחו לשרוד

רק כדי לסבר את האוזן ביחס לקריסה באיראן, מאז מבצע 'עם כלביא' המטבע האיראני איבד 100 אחוז מערכו - היום הוא עומד על שווי של 1.6 מיליון ריאל לדולר אחד, כשלפני עשרה חודשים הוא נסחר ביחס של 700 אלף ריאל לכל דולר. מדובר במספרים מטורפים, ובעיקר זה מסביר מדוע האיראנים חיפשו את הפסקת האש ואת הנתיב לשיחות.

והנה עוד דבר שזירז אותם בדרך לשם - מצב התשתיות הלאומיות שלהם. התקיפות שביצע חיל האוויר שלנו במפעלי הפלדה ובמפעלים הפטרוכימיים באיראן שרפו למדינת הענק 15 אחוז מהתוצר הלאומי שלה. אם זה היה נמשך לא הייתה נשארת מדינה, במובן הכי מילולי של המילה. ועובדה שבסמוך לתקיפות האלה נתנו האיראנים את הסכמתם להפסקת האש ולפתיחה בשיחות, כהוכחה מובהקת לפגיעה האנושה שזה פגע בהם.

בנקודה הזאת צריך להאיר לרגע נושא שאולי פחות מוכר לנו, ונוגע למחלוקת העמוקה ששוררת בקרב ההנהגה האיראנית. כולם שם אנשים דתיים מאוד, כולל הנשיא ושר החוץ שאינם עוטים על עצמם את מראה הדמות הדתית. בפועל גם הם אדוקים מאוד מבחינה דתית. ולמרות זאת, בימים אלו מתקיים באיראן ויכוח גדול בינם לבין הקבוצה הבכירה במשמרות המהפכה, שממש רואה את המלחמה הנוכחית כמלחמת דת ואין לה ספק שבסיומה יופיע המהדי, שזה המשיח לפי האמונה השיעית. מבחינתם הוא כבר יצא לדרך ואוטוטו מגיע, ולכן אסור לוותר על כלום ושום דבר.

מנגד, הקבוצה שבראשה עומדים הנשיא פזשכיאן ושר החוץ עראקצ'י רואה את הדברים באופן שונה, מעט יותר מחובר למציאות. זה גם מה שמסתתר מאחורי דבריו העמומים של ראש הממשלה נתניהו שדיבר על "סדקים בהנהגה האיראנית". אלא שהוויכוח הזה בקרב ההנהגה אצלם, על פי מידע שנחשפו אליו חברי ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, כמעט הוביל לשפיכות דמים של ממש בינם לבין עצמם. כל זה מוזכר כאן כדי להדגיש שעם כל הדם הרע שעבר ביניהם והדם האמיתי שכמעט נשפך, בכל זאת שוררת הסכמה בין שני הצדדים האלה על שני דברים. הדבר הראשון הוא שהם מאמינים שהם שרדו איכשהו את המלחמה הקשה, והם נמצאים כרגע בשליטה. הדבר השני נוגע לאותה פגיעה שהזכרנו קודם, ירידה של 15 אחוז בתוצר הלאומי האיראני. שני הצדדים שם מסכימים שזו פגיעה קשה ואמיתית שחייבה אותם להגיע להפסקת אש. מה שאומר שאם יש דבר עיקרי אחד שבאמת משפיע ומהווה מנוף, זה פגיעה בתשתיות לאומיות ובעוגני הכלכלה.

מה שמוביל אותנו למערכה הנמשכת בלבנון, חישג חשוב בפני עצמו - עצם הימשכות המערכה והניתוק בינה לבין המלחמה מול איראן. גם כאן צריך לומר ביושר שיש ירידה מסוימת בעוצמת הלחימה, ולו בשל העובדה שנתניהו קיבל את דרישת טראמפ שלא לתקוף כרגע בבירות. הרעיון היה להימנע מפירוטכניקה בולטת של פיצוצים ואש בבירה הלבנונית, כדי שלא להסיט את הקשב העולמי ממצר הורמוז ללבנון. אבל מה שחשוב יותר הוא עקרון שבירת הקשר בין שתי המערכות, וזה נשמר. עובדה, האיראנים דרשו הפסקת אש בלבנון כתנאי למשא ומתן, ולבסוף התקפלו והגיעו לשיחות בלי שקיבלו את זה.

וכאן נשאלת השאלה המתבקשת, שאותה שאלו גם חברי כנסת בוועדת החוץ והביטחון את נציגי הצבא - אם ראינו איך באיראן שוברים את האויב באמצעות פגיעה בתשתיות לאומיות, מדוע זה לא קורה גם בלבנון, ומדוע שם מסתפקים בפגיעה במטרות צבאיות בלבד?

התוכנית המבצעית של הממשלה ושל הצבא כוללת בלבנון בעיקר חיסולי בכירים והשמדת נשק ואמצעי לחימה, אבל לא השמדת תשתיות כלכליות. בעוד תשתיות צבאיות ניתנות לשיקום במהירות יחסית (כפי שהוכח בעבר), לא כך הדבר כשמדובר בתשתיות כלכליות ולאומיות. "למה לא הושמדו מפעלי תעשייה של חיזבאללה, שדות הסמים שלהם עם מתקני האריזה, אזורי חקלאות ועוד", הקשו חברי הכנסת עמית הלוי, אליהו רביבו ואחרים, "כל הנכסים הללו אינם מופצצים כרגע".

התשובה שנתן נציג המטה לביטחון לאומי בדיון הייתה שהנושא אכן עלה בקבינט וטרם הוכרע. נציג הצבא ניסה להמשיך הלאה, אך נעצר מיד. "אני לא מבין", קטע אותו חבר הכנסת רביבו, "לא ענית תשובה לחבר הכנסת הלוי, מדוע אינכם מפציצים את שדות הסמים?". אך נציג המל"ל המשיך להתחמק, עד שיושב ראש הוועדה חבר הכנסת בועז ביסמוט גאל אותו ועצר את העיסוק בנושא. "השאלה נשמעה. הייתה התייחסות, ולכן נמשיך", פסק באופן תמוה.

הלבנונים לא מבינים

סימני השאלה האלה צפים גם בנוגע למטרות שהוגדרו לצה"ל מבחינת השליטה בשטח. בצבא סימנו שני קווים - קו נהר הליטני, שהוגדר ככזה שרוצים לשלוט בו, אבל לא באמצעות נוכחות פיזית אלא באמצעות מודיעין ואש, במטרה למנוע מהשיעים לחזור לדרום לבנון, שהרי הם וחיזבאללה חד הם. הקו השני הוא קו הנ"ט, בערך שמונה קילומטרים מהגבול עם ישראל, שבו כבר נוכחים פיזית ומשמידים בתוכו תשתיות אויב.

אלא שגם בתוך קו הנ"ט לא ברור אם הורסים את כל הכפרים שנמצאים עד אליו, לאחר שבפרקליטות הצבאית לא מאשרים להשמיד הכול אלא רק את מה שמוגדר תשתיות טרור. מה מוגדר תשתית טרור? הו, טוב ששאלתם. הכלל מבחינת הפרקליטות הצבאית הוא שכל מה שאינו צבאי הוא אזרחי. ואם זה אזרחי, לא נוגעים בו. מה שצה"ל הורס כרגע בדרום לבנון זה את קו הכפרים הראשון, הקרוב יותר לגבול. שאלו חברי הכנסת: "ומה לגבי קו הכפרים השני?", אך לא זכו לתשובה.

בירורים שנעשו מחוץ לכנסת העלו שבקו הכפרים הראשון השתמש חיזבאללה פחות או יותר בכל הבתים, ולכן אפשר להגדיר אותו כצבאי. בקו הכפרים השני כבר יש להבחין בין תשתית צבאית לאזרחית. אגב, גורמים בקבינט מציירים תמונה שונה וטוענים שאין אבחנה בין קו ראשון לקו שני. אומנם מודים שם שבדיונים פנימיים בפיקוד הצפון נשמעו אמירות מצד ראש מחלקת הדין הבין־לאומי בפרקליטות הצבאית, בנוגע לאבחנה בין קו הכפרים הראשון לקו השני. אך הם טוענים בנחרצות שבניגוד לדבריו, הדרג המדיני הכריע שכל מה ששימש מחסה לפעילות טרור יושמד, כולל מבנים שיכולים להיות בשימוש כזה בעתיד. המבחן יהיה כשצה"ל יגיע פיזית לכפרים המרוחקים יותר, ואז נוכל לראות אם דינם כדין כפרי הקו הראשון.

והנה שאלה נוספת, והיא נוגעת לעיירה בינת ג'ביל, היעד העיקרי שבו צה"ל נלחם כרגע. העיירה הזאת נמצאת במרחק ארבעה קילומטרים מהגבול, כלומר עמוק בתוך קו הנ"ט, שנקרא לו מעכשיו הקו הצהוב. אך ללא כל הסבר בדיון שהתקיים בוועדה בכנסת, התברר שבינת ג'ביל נמצאת מחוץ לקו הצהוב. איך? הרי אמרנו שקו הנ"ט הוא שמונה קילומטרים, ובכל זאת, במפה שהוצגה לחברי הכנסת רואים איך כשמגיעים לעיירת הטרור הקו יורד למטה, משאיר אותה מחוץ לקו, ובהמשך חוזר למעלה לאותו קו של שמונה קילומטרים, ומשם ממשיך ישר.

בינת ג'ביל אמורה להיות הראשונה בתור. היא בירת חיזבאללה בדרום. היא שולטת טופוגרפית על כיוון דרום ומערב. ולא פחות מכך, היא סמל רב־שנים מבחינת הלבנונים וגם מבחינתנו, בעיקר אחרי האבדות הקשות שספגנו שם במלחמת לבנון השנייה. ואכן, בכל מה שנוגע ללחימה בשטח, צה"ל מתמקד בה. אז איך היא מחוץ לקו הצהוב? לצבא לא היו תשובות לכך בוועדה.

ייתכן שהכול קשור לאותה שפה מסובכת ומתפתלת שהצד הלבנוני כלל אינו מבין, ואם לומר ביושר - גם אנחנו לא ממש מבינים. כל מיני אמירות על כך שבקו הליטני השליטה אמורה להיות "מבצעית", בעוד שבקו הצהוב עולים מדרגה ושואפים לשליטה "אפקטיבית". יושב לו תומך החיזבאללה השיעי ולא מבין מה הישראלים האלה מדברים. וכל זה, במקום פשוט להודיע לעולם ובשפה ברורה שקו הגבול השתנה - ומעכשיו הגבול עובר בליטני, כולל שלטים בערבית ליד הגשרים שעוברים מעליו עם המילים "היזהר, גבול לפניך". ■

הכותב הוא פרשן ומגיש בכאן רשת ב' ובכאן 11 ומורה דרך

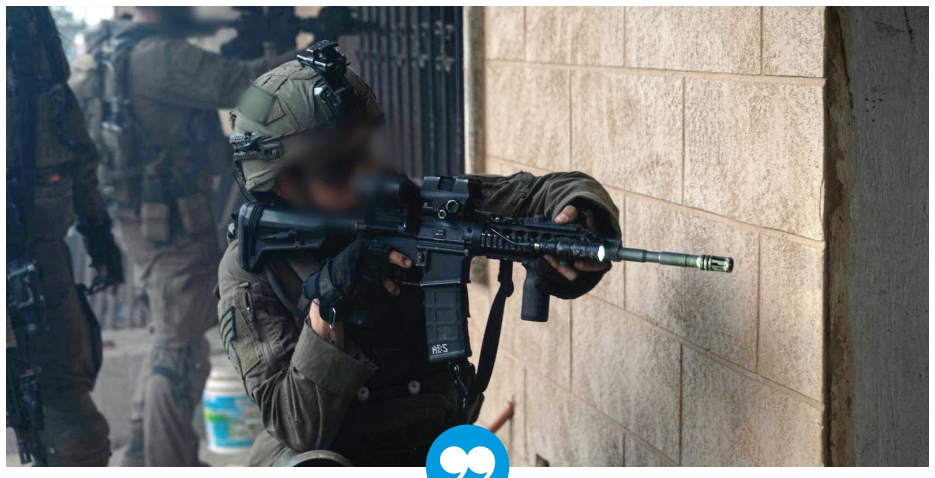

→
אף אחד לא יודע להסביר למה בינת ג'ביל מחוץ לקו הצהוב. כוחות צה"ל בבינת ג'ביל

צילום: דו"צ

> בפרקליטות הצבאית לא מאשרים להשמיד הכול אלא רק את מה שמוגדר תשתיות טרור. מבחינתם כל מה שאינו צבאי הוא אזרחי, ואם זה אזרחי, לא נוגעים בו. מה שצה"ל הורס כרגע בדרום לבנון זה את קו הכפרים הראשון, הקרוב יותר לגבול. שאלו חברי הכנסת: "ומה לגבי קו הכפרים השני?", אך לא זכו לתשובה

INBAR MERHAV @ HAVAS

אזורים בונה את

כדי לבנות משהו גדול באמת, צריך לרוץ למרחקים ארוכים

חברת אזורים גאה לתת חסות למרתון ירושלים
ולהוביל את הבנייה בעיר כבר מעל 60 שנה

אזורים
מרגישים שחיים כאן אנשים

HF
קבוצת הרשי פרידמן

*5161



Hisense
OFFICIAL SPONSOR

מטיסים אתכם למונדיאל

קונים מהחנות כל מוצר ובכל סכום

ויכולים לזכות בחבילות אירוח למונדיאל ובמסכי Hisense

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

73 מרכזי מכירה ושירות בפריסה ארצית

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

השרות הטוב בישראל

PHILIPS SMART TV

75" 75PUT7129/98 במקום ~~2,990~~ ₪ **2,390** ₪

55" 55PUT7129/98 במקום ~~1,490~~ ₪ **1,390** ₪



43PUT7129/98 במקום ~~1,090~~ ₪ **849** ₪

מסך 55" TCL



55V61C במקום ~~1,490~~ ₪ **1,290** ₪

מסך 43" Hisense



43E79Q במקום ~~1,190~~ ₪ **990** ₪

מסך 55" NAKASUMI



NE-55FLED במקום ~~1,190~~ ₪ **890** ₪

מסך 98" SAMSUNG



UE98DU9000 במקום ~~6,990~~ ₪ **6,490** ₪

מסך 77" SAMSUNG



QE77S85F במקום ~~6,990~~ ₪ **6,490** ₪

מסך 75" TCL



75P79K במקום ~~3,090~~ ₪ **2,790** ₪

מסך 70" SAMSUNG



UE70U8000F במקום ~~2,895~~ ₪ **2,479** ₪

קורקינט חשמלי Inokim KIX



מותג הקורקינים הנחשק בישראל

במקום ~~4,490~~ ₪ **2,690** ₪

SAMSUNG



החל מ- **3,149** ₪

Authorized Reseller



2,770 ₪

קורקינט חשמלי Falcon A10



במקום ~~1,099~~ ₪ **899** ₪

מחשב נייד MacBook Neo Apple A18 Pro chip

Authorized Reseller



הרחבת אחריות לשנתיים נוספות בתוספת של 199 ₪ במקום 1000 ₪

2,369 ₪

מחשב נייח HP + מסך 24" ACER



במקום ~~1,190~~ ₪ **999** ₪

מסך מחשב גיימינג 27" LG



במקום ~~799~~ ₪ **599** ₪

רמקול אלחוטי נייד JBL Flip 7



במקום ~~409~~ ₪ **389** ₪

מצלמה דיגיטלית קומפקטית Canon



1,899 ₪

מצלמת פיתוח מיידי FUJIFILM



329 ₪

כיסא גיימינג דמוי עור עם הדום SENSOR



במקום ~~749~~ ₪ **649** ₪

מדפסת צבעונית אלחוטית משולבת



במקום ~~279~~ ₪ **229** ₪

אוזניות אלחוטיות baseus



במקום ~~199~~ ₪ **99** ₪

אלקטרה
מקרר מקפיא עליון אלקטרה
635 ליטר
EL675W
במקום 3,850 ₪
3,290 ₪
מקרר ענק

SAMSUNG
מקרר מקפיא עליון גימור זכוכית שחורה סמסונג
RT48CB6626BK
465 ליטר
מהדרין
במקום 3,890 ₪
2,990 ₪

מקרר 4 דלתות דלתות נירוסטה
362 ליטר
NAK NF4400IX
במקום 2,250 ₪
1,990 ₪

אלקטרה
מקרר הפוך מקפיא תחתון אלקטרה
293 ליטר
10 שנות אחריות (9+1) על המדחס בתוספת 99 ₪
במקום 2,150 ₪
1,990 ₪
EL35W

אלקטרה
מקרר מקפיא עליון אלקטרה
206 ליטר
במקום 899 ₪
699 ₪
EL217W

SAMSUNG
מקרר 4 דלתות גימור נירוסטה סמסונג
RF62C7058SR
יצרן קרח אוטומטי
649 ליטר
מהדרין
במקום 7,590 ₪
6,990 ₪

Haier
מקרר הפוך מקפיא תחתון
638 ליטר
HDR5818W
התקן שבת מובנה
במקום 5,390 ₪
4,890 ₪

אלקטרה
מקרר SBS דלת מול דלת
577 ליטר
EL630DI
10 שנות אחריות (9+1) בתוספת 99 ₪
קיוסק אוטומטי למים/קרח
במקום 4,990 ₪
4,690 ₪

SHARP
מקרר שארפ 4 דלתות אינוורטר
421 ליטר
SJ-8430-ID
10 שנות אחריות (9+1) בתוספת 149 ₪
3,890 ₪

ELECTRA AIR
מזגן עילי
Coolair inverter Wifi 140
תפוקה קירור 9,365 (3,700-11,300) BTU/h
תפוקה חימום 11,020 (3,600-13,400) BTU/h
3 שנות אחריות בכפוף לתקנון
במקום 1,290 ₪
949 ₪

BOSCH
מכונת כביסה פתח קדמי 1-8 ק"ג בוש
8 ק"ג
1200 סל"ד
במקום 2,290 ₪
1,995 ₪
WGE03207FR

SAMSUNG
מכונת כביסה פתח חזית סמסונג
9 ק"ג
במקום 2,250 ₪
1,990 ₪
WW9STA046AH

אלקטרה
מכונת כביסה פתח חזית אלקטרה
EL1200
12 ק"ג
במקום 2,149 ₪
5 שנות אחריות (4+1)
1,790 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה פתח עליון אלקטרה
EL10070
7 ק"ג
במקום 1,690 ₪
1,345 ₪

Hoover
מכונת כביסה פתח חזית הובר
7 ק"ג
במקום 1,790 ₪
949 ₪
H3W4472DE

SAMSUNG
תנור אפיה בנוי סמסונג
פירוליטי
NV7B41301AK
2,250 ₪

artel
תנור אפייה משולב כיריים גז 4 להבות
Apetito50 10E
במקום 1,690 ₪
989 ₪

אלקטרה
תנור אפיה בנוי אלקטרה
EL100171S
במקום 999 ₪
599 ₪

BOSCH
כיריים אינדוקציה בוש 4 אזורי אינדוקציה
במקום 1,990 ₪
1,790 ₪
PUE611BB5E

אלקטרה
כיריים זכוכית אלקטרה 5 להבות
100120/8800
במקום 849 ₪
699 ₪

SIEMENS
מדיח כלים אינטגרלי מלא 12 מערכות כלים
5 שנות אחריות (4+1) בתוספת 199 ₪
אינטגרלי מלא
במקום 2,890 ₪
2,390 ₪
SN615X07AF

אלקטרה
מקפיא 3 מגירות
EL803W
במקום 899 ₪
444 ₪

מקפיא 6 מגירות
EL806W
במקום 1,190 ₪
844 ₪

SENSOR
כיריים גז 5 להבות נירוסטה
SNGH-7515X
נכנס בחור סטנדרטי
במקום 599 ₪
499 ₪

SENSOR
מיקרוגל 20 ליטר
SE-20LMW
במקום 249 ₪
169 ₪

ELECTRA PRO
גריל מקצועי חשמלי לצלייה + כיסוי מדפי צד מתקפלים
עוצמתי במיוחד 3000 וואט
ניתן לרכוש זוג פלאנצ'ות בתוספת של 99 ₪
KYS-203A
במקום 1,490 ₪
1,290 ₪

SENSOR
מכונת ברד וגלידה
SE-TTSM-A02C
במקום 699 ₪
399 ₪

Gold Line
קונג פו גריל צלייה חשמלי- ללא עשן SMOKELESS GRILL 2000W
ALT-6009
מגירה להכנת תוספות הארוחה
199 ₪

Gold Line
מנגל חשמלי נירוסטה עוצמתי 2100W, גוף חימום כפול
ATL-6003
במקום 75 ₪
69 ₪

Gold Line
מיקסר מקצועי ענק 7 ליטר MULTU-MIX
ATL-281
במקום 349 ₪
299 ₪

Gold Line
סלט מייקר 6 ב-1 6 דיסקים חיתוך
ATL-647
149 ₪

Gold Line
בלנדר שייקר 1.5 ליטר SPEEDY BLENDER
ATL-365
59 ₪

Gold Line
טוסטר לחיצה
ATL-269B
39 ₪

Gold Line
מכונת תספורת נטענת T Blade Zero-Cut
ATL-340
49 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

בתוקף עד- 20.4.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

*בכפוף לתקנון | תקופת הפעילות בין התאריכים 8.3.2026-4.7.2026 | המפקח על ההגרלה הינו עו"ד בועז סיטי | מבצע ההגרלות נערך בהתאם להוראות ההיתר הכללי לעריכת הגרלות לפרסומות מסחריות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 | את תקנון ההגרלה ניתן למצוא באתר מחסני חשמל בכתובת www.payngo.co.il



יוני רוטנברג
לתגובות: yoniro770@gmail.com

"הפכנו לבריון השכונתי, במובן החיובי של המילה"



צילום: עמית שאבי

"המלחמה משנה את המציאות במדינה, תודה גדולה לקדוש ברוך הוא על הזכות להיות פה בתקופה הזאת", אומר שר האוצר, בצלאל סמוטריץ' ← בריאיון חגיגי ל'בשבע' הוא פורס את חזון הגבולות החדשים של ישראל, מתאר את המחלוקת שלו עם צה"ל, מסביר מה גרם לו לוותר בינתיים על רפורמת החלב, ולא מתכוון לפנות את מקומו בהנהגת המפלגה גם נוכח מצבה בסקרים ← "ראש הממשלה אומר שאנחנו משנים את המזרח התיכון. אני אומר: אנחנו קודם כול משנים את עצמנו"

את סוף השבוע הראשון של מלחמת 'שאגת הארי' ניצל שר האוצר לניחום אבלים בבית שמש. המדינה כולה עוד הייתה קצת בהלם מעוצמת הפגיעה של הטילים האיראניים ומהאבדות בנפש. השר בצלאל סמוטריץ' עבר בין המשפחות, חיזק, בחן את הנזקים ואת עבודת מס רכוש שתחת סמכות משרדו, ועשה את הדרך בחזרה לירושלים. כתושב קדומים, נסיעה בערב שבת לירושלים אינה דבר שגרתי אצלו. עם פרוץ המלחמה, בשבת זכור, הועברו בני משפחתו בבהילות לדירת מסתור עקב חשש לפגיעה בהם. בדרך לשם הוא קיבל שיחת טלפון.

על הקו הייתה רויטל, אשתו. בניה, הבן שמשרת בגבעתי, נכנס יום קודם ללבנון. סמוטריץ', שהיה בדיוק באותו זמן בסיור בצפון, הספיק אפילו לחטוף איתו חיבוק וברכת הבנים. בתוך פחות מ־24 שעות המצב התהפך לחלוטין. "היא סיפרה לי שבניה נפצע, אבל לא ברור מה מצבו ואיפה הוא", משחזר השר, "כשהפרטים התחילו להתבהר, והתעדכנו שהוא מפונה לבית החולים בנהריה, זה היה נשמע שמדובר בפציעה קלה. כשהגענו לשם והבנו יותר לעומק את המצב, הבנו שזה היה ממש נס. אם הרסיס היה נכנס סנטימטר אחד פנימה, היינו במצב אחר לגמרי".

> "האתגר הוא פנימי, קודם כול זה אנחנו. למשל, העובדה שעוד לא החלנו ריבונות בעזה ועוד אין יישובים בעזה, זה רק אנחנו. אם ראש הממשלה היה שם - תאמין לי, טראמפ היה שם. חד־משמעית. ככל שאנחנו יותר עצמאיים פנימה, ממילא אנחנו יותר עצמאים החוצה בכל המובנים, ואת הדבר הזה צריך להמשיך. משנה לשנה, מעצמאות לעצמאות, להיות יותר בני חורין"

בזמן שבו אנחנו משוחחים משפחת סמוטריץ' כבר שבה לביתה בקדומים ובניה עבר לשיקום בבית החולים הדסה הר הצופים, אבל באותם ימים היטלטל השר סמוטריץ' בין מיטת האשפוז של הבן לישיבות קבינט מצומצם ועבודה מאומצת להכנת התקציב. ועם זאת, למרות הקושי האישי והלאומי שהביאה התקופה הזאת, הוא מלא בהכרת הטוב. גם לצוותים שטיפלו במסירות, וגם לקדוש ברוך הוא. "תודה גדולה לקדוש ברוך הוא, על הזכות להיות פה בתקופה הזאת, ולהיות שותף בכלל בתהליכי הגאולה האלה", הוא אומר בעיניים בורקות, "ובמלחמה הזאת, שהיא מלחמה שבאמת משנה את המציאות במדינת ישראל ואת תפיסת הביטחון שלנו. ראש הממשלה כל הזמן אומר שאנחנו משנים את המזרח התיכון. אני אומר: אנחנו קודם כול משנים את עצמנו, את תפיסת הביטחון ההזויה והמכילה ששלטה פה במשך שנים".

סמוטריץ' מפרט את מהות השינוי שהתחולל בתפיסת הביטחון הישראלית. "ערב המלחמה, הסתבכנו עם אוהל מצ'וקמק של חיזבאללה במשך חודשים. היום אין דבר כזה יותר טרור שמתחבא מאחורי אוכלוסייה אזרחית כמגן אנושי. איפה שיש טרור - מפנים את האוכלוסייה לשם הגנתה, ומשמידים את כל תשתיות הטרור. כך בעזה, כך בלבנון עכשיו, כך במחנות הפליטים בצפון השומרון. בסוגריים: ביהודה ושומרון אנחנו עוד עמוק בקונספציה, יש עוד הרבה עבודה".

דבר נוסף שהשתנה הוא האופן שבו אנו נתפסים בעיני אויבינו, מה שהיה קרוי פעם הרתעה. "פעם תקיפות בביירות היו אירוע בלתי ממומש, היום אנחנו מורידים בניינים בדאחיה באמצע היום, וכך צריך להיות. סיימנו להכיל, ואנחנו רואים את זה במודיעין. מפחדים מאיתנו. אנחנו נתפסים לא צפויים ואמיצים מאוד, לפעמים אפילו מדי, וכך צריך להיות. הפכנו לבריון השכונתי, במובן החיובי של המילה".

בשעה שאנחנו מדברים פה בירושלים, בוושינגטון מתחילות שיחות דיפלומטיות בין נציגות ישראלית לנציגות לבנונית. קודם כול, בבסיס העניין, דעתך נוחה מהשיח הישיר עם מדינת לבנון?

"בעיניי זה דבר מדהים, זה חלק ממה

בס"ד

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית
שנת תשפ"ה

שנתיים

ובשנה השלישית את מורה מתמחה!

בואי! בעקבות המצב מגיעים ליום פתוח אישי!

לתיאום: 02-625-0724 | 053-8254356

סיור במכללה, ועדת לימודים, יועצת מלגות, שי ועוד..

מלגת לימודים | **מעונות** חינם שנה א' | **בריכה** בקמפוס | **ארוחה** ב-10 ₪ | שילוב **מדרשה**





לפרטים והרשמה:

02-6750724 | 053-8254356 | rishum-jer@michlalah.edu

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

יוני רוטנברג



"זה היה ממש נס". סמוטריץ' ואשתו, רויטל, ליד מיטת הבן הפצוע, בניה

שקרה במלחמה. זה דבר שפעם אף אחד לא יכול היה לדמיין, וזה נובע רק מכך שאנחנו נתפסים עכשיו כמעצמה אזורית. זה קצת כמו קיר הברזל של ז'בוטינסקי. זאת אומרת, הם מבינים שלנצח אותנו אי אפשר, אז הם מחליטים להתקדם להסכם שלום, לנורמליזציה. אני כמובן לא תולה הרבה תקוות ביכולת של לבנון לטפל בחיזבאללה, אבל המגמה היא חיובית מבחינתנו".

בעיני סמוטריץ', חבר הקבינט והפורום המצומצם של ניהול המלחמה, זו רק תחילתה של מגמה. "כל המרחב הזה הולך להשתנות. עולם שלם של בריתות הולך להיפתח עכשיו מתוך עוצמה. היום בלבנון יש כוחות אחרים שהיו רוצים הסכם שלום עם מדינת ישראל. נשיא לבנון, ראש ממשלת לבנון, הנוצרים והדרוזים - אגב, גם חלק מהסונים בלבנון רוצים שלום עם ישראל. בדיוק כמו שהאמירויות רוצות עכשיו לחזק את היחסים ולשדרג את הסכמי אברהם פי כמה וכמה, ובחריין מחזרת אחרינו, והכווייתים רוצים עכשיו, ולדעתי גם הסעודים בסוף יבואו. ואם לא, אז ההפסד יהיה רק שלהם".

"יש לנו היום בבית הלבן נשיא שהוא נס, אין ספק. אבל אנחנו לא בונים על זה לטווח הארוך. העתיד של ישראל נעוץ בנכסיות שלה. בעובדה שהיא צומת בין יבשות, גם מבחינה גאוגרפית וגם מבחינה טכנולוגית וידע שהיא יודעת לתת לאחרים. אנחנו נראה פה ציר יבשתי חדש, שעוקף את מצרי הורמוז ובאב אל־מנדב ומעביר סחורות ואנרגיה מהמפרץ הפרסי דרכנו לאירופה. ואנחנו נראה את מדינת ישראל הופכת למרכז של ידע וחדשנות בתחום הביטחוני ובהייטק ובתחומים אחרים. ובדרך הזאת, כשנהיה נכס לעולם, נוכל לבצר את מעמדנו".

סכנה שתמיד ארבה לנו לקראת שיחות היסטוריות מרגשות כאלה היא שאנחנו נוותר על נכסים ביטחוניים במזומן תמורת הבטחות יפות לשלום וזניחת השנאה לישראל. במקרה הזה, האחיזה שלנו בדרום לבנון עד קו הנ"ט, שמתבססת בימים אלה בפעילות של חיילי צה"ל - יש להניח שלבנון תרצה לראות את צה"ל נסוג ממנה. האם אתה יכול להתחייב לתושבי הצפון שצה"ל לא עוזב את קו הנ"ט בשום תנאי?

"נגעת בשאלת מיליון הדולר", סמוטריץ' משיב, "חד־משמעית אני אומר שזה לא עומד למשא ומתן. מה זה אומר? לשאת ולתת תמיד אפשר, אבל בפועל אנחנו לא נזוז משם. אנחנו ניצור מרחב סטרילי, בשונה מרצועת הביטחון של שנות ה־80 וה־90. זו עמדתי, אני אומר אותה בכל דיון קבינט מורחב ומצומצם, ראש הממשלה מכיר בזה, וייאמר לשבחו של שר הביטחון שגם הוא בעניין".

"צה"ל בפוסט־טראומה"

מבחינת סמוטריץ', רצועת ביטחון בלבנון היא חלק ממודל הביטחון החדש של מדינת ישראל בכל הגזרות. הגבולות, כפי ששורטטו מימי סייקס־פיקו ועד היום, לא היו בני הגנה. מרחב האבטחה היה צר מדי, ובחלק מהמקומות גם בנחיתות טופוגרפית. המשמעות פשוטה: מדינת ישראל צריכה להרחיב את גבולותיה בלבנון, בסוריה ובעזה באופן קבוע, ולא רק כחלק מהסדרי קבע או כקלף מיקוח למשא ומתן עתידי.

"תמונת הניצחון צריכה להיות מדינה קצת יותר גדולה, שיודעת להגן על עצמה הרבה יותר. זו התשובה לטענה שתמיד מעלים נגדנו: יש יופי של הישגים צבאיים, אבל אין לכם רגל מדינית מסיימת. השמאל הרגיל אותנו שרגל מסיימת פירושה כניעה. הצבא רץ קדימה, מביא הישגים, ואז בא איזה דרג מדיני, מתאהב בפנטזיות על שלום, ונסוג משטחים שנכבשו. אז אצלנו תהיה רגל מדינית מסיימת, אבל היא תהיה הפוכה. תהיה רגל מדינית מסיימת, שתממש ותקבע את הישגי המלחמה עם רצועות ביטחון והתיישבות".

סמוטריץ' ממשיך להרצות את הרעיון בלהט, ואף עולה מדרגה: "יש לי ויכוח עם ראש הממשלה בנושא, אני לא מטשטש אותו. אני חושב שיש לו פספוס ענק שהוא לא מביא את התפיסה הזאת בצורה ישירה מול טראמפ. אתה יודע מה, אגיד לך יותר מזה: צל"ש או טר"ש במלחמה הזאת לנתניהו תלוי בשאלה אם הוא יצליח או לא יצליח להביא את שאלת הרחבת הגבולות ורצועות הביטחון מול טראמפ ולקבע את זה מבחינה מדינית. הרי טראמפ מוכן לזה מבחינה תפיסתית, כולנו זוכרים את המשל שלו עם העט על השולחן והיחס בין ישראל לאויבותיה. גבולות בני הגנה, במרחב של מיליארד מוסלמים, הם רק כשיש רצועות ביטחון

> "היכולת להיות מבוגר אחראי, ולדעת שאם עכשיו נערכים להסרת איום קיומי מול איראן, וצריך שהממשלה תשרוד, אז בולעים צפרדע ענקית. זה כך גם בחוק הגיוס, וכך גם בחלב. ההבנה שעכשיו בתוך המלחמה עם איראן צריך להניח בצד סוגיות במחלוקת ולהתכנס כדי להעביר תקציב, אז מניחים רגע בצד דברים אחרים שהם חשובים מאוד"

רחבות בכל הגזרות".

שר האוצר מרחיב עוד יותר את תפיסת הביטחון החדשה, ורומז לצעדים דרמטיים שמתבשלים בימים אלה במערכת הביטחון ובדרג המדיני. "נגמרה תפיסת 'וילה בג'ונגל'. ישראל לא מגינה על עצמה רק בתוך גבולותיה. אנחנו הולכים לתפיסה הרבה יותר רחבה. אני מקווה שחלק מהבריתות החדשות שנרקום יכללו הקמת בסיסים צבאיים שלנו במדינות אחרות. אנחנו נתפשט אל מרחבים הרבה יותר גדולים, ונגן על מדינת ישראל לא רק מתוכה. זה חלק מהשינויים שאנחנו מעבירים עכשיו לתפיסת הביטחון של ישראל, ואני כשר האוצר תומך בהם במאות מיליארדים".

לתפיסת הגנה חדשה כזאת יש מחיר מיידי וברור, שגם מאות מיליארדים לא יכולים לחפות עליו, והוא כוח האדם שצריך לתפוס ולהחזיק את כל רצועות הביטחון הללו. המילואימניקים, וזו מזמן לא רק קלישאה, כבר לא יכולים לשאת בנטל של צורכי הביטחון החדשים.

"קודם כול, באמת, עם ישראל חייב להוריד את הכובע ולהרים על נס את משרתי המילואים, המשפחות שלהם זה הטופ שבטופ במדינת ישראל. אחרי שאמרנו את זה, אני מסכים איתך. יש פה בעיה קשה, והיא נובעת מכך שצה"ל סבל במשך שלושה עשורים מאנורקסיה. חלק מהקונספציה היא תפיסת הצבא הקטן והחכם שלא צריך לנהל מלחמות גדולות. עכשיו, אדם אנורקטי לא יכול בשנייה אחת לאכול כמויות גדולות. לצבא לוקח זמן לגדול, ואני מודה שבעניין הזה יש לי ויכוח נוקב עם צה"ל מהיום הראשון. בעיניי הוא נכשל טוטאלית באירוע הזה.

"זה מתחיל בלקלוט עשרות אלפי לוחמים שנפלטו ממערך המילואים והצבא לא מצליח להחזיר אותם. תמיד אומרים: החזירו. אז החזירו 15 אלף מתוך 140 אלף. וכן, גם כאלה שעברו הכשרה 03, אז תכשיר אותם חודשיים והם יהיו 05. בזה הצבא נכשל טוטאלית, רק בטיעונים לקולא בעונש אפשר

מועצה אזורית שומרון
יובל להתיישבות בשומרון

50

נעים עצמאות בשומרון

נקודת מפגש:
מבוא דותן

שאנור

חומש

שובה ישראל

תחנת הרכבת בסבסטיה

עיבל

מזבח יהושע

נקודת מפגש:
שבי שומרון

חוזרים הביתה!

יום רביעי
ה' באייר תשפ"ו
22.04.26

בין השעות: 11:00-16:00

מטיילים עצמאית עם הדרכה מסודרת
בכל אחת מהנקודות

מוקד טלפוני: 058-4802933

מרכז קטיף
להנצחת מורשת
גוש קטיף וצפון השומרון

מרכז סיור ולימוד שומרון

ארגון: מועצה אזורית שומרון

חוגגים עצמאות

יוחננוף
סופרשוק לכולם

ב-



שנדי שישייה
330 מ"ל
22.90 ₪ ~~33.90~~



קרלסברג פחית
500 מ"ל
3 ב- 20 ₪



טובורג שישייה**
330 מ"ל
19.90 ₪ ~~39.90~~



משקה אנרגיה בלו
250 מ"ל
4 ב- 10 ₪



פינלנדיה
1 ליטר
69.90 ₪ ~~79.90~~



גרייגוס***
1 ליטר
124.90 ₪ ~~139.90~~



עראק בן חיים 40%
700 מ"ל
3 ב- 100 ₪



טומינטול
700 מ"ל
129 ₪



גלנפידיך 12 שנה***
1 ליטר
יבוא מקביל
179.90 ₪ ~~199.90~~



שיבאס 18 שנה**
750 מ"ל
יבוא מקביל
189.90 ₪ ~~229.90~~



שיבאס רויאל סאלוט 21 שנה**
700 מ"ל
339.90 ₪ ~~389.90~~



גלנליוווט***
700 מ"ל
119.90 ₪ ~~129.90~~



טקילה גראנד מאיין סילבר
750 מ"ל
299 ₪



טקילה קלאס אזול רפוסדו
750 מ"ל
יבוא מקביל
699 ₪



בלו לייבל***
750 מ"ל
יבוא מקביל
469.90 ₪ ~~499.90~~



גולד לייבל**
1 ליטר
יבוא מקביל
169.90 ₪ ~~199.90~~



בלאק לייבל**
1 ליטר
יבוא מקביל
109.90 ₪ ~~129.90~~



המבצעים בתוקף בין ה-2.5.26-9.4 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם. *מינימום 2 יח' במלאי, בסניפים נבחרים. **מוגבל ל-4 יח' בקנייה מעל 75₪. ***מוגבל ל-4 יח'. ייתכן שוני בין חנויות הרשת לגבי המחיר הקודם של כל מוצר. לפיכך ייתכנו מקרים בהם המחיר הקודם בחנות מסוימת יהיה נמוך יותר מהמחיר במודעה, והוא אינו בגדר מבצע בחנויות כאמור. כן, בחנויות בהן מדובר במחיר מבצע, המחיר הקודם בחנות יוצג על המוצר או בסמוך לו. אין מכירה סיטונאית. התמונות להמחשה בלבד. טל"ח. לפרטים נוספים ניתן לפנות לקשרי לקוחות בטל': 053-7002121. פרטים נוספים באתר: www.yochananof.co.il, בפייסבוק יוחננוף - סופרשוק לכולם ובאפליקציית יוחננוף.

תמיד יוחננוף

צ'יפס מילוטל
1.5 ק"ג

~~25.90~~ ₪

17.90 ₪



נקניקיות עוף זוגלובק
400 גרם

~~13.50~~ ₪

5.90 ₪



המבורגר/קבב/נקניקיות מרגז** סדרת הקציביה יוחננוף
חלק

*הזול מביניהם

**כשרות רבנות

2+1 מתנה*



המבורגר/קבב טיבון ויל***
400/500 גרם

~~19.90~~ ₪

9.90 ₪



מלפפון 10-12 קבוצת יבנה

2 ב- 12 ₪



טחינה אל ארז בקבוק לחיץ
300 גרם

~~15.90~~ ₪

9.90 ₪



מגוון סלטי אחלה
350-500 גרם

2 ב- 22 ₪



חומוס מסעדות צבר
700 גרם

~~13.90~~ ₪

7.90 ₪



פיצה יוחננוף זוג
(ללא תוספות)

~~28.90~~ ₪

19.90 ₪



בייגלה יוחננוף
330 גרם

3 ב- 20 ₪



מיני קרקר עגול קריט
350 גרם

3 ב- 25 ₪



כעכים מלוחים יוחננוף
400 גרם

2 ב- 20 ₪



פריכיות הטעימות אנרג'י

5 ב- 20 ₪



עגבניות חתוכות דק בלה איטליה שלישייה
400x3 גרם

2 ב- 30 ₪



מיונז הלמנס/לייט
394/424 גרם

2 ב- 20 ₪



מרשמלו כרמית
150 גרם

3 ב- 12 ₪



ויטמינצ'יק
1 ליטר

2 ב- 20 ₪



פריגת
1.5 ליטר

2 ב- 11 ₪



אורביט בקבוקון

3 ב- 20 ₪



מגבות נייר סנו סושי שישייה

2 ב- 18 ₪



צלחות חד פעמי שווה
100 יח'/ 1 ק"ג

2 ב- 25 ₪



כוסות יהלומים חד פעמי
75 יח'

3 ב- 10 ₪



מנגל ענק על רגל

69.90 ₪



שולחן מתקפל
1.8 מטר

99.90 ₪



KPLN

סניפים בפריסה ארצית

אזהרה: צריכה מופרזת של אלכוהול מסכנת חיים ומזיקה לבריאות!

לחווית קניות מהנייד סרקו את הברקוד

יוני רוטנברג



←
"הסוד הוא השילוב של משרד האוצר והשר במשרד הביטחון. כך אי אפשר לדרוס אותי". בסיור ביהודה ושומרון

צילום: יונתן זינדל פלאש 90

לתרץ שיש קושי בהגדלת המסגרות. במסגרת אתה צריך סגל פיקוד, ימ"ח, רק"ם, טנקים. בזה אני מודה, אני יודע מה הקצב והאספקה של הדברים האלה. כשאיזנקוט היה רמטכ"ל הוא סגר שש חטיבות שריון ביום אחד, אבל להקים חטיבת שריון זה תהליך של שנים. בנוסף לכך, כמובן, חייבים לעשות תיקון היסטורי בעוול הנורא הזה של גיוס חרדים. חייבים".

סמוטריץ' קובל גם על אופן ניהול כוח האדם במילואים, אך טוען שהבעיה העיקרית היא תפיסת ההגנה הצה"לית שנותרה מקובעת, שלא לומר מבוהלת. "צה"ל חייב לפתח תפיסה, תורת לחימה חדשה, שתאפשר לו להחזיק הרבה שטח עם פחות סד"כ. הצבא מתהדר בכך שהוא בנה 40 מוצבים על הקו הצהוב בעזה. בעיניי זו שגיאה. אני לא רוצה 40 מוצבים. שים כוחות ניידים, תהיה התקפי, תהיה מפתיע, תהיה יוזם. ואם בנית 40 מוצבים על הקו הצהוב, למה אתה צריך להחזיק גם את קו המוצבים על הגדר? תזיז את הגבול לקו הצהוב. אני אומר כל הזמן לצבא: לכו לעשות שיעורי בית, אתם לא יכולים להתנהל בלי שום מגבלת תקציב וכוח אדם, זה גם לא נכון מבחינה מקצועית".

הרמטכ"ל לא מבין את הדברים הפשוטים האלה?

"אמר לי קצין בכיר מאוד", סמוטריץ' מנמיך את הקול כממתיק סוד, "תשמע, אמרתי במטכ"ל לפני איזה שבועיים שכולנו בפוסט־טראומה מהשבעה באוקטובר. אי אפשר להתכחש שההגנה עם עוד ועוד חיילים היא תוצאה של טראומה. אבל במציאות אין דבר כזה. אתה חייב להתייחס למגבלות משאביות. כוח האדם מוגבל, התקציב מוגבל, החימושים מוגבלים, ואין מה לעשות. אתה חייב גם לעשות ניהול סיכונים. ככה מנהלים מערכת - מנהלים סיכונים במערכת הבריאות, מנהלים סיכונים בתחבורה, ומנהלים סיכונים גם בצבא".

> "צה"ל חייב לפתח תורת לחימה חדשה שתאפשר להחזיק הרבה שטח עם פחות סד"כ. הצבא מתהדר בכך שהוא בנה 40 מוצבים על הקו הצהוב בעזה. בעיניי זו שגיאה. אני לא רוצה 40 מוצבים. שים כוחות ניידים, תהיה התקפי, תהיה מפתיע, תהיה יוזם. ואם בנית 40 מוצבים על הקו הצהוב, למה אתה צריך להחזיק גם את קו המוצבים על הגדר?"

"התא הקומוניסטי בליכוד התנגד"

לשר האוצר, כמו שאר שרי הממשלה הנוכחית, יש פריווילגיה שלא הייתה לשרי ישראל מזה עשרות שנים: הם קיבלו קדנציה מלאה, בלי קיצורים, כדי לפעול ולקדם מדיניות במשרדם. לצד זאת, הם גם קיבלו אתגר שלא ידעו קודמיהם - שלוש שנים מתוך ארבע שנות הקדנציה הן שנות מלחמה.

כשר האוצר, האתגר העיקרי שהציבה המלחמה בפני סמוטריץ' הוא העמדת התקציבים הדרושים ללחימה המתמשכת. החריגה היא אסטרונומית, במאות מיליארדי שקלים, ומה שעוד יותר מטריד בה הוא העובדה שהיא לא רק חד־פעמית אלא יש בה גם רכיבים קבועים, חלק מאותה תפיסת ביטחון חדשה. אל המלחמה הזאת נכנסה ישראל בשעה שסוכנויות דירוג האשראי העולמיות מורידות לה ציונים וגם חוזות לה שחורות, בעקבות המאבקים הפנימיים שהביאה הרפורמה המשפטית. ועם כל זאת, בדרך פלא ממש, הנתונים הכלכליים בחלוף שנתיים וחצי של מלחמה מבטאים מגמה חיובית. על קצה המזלג: השקל בשיא של 30 שנה, הבורסה שברה את שיא כל הזמנים מאז הקמת המדינה, השקעות של 80 מיליארד בהייטק תוך כדי מלחמה רק בשנת 2025, ואינפלציה שירדה לטווח היעד ואיפשרה עד כה שתי הורדות ריבית.

"אני חושב שאני נותן לעצמי ציון טוב מאוד בניהול הכלכלה בשלוש השנים האלה", מעיד סמוטריץ' על עיסתו, "זו מלחמה ארוכה ומאתגרת, וכשבוחנים את הנתונים, את השקל, את הבורסה, את ההייטק, אני כנראה מנהל את הכלכלה היטב. קודם כול זה סייעתא דשמיא, אחר כך זה כלכלה חזקה ושוק חופשי ואנשים באמת נהדרים, וגם הניהול הנכון שלי. היכולת להחליט איפה לצמצם ואיפה להרחיב, איפה לא להיות פופוליסט וגם איפה לעשות צעדים לא קלים מבחינה פוליטית".

כשמדברים על צעדים לא קלים מבחינה פוליטית, הבולט בתחום הכלכלי הוא כנראה רפורמת החלב. קמפיין די אגרסיבי ניחת על ראשו של שר האוצר כאשר התעקש שהרפורמה תעבור בכל מחיר, וממש לפני הישורת האחרונה היו מחברי הליכוד שאיימו על גורלו של התקציב כולו אם הרפורמה הזאת תיכלל בו. בסופו של דבר, בערפל המלחמה, הרפורמה הוצאה מחוק ההסדרים והתקציב עבר בלעדיה.

עשרות פעמים, להערכתי, עמדת מול מצלמות והתחייבת שהרפורמה הזאת תעבור בכל מקרה. איך קרה שדווקא היא נותרה בחוץ?

"קודם כול, אני חושב שהאתגר הגדול והמשימה הגדולה זה תמיד לדעת מה עומד על כף המאזניים, ולהבחין בין עיקר לטפל. כשמסתכלים על ההתנהלות שלי בשלוש ומשהו השנים האלה, בטח בשנתיים וחצי של מלחמה, כשאיתמר (בן גביר - י"ר) פרש אחרי עסקת החטופים הקודמת, בינואר, ידענו כבר שהולכים ל'עם כלביא'. שמתי את הפוליטיקה בצד, ולא יכולתי לספר כלום, לא יכולתי להגיד לעם ישראל שהולכים לתקוף באיראן. כן, היכולת להיות מבוגר אחראי, ולדעת שאם עכשיו נערכים להסרת איום קיומי מול איראן, וצריך שהממשלה תשרוד, אז בולעים צפרדע ענקית. זה כך גם בחוק הגיוס, וכך גם בחלב. ההבנה שעכשיו בתוך המלחמה עם איראן צריך להניח בצד סוגיות במחלוקת ולהתכנס כדי להעביר תקציב, כי אי אפשר לנהל את המלחמה הזאת בלי להוסיף עשרות מיליארדים, אז מניחים רגע בצד דברים אחרים שהם חשובים מאוד.

"ועדיין אני חושב שהיו לי הישגים גדולים בתקציב, כמו הורדת מיסים ותחרות בבנקאות ורפורמת הפיקדונות, שאני מקווה שסוף סוף תוזיל פה את האשראי לכולנו. נכון, אני חושב שרפורמת החלב הייתה נכונה, אבל כשהתא הקומוניסטי בליכוד מתנגד, ואני שם את זה מול המלחמה הקיומית באיראן והצורך להעביר תקציב, אז מה אני יכול לעשות?"

לסמן גבול לאלימות ביו"ש

דרכו הציבורית של בצלאל סמוטריץ' התחילה בין היתר בצפון השומרון. אחת ההתארגנויות הראשונות בהן השתתף,

המלים שלכם





שליח אישי על הציון הק' בקרעסטיר
365 יום בשנה לכל צרה ובקשה

זה בדוק, מחלקים סלי מזון ורואים ישועות!

ממשיכים את דרכו של הרה"ק ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטיר, מחלקים בדרך כבוד
ביום ההילולא ג' באייר, סלי מזון למשפחות נזקקות - ורואים ישועות!



בתרומת סל למשפחה
קוויטל ביומא דהילולא



בתרומת **12** סלים
הקמיע הקדוש
בנרתיק מהודר מעור



בתרומת **18** סלים
הסכין המסוגל
לפאר ולרומם את שולחן השבת



בתרומת **2 סלים לחודש**
(למשך שנה)
התמונה המהודרת
"מעל דרך הטבע"
בשילוב הקמיע הקדוש



בשותפות חודשית בחלוקת סלי מזון
שליח אישי על הציון הק' בקרעסטיר בכל עת

שותפות וישועות בטלפון אחד, מתקשרים ותורמים סלי מזון

1800-20-10-59

LIVE
לייב מהחלוקה שלכם!
שידור חי מהחלוקה
באתר מצ"ו/שיא לייב

דרכי ישעיה - פשוט לעשות טוב עם השני

יוני רוטנברג



"צל"ש או טר"ש לנתניהו תלוי בשאלה אם יצליח לקבע מבחינה מדינית את שאלת הרחבת הגבולות ורצועות הביטחון". סמוטריץ' ונתניהו

צילום: יונתן זינדל פלאש 90

אחרי הגירוש, הייתה תנועת 'חומש תחילה' שפעלה למען שיבה אל היישובים ההרוסים. בקדנציה האחרונה, ובמיוחד בתקופה הזאת, הוא סוגר את המעגל כאשר שורת החלטות שהעביר מבטלת הלכה למעשה את הגירוש. זה החל עוד בתחילת הקדנציה עם ביטול חוק ההתנתקות, ובשבוע האחרון דווח על הקמת כמה יישובים חדשים באזור שננטש, כולל סלילת כבישים והעברת קווי תשתית.

"אנחנו מוחקים את חרפת הגירוש", הוא אומר בהתרגשות, "חומש כבר חזר, גם שא־נור כעת. אנחנו מחזירים את חטמ"ר מנשה למיקום המקורי שלה בצפון השומרון ומוסיפים עוד שלוש מפקדות גדודיות בגזרה, והכול בתקצוב שלנו. אלה סדרי העדיפויות של משרד האוצר בראשותי. דרך אגב, הסוד מאחורי היכולת שלי לעשות את כל השינויים האלה ביהודה ושומרון הוא השילוב של משרד האוצר ותפקיד שר במשרד הביטחון. כך אי אפשר לדרוס אותי, וגם יש לי את היכולת לתת את המשאבים לאלוף הפיקוד כדי שייתן את המענה להתיישבות".

סמוטריץ' ממשיך לתאר את חזון צפון השומרון המתחדש. "כבר מגבשים עכשיו גרעינים שיעלו לגנים וכדים, ואנחנו סוללים בעזרת ה' כביש מצומת 9 לגנים־כדים. בעזרת ה' יהיו בצפון השומרון, חוץ מהיישובים שנהרסו ויחזרו, עוד שבעה או שמונה יישובים חדשים שיתפסו את כל המרחב, מבקעת הירדן ועד חריש, כולל רשת כבישים. אתה תוכל לעלות מצפון בקעת הירדן להר בזק, ומשם לגנים־כדים, ומשם גם לצאת לאזור חריש, וגם לנסוע לכיוון שא־נור, חומש, שבי שומרון, ולהתחבר לציר 60".

ההישגים ביהודה ושומרון הם באמת בבחינת "היינו כחולמים" ואיש אינו מערער עליהם. אבל בקרוב יתקיימו בחירות, ויש אפשרות שתיבחר ממשלה אחרת. השאלה היא האם ידעת גם לנעוץ עוגנים שיבטיחו את המשכיות התהליכים האלה בממשלות אחרות, כמו שהשמאל בעבר ידע להשתלט על עמדות הפקידות ולהבטיח את המשך המדיניות גם אחרי חילופי שלטון, או שהכול יכול להיעלם ברגע.

סמוטריץ' מחייך חיוך רחב. נדמה שהרמתי לו להנחתה. "כל העבודה שלי היא ליצור את המנגנונים ולשים את האנשים במקומות הנכונים, בגלל מה שאתה אומר. מה שקורה היום בהתיישבות זה קודם כול שינוי המנגנונים, ואחר כך כפועל יוצא גם החלטות ספציפיות. לדוגמה, יועמ"ש איו"ש, גוף שתמיד היה עוין, העברנו אותו מהמינהל האזרחי למשרד הביטחון. שמנו תקן אזרחי למינהל. ביטלנו את ההחלטה שדרשה חמישה אישורים מדיניים לכל תוכנית בנייה. אנחנו מוציאים את המינהל האזרחי מבסיס צבאי לשער בנימין. מכניסים את רמ"י לאכוף. אגב, למה יהודה אליהו, שותפי, קודם ליושב ראש רמ"י? אספר לך. נתניהו כל הזמן מתלונן למה אין בגליל ובנגב מהפכות כמו ביו"ש. אמרתי לו: מתנהלת שם מדיניות אנטי־ציונית. כל מיני הזיות של שוויון הזדמנויות ואפליה מתקנת. אתה רוצה מהפכה? קח את מי שעשה את זה ביו"ש, שזה מנכ"ל מנהלת ההתיישבות במשרד הביטחון יהודה אליהו, שים אותו ברמ"י, ותראה שזה יקרה גם שם. הוא ישנה את הדי־אן־איי לציוני".

בעניין קצת אחר. אתה תמיד היית מאלה שמגנים את המגנים. זאת אומרת, הסברת שאנחנו לא צריכים לתת את התחמושת לאויבי ההתיישבות ולגנות תופעות של אלימות מדומיינת או קיימת. מה גורם לך הפעם לצאת ולכתוב מאמר, עם כל ההסתייגויות שבו, נגד אלימות המתנחלים?

"קמפיין אלימות המתנחלים הוא אחד השקרים הגדולים ביותר שהיו כאן. זה חלק מקמפיין ה־BDS שנועד להשחיר את מדינת ישראל ואת לוחמי צה"ל בעולם. מה שמטריף את מתנגדי ההתיישבות בארץ ובעולם זו לא קבוצת שולי־שוליים קטנה, שקיימת בכל חברה, אלא דווקא העובדה שאנחנו מחוללים את המהפכה ביהודה ושומרון בסמכות וברשות, על השולחן, בצורה ממלכתית ובשם מדינת ישראל. כדי להילחם במהפכה הזו מנסים להדביק לה אלימות, לצבוע את כולה בצבעים לא לגיטימיים וכך להשחיר את ההתיישבות כולה, להבאיש את ריחנו בעולם ולהרחיק אפילו את הידידים והשותפים הכי טובים שלנו בעולם, כמו הממשל הנוכחי בארה"ב, מלתמוך בנו בזה. כדי למנוע את הנזק האדיר הזה, אני, כמי שמוביל את המהפכה הזו, חייב לשמר את הלגיטימציה שלה ולשרטט קו ברור שמבדל בין הפעילות הקריטית והסופר־לגיטימית שלנו לפעילות עבריינית פסולה ומסוכנת שפוגעת בהתיישבות ובמדינת ישראל כולה".

> "העתיד של ישראל נעוץ בנכסיות שלה. בעובדה שהיא צומת בין יבשות, גם מבחינה גאוגרפית וגם מבחינה טכנולוגית. אנחנו נראה פה ציר יבשתי חדש, שעוקף את מצרי הורמוז ובאב אל־מנדב ומעביר סחורות ואנרגיה מהמפרץ הפרסי דרכנו לאירופה. ואנחנו נראה את מדינת ישראל הופכת למרכז של ידע וחדשנות בתחום הביטחוני ובהייטק ובתחומים אחרים"

"יהיו מהלכים פוליטיים"

באופן די תמוה, אין מתאם בין המהפכה הדרמטית שהובילו השר ביהודה ושומרון, המצב הכלכלי המשופר של ישראל וההשפעה שלו על המהלכים הצבאיים והמדיניים של ראש הממשלה, ובין הפופולריות שלו בסקרים. הנושא הזה אכן נטחן כבר פעמים רבות, אבל כאשר הבחירות מתקרבות יש צורך לעסוק בו הלכה למעשה.

"אלה בחירות דרמטיות, ולא כקלישאה", סמוטריץ' מבקש לפתוח, "זה או שעולה ממשלת ימין, נועלת את ההישגים הצבאיים והמדיניים ומשלימה את המהפכה במערכת המשפטית - כשהחוקים שהעברנו כבר נכנסים לתוקף בכנסת החדשה, וכאשר יש לנו בידינו את כל המינויים הבכירים של המערכת - או שעולה ממשלת שמאל, מאיינת את כל ההישגים שהבאנו ונועלת את הדיקטטורה המשפטית עם חוקה ומינויים שילוו אותנו עוד שנים. אם הם יעלו לא תהיה פה דמוקרטיה. הם יסגרו את ערוץ 14 כמו שסגרו את ערוץ 7".

אחד הפתרונות שהעלו לא מעט אנשים למצבכם בסקרים הוא להצניח כוכבים. למשל, עופר וינטר. אבל שאלת מיליון הדולר היא האם בצלאל סמוטריץ' יסכים לפנות את המקום הראשון אם הסקרים יבקשו את זה ממנו.

"תראה, הספידו אותנו הרבה שנים", סמוטריץ' מתרחק, "הסקרים אף פעם לא היו מדויקים, אנחנו לאורך השנים הולכים וגדלים, ומבחירות לבחירות יש לנו יותר מנדטים ויותר יכולת השפעה. נדמה לי שהוכחתי שאני גם יודע לעבוד, בסדר? בכלכלה, בהתיישבות, וגם יודע לעשות פוליטיקה. כשנגיע לתקופת בחירות, נדע לעסוק בפוליטיקה ולעשות את כל מה שצריך כדי להצליח".

כלומר, לא תוותר.

"אני חושב שהוכחתי לאורך השנים שאני יודע לעשות פוליטיקה, ליצור חיבורים, לעשות את הדבר הנכון שמשרת את המטרה, שיהיה בסוף כוח פוליטי גדול מאוד לציונות הדתית ששם את עם ישראל, ארץ ישראל ותורת ישראל בלב ההשפעה".

יש בכלל הבנה כזאת שצריכים לרענן פה משהו? שאנשים שהבאנו מבחוץ לא הביאו את מה שרצינו שהם יביאו?

"שנייה. יש הבנה שבפוליטיקה צריך גם להיות חכמים ולא רק צודקים. כמו שאמרתי, יש הבנה שצריך לעשות מהלכים פוליטיים משמעותיים כדי שתפיסת העולם וערכי הציונות הדתית ימשיכו להיות מיוצגים בגאון בממשלה ובכנסת. יש צעדים שצריך לעשות, ואנחנו מתחילים להיערך. אני מנסה אותם. יש לנו נבחרת מצוינת היום, נביא הישגים מצוינים, וכן, יהיו מהלכים פוליטיים".

לסיום, לקראת יום העצמאות ה־78 של מדינת ישראל, איזו מדינה אתה רואה אחרי שיושלמו המהלכים הצבאיים והמדיניים ונצא מהמלחמה?

"קודם כול, מאז ימי דוד ושלמה לא הייתה לעם ישראל עצמאות לאומית ומדינית כפי שיש היום. תמיד היינו מדינת חסות. נכון, גם היום היא לא מוחלטת. גם היום יש אילוצים בין־לאומיים, יש ארצות הברית, יש מגבלות, ואנחנו עוד לא עם לבדד ישכון עד הסוף. אבל קודם כול צריך לדעת ולהגיד על זה הלל שלם עשר פעמים.

"העצמאות הזאת התחזקה מאוד בשנתיים וחצי האחרונות, בראש ובראשונה פנימה, אצלנו. היום, בנפש שלנו, אנחנו הרבה יותר בני חורין משהיינו. בני חורין להפעיל כוח, בני חורין להכות באויב, בני חורין לא להבליג, בני חורין לא לקבל תכתיבים מבחוץ, בני חורין לעמוד מול לחצים בין־לאומיים, כולל מול ביידן שלא רצה שניכנס לרפיח ורצה שנעצור את המלחמה. העצמאות הזאת תאפשר לנו בעזרת ה' להמשיך לבנות את ראשית צמיחת גאולתנו, את המקום להשראת השכינה שאנחנו בונים פה.

"ופה האתגר הוא פנימי, קודם כול זה אנחנו. למשל, העובדה שעוד לא החלנו ריבונות בעזה ועוד אין יישובים בעזה, זה רק אנחנו. אם ראש הממשלה היה שם - תאמין לי, טראמפ היה שם. חד־משמעית. מה שקובע את תוצאות המלחמה זה אנחנו. ולכן, ככל שאנחנו יותר עצמאיים פנימה, ממילא אנחנו יותר עצמאים החוצה בכל המובנים, ואת הדבר הזה צריך להמשיך. משנה לשנה, מעצמאות לעצמאות, להיות יותר בני חורין. וממילא הרבה יותר חזקים, הרבה יותר עוצמתיים כמדינה". ■

ירושלים

משרד הביטחון
אגף משפחות, הנצחה ומורשת

ארגון יד לבנים
ארגון להנצחת חללי מערכות ישראל וטיפול במשפחות (ע"ר)

ארגון אלמנות ויתומי צה"ל

טקס הזיכרון
לחללי מערכות ישראל תשפ"ו

יום שני, ג' באייר תשפ"ו
20 באפריל 2026

תחילת הטקס | 16:00
בית יד לבנים, שאלתיאל 1, ירושלים
כניסת קהל | 13:30

במעמד

ראש ממשלת ישראל | יו"ר הכנסת | נשיא בית המשפט העליון
ראש העיר ירושלים | הרבנים הראשיים | פורום המטה הכללי של צה"ל
פורום סגל פיקוד כללי משטרת ישראל | מנכ"ל משרד הביטחון | מנכ"לית עיריית ירושלים
סמנכ"ל וראש אגף משפחות, הנצחה ומורשת, משרד הביטחון
נשיא "יד לבנים" | יו"ר ארגון "יד לבנים" | יו"ר ארגון אלמנות ויתומי צה"ל

משפחות שכולות

בהשתתפות: נינט טייב, אושר כהן, יובל רפאל ותיאטרון צה"ל | מנחה: יעל בר זוהר

האירוע יועבר בשידור חי ובכל ערוצי התקשורת



חגית רוזנבאום
לתגובות: Hagitr72@gmail.com

ירוק בעיניים

מרחבי צפון השומרון, שישראל הפקירה לידי מחבלי הרשות הפלשתינית בהסכמי אוסלו וההתנתקות, מתחילים לשוב לידיים יהודיות במאמץ משולב של חלוצי הגבעות והחוות עם מהלכים ממשלתיים חסרי תקדים ← יומן מסע בחבל ארץ יפהפה ונעלם, שמותיר את המבקרים בו עם טעם של גאולה



← החלטות הממשלה יאפשרו מהפך אסטרטגי באזור. צפון השומרון בתצפית מהר בזק

הם היו אז זוג צעיר עם שני פעוטות שנעקרו מהבית האהוב בשא־נור. בערב פסח האחרון, עשרים שנה מאוחר יותר, חזרו בני הזוג וסרטייל לראשונה לחגוג את ליל הסדר בשא־נור, והפעם עם שבט של אחד עשר ילדים. לצידם קבעו את ביתן החדש משפחות נוספות של גרעין המתיישבים במקום, ומאז ערב פסח הם שם, בונים חיים חדשים על גבי החורבות.

אם המשפחה, טלי, מספרת על קבלת הפנים שציפתה להם עם שובם לשא־נור והותירה אותם אחוזי פליאה. היה זה כאשר נעמדו בפקק תנועה בכפר סילת א־דאהר, קצת לפני הפנייה לשא־נור. אל הרכב המשפחתי ניגש ערבי מקומי, ולפני שבני המשפחה ברכב החליטו אם עליהם לחשוש ממנו או לא, הם ראו אותו מסמן לרכבים מסביב לפנות את הדרך ליהודים השבים הביתה. לאחר מכן התקרב אליהם הערבי והפתיע אותם במילים שלא חשבו לשמוע. "ברוכים הבאים מתנחלים", אמר במבטא ערבי בולט, "זאת הארץ שלכם, אל תלכו מפה".

סיפור החזרה לצפון השומרון עולה מדרגה בחודשים האחרונים. אם במשך עשרים שנה החלום היה לשוב ליישובים שנעקרו בידי ממשלת ישראל בקיץ תשס"ה, הרי שעכשיו החלומות הם הרבה מעבר לגבולות ארבעת היישובים, שהיו אז מובלעות מאוימות בתוך המרחב העוין הענק של צפון השומרון.

תא השטח העצום הזה - המשתרע מגבול עמק יזרעאל עד שכם ומהווה כשליש משטחי השומרון - הופקר לחסדי הרשות הפלשתינית עוד בהסכמי אוסלו, שאפשרו למכונת הטרור לשגשג בו באין מפריע. המחדל הושלם בתוכנית העקירה, כאשר גם הנוכחות הצה"לית נעלמה ממנו לחלוטין ואפשרה לאזור כולו, ובראשו העיר ג'נין, להפוך למעצמת טרור נוסח עזה. אבל כעת, כאמור, ההתיישבות החלוצית פורצת הדרך אינה מסתפקת בשיבה לגנים, כדים, חומש ושא־נור. הצעירים הנחושים בחוות ובגבעות מבקשים לגאול את מרחבי צפון השומרון כולם, ועל אף תנאי השטח הקשים מבחינה מדינית־ביטחונית, הם מתחילים לפרוץ בהדרגה אל עוד ועוד מחוזות שחוזרים לידיים יהודיות.

> הנשימה נעצרת נוכח תמונות הנוף מפסגת הר בזק: בקעת בית שאן ועבר הירדן ממזרח, הגלבוע והגליל מצפון, ומתחתינו משתרע צפון השומרון האבוד של ישראל: שטחי ענק מכוסים כפרים, עיירות וחממות לאין מספר, הכול נמסר לאויב הפלשתיני ומוגדר ברובו שטחי A. בחוות הר בזק חוזרים יהודים לראשונה לחלוש על השטח הזה, לפחות מלמעלה

במקביל, מקדמת הממשלה בהובלת השר בצלאל סמוטריץ' את חידוש ההתיישבות בצפון השומרון, ורק בשבוע האחרון דווח על שתי החלטות דרמטיות: האחת, קבלת סמל יישוב לגנים וכדים - יישובי צפון השומרון שהוחרבו בתוכנית העקירה וכעת ישובו למקומם, תוך אפשרות להתחיל בעבודות תשתית נדרשות וקבלת תקנים ותקציבים. קדמה לה הודעה על הקמת 34 יישובים חדשים שאושרו בקבינט המדיני־ביטחוני, על אף התנגדות צה"ל. היישובים ממוקמים בנקודות אסטרטגיות ופורצות דרך ברחבי יהודה ושומרון, ושניים מהם מעבים את האחיזה בצפון השומרון: היישובים נועה ועמק דותן ייבנו במובלעות בתוך השטח הפלשתיני בין שטחי A ו־B. נועה - דרומית לגנים וכדים, סמוך לקבאטיה. עמק דותן יחבר בין שא־נור למבוא דותן. בהקשר הזה צריך להזכיר גם את היישוב החדש שהוקם על הר עיבל לאחרונה, והוא חלק משרשרת היישובים החדשים בצפון השומרון.

חווה על גג העולם

חול המועד פסח, ימי טרום הפסקת האש, ובאין אירועים יזומים ומאורגנים הגיעו מאות ואלפי יהודים לטייל במרחבים השונים ביהודה, שומרון והבקעה, ולראות בעיניים גאולת קרקעות נוסח 2026. האירוע שזכה להד הרב ביותר היה המהפך הדרמטי במעיין העוג'ה - בקעת ייט"ב בצפון הבקעה, שהפכה בזכות רועי הצאן היהודים באזור משטח הפקר ששלטו בו ערביי הסביבה לפארק מים שוקק אלפי יהודים, שעמדו בפקק בכניסה לא פחות משעה וחצי בשל עומס המבקרים. אבל אנחנו נתמקד כאמור בצפון השומרון, שגם בו נראו שיירות של יהודים נוסעות מנקודה לנקודה, כשאי אפשר לא להבחין באור בעיניים של מי שארץ חדשה מתגלה מולו במלוא הדרה.

השם "הר בזק" עלה לאחרונה לכותרות לאחר הכרזת הממשלה כי במקום יוקם יישוב חדש. אבל למעט האזכור הזה, דומה כי לא רבים מודעים לשם המקום או לנקודה שבה הוא נמצא על המפה. הר בזק נמצא בשיא גובהו של רכס המחבר בין הרי הגלבוע לצפון השומרון. שנים רבות

מיחם הפלא. גאונות יוצאת דופן*

הידעת?

מיחם הפלא הוא המיחם היחיד
שמגיע עם שתי דפנות במרחק של 2.5
ס"מ מה **שמבטיח לכם בטיחות מירבית**
ומניעה מכוויות

מיחם הפלא הוא המיחם היחיד,
טמפרטורת המים מעל 90 מעלות,
אך טמפרטורה של דופן החיצוני
רק כ-40 מעלות

מיחם הפלא הוא המיחם היחיד
עם צריכת החשמל מזערית של 80 וואט
בלבד, כ-0.3 אמפר

Δ **המקורי**
הזהרו
מחיקויים



בידוד מושלם:
רותח בפנים,
נעים בחוץ.

חסכוני:
צריכת חשמל
של **0.3** אמפר

מתקדם:
העברה אוטומטית למצב שבת
לאחר הרתיחה

עכשיו גם אתם יכולים להכניס מיחם הביתה.

UNIVERSE
מס. 1 באיכות ובביצועים

באישור משמרת השבת

טל להזמנות ובירורים
www.universe.co.il
***5419**

קיים בצבעים שמנת | כסוף | שחור **ובגדלים: 8 ליטר** (40 כוסות) > **10 ליטר** (50 כוסות) > **13 ליטר** (65 כוסות) > **16 ליטר** (80 כוסות) > **20 ליטר** (100 כוסות)

רשתות: רשת רפאלי, רשת ליאור, רשת חשמל נטו, רשת שיא החשמל ומיזוג, רשת זיק אור, רשת צורף, ובחנויות החשמל המובחרות ברחבי הארץ

ירושלים: סלון גאולה, מלכי ישראל 11 | מיסטר אלקטריק, יפו 50 | עולם הבית, ארן 3 מרכז מסחרי רמת אשכול | כל בו גאולה, לבוש מרדכי 3 | מחסני גבעת שאול, גבעת שאול 40 | לייזר ליין כנפי נשרים 7 גבעת שאול | **ביתר עילית:** יריד ביתר | **בני ברק:** טכנומיקס, ווקשטיין, הרב קוק 16 | קניתי אצל צביקה, ז'בוטינסקי 168 | מותג החשמל והגיהוץ, אלישע 5 | **אלעד:** חשמל אלעד, רשב"י 19 | **פתח תקוה:** המאיר, בן ציון גליס 18 | **הרצליה:** משרקי, סוקולוב 70 | **מודיעין:** טיים אלקטריק, יהודה הנשיא 16 | גל החשמל, חרט 1, מתחם ספיר | **רעננה:** סלון אפי, אחוזה 109 | ברכה לבית, אחוזה 98 קניון אלרם | מרכז אלקטרוניקה יגאל, רמב"ם 6 | **נתניה:** רמי אלקטרוניקה, שער העמק 3 | צבי סנטר, רבי עובדיה מברטנורא 1 קרית צאנז | **חיפה:** מקור החשמל, הרצל 64 | **טבריה:** טל חשמל, יהודה הלוי, אזור התעשיה | **יבואן: נורלייט בע"מ עמל 64 פתח תקוה**

חגית רוזנבאום



"ברוכים הבאים מתנחלים", אמר הערבי, "זאת הארץ שלכם, אל תלכו מפה". הישוב המתחדש בשאנור עמוס מבקרים

שהוא משמש בעיקר את צה"ל כשטח אש או כמיקום לבסיסים או מוצבים, גם בשל גובהו הייחודי המתנשא ל־713 מטרים מעל פני הים. כעת, בזכות החוות שהוקמו עליו לאחרונה, יכולים גם יהודים מן השורה לזכות ליהנות מהיופי הנדיר בירוק עז וצלול שמציע הרכס כולו, במיוחד בימי האביב.

אל הנקודה הראשונה בהר הגענו מכיוון חמאם אל־מליח בכביש אלון. הפנייה מהכביש לכיוון החמאם, שנראה שגם היא הכירה עד היום בעיקר רכבים צבאיים, מכניסה אותנו אל חבל ארץ לא נודע. מצפון הבקעה אל צפון השומרון מתגלים לעינינו מרחבים הרריים ירוקים מרהיבים, מנוקדים בכמה "בדואיות" בדרך, על כביש מיושן ולא הכי מתוחזק. קצת לפני המחסום הצבאי שמפריד בין שטחי מדינת ישראל לצפון השומרון של הרשות הפלשתינית מתגלה פנינת חמד: חוות 'עופר האיילים' - כמה בתים של משפחות, בעלי חיים, וגם תשתית של קליטת תיירות ואירוח במקום. מתחת לחווה עוצרות משפחות מטיילים לרחצה בבריכה קרירה ומוקפת צמחייה, וממול ג'יפים מגיעים ממסלול שיורד מפסגת הר בזק. פוטנציאל שמתחיל להתממש ברכס היפהפה, בזכות מי שהחליטו לתקוע פה יתד ולא להותיר את הבדואים כבעלי הבית היחידים.

נסיעה של דקות ספורות אחרי המחסום מובילה אותנו אל נקודה אמיצה במיוחד: שאגת יהודה. חבריו של יהודה שמואל שרמן הי"ד, שנרצח לפני כחודש, הבטיחו להמשיך בדרכו ולהקים עוד כמה נקודות התיישבות חדשות באזורים מאתגרים יותר, כאן מצאנו את אחת מהן. הבחורים ב'שאגת יהודה' התמקמו פה לפני ארבעה ימים בלבד, אבל העדר שלהם כבר רועה על ההר ממול, והחזון הוא להמשיך להתרחב לשטחים מסביב. סמוך מאוד לנקודה ניצב כפר ערבי שכולו מבנים בלתי חוקיים שנבנו בתמיכת מדינות זרות והוקמו - למרבה האירוניה - על חורבות בסיס צבאי שעמד בדיוק שם וננטש. הבחורים, שמסתפקים כרגע בתפריט עשיר של מצות עם שוקולד, מדברים בפשטות על האחיזה במקום ויצירת רצף יהודי, על אף שהם מחוסרי תנאי קיום בסיסיים, למעט אוהל וכבשים וכלי רכב לשינוע.

מכאן אנו ממשיכים להר בזק מצידו השני, אל הפסגה הגבוהה ביותר שעליה ממוקמת החווה של עמיאל. העלייה היא ממחסום הבקעה, על כביש 90. ממש מול המחסום, צמוד לגדר המערכת, מתחיל כביש אספלט להעפיל אל הרכס. גם בנסיעה הזאת, מי שלא הכיר את האזור נחשף לעוד ועוד מרחבים שלמרבה הצער הפכו לשכוחי אל בשל הנסיבות המדיניות. אבל ברוב הקילומטרים שגומא הרכב לא נראים מסביב עדיין כפרים ערביים, רק נוף של הרים בירוק נקי, וגובה שהולך וצובר תאוצה ומכין אותך לפנורמה שממתינה למעלה. בשלב מסוים אנו חוצים את גדר המערכת פנימה, לתוך השומרון, וכביש שחור וחדש מוביל בעלייה דרמטית לחווה של עמיאל על גג העולם.

הנשימה נעצרת נוכח תמונות הנוף מפסגת הר בזק: בקעת בית שאן ועבר הירדן ממזרח, הגלבוע והגליל מצפון, ומתחתינו משתרע צפון השומרון האבוד של ישראל: שטחי ענק מכוסים כפרים, עיירות וחממות לאין מספר, הכול נמסר לאויב הפלשתיני ומוגדר ברובו שטחי A. בחוות הר בזק חוזרים יהודים לראשונה לחלוש על השטח הזה לפחות מלמעלה, בתקווה להמשיך ולמחוק את נזקי אוסלו בידיים - בטרקטורים, בסוסים ובחקלאות. יש לקוות כי ההבטחה הממשלתית להקמת יישוב בנקודה האסטרטגית הזאת, שקשה להפריז בחשיבותה, תסייע גם היא למימוש החזון הזה.

> בפנייה לשא־נור, מי שהיה שם לפני עשרים שנה יכול להתחיל להתרגש. כבר לא חלומות, כבר לא הצהרות ולא רק ניירות ממשלתיים חתומים. שטח הכניסה ליישוב מלא עד אפס מקום במכוניות חונות, משפחות מעמידות מנגלים וילדים מתרוצצים על גג מבנה המסגד הישן, שלפני עשרים שנה שימש כבית הכנסת המקומי

חוזרים הביתה לחומש

"זו גאולה", "רואים גאולה בעיניים" - חזרנו ושמענו את התחושה הזאת מפי מבקרים שעשו בעיניים נוצצות את המסלול מחומש לשא־נור ובחזרה, נחשפים למציאות חדשה ולא מובנת מאליה.

קרוב לעשרים שנה נאבקה ישיבת חומש על הנוכחות היהודית במקום, במאבק שנראה סיזיפי וחסר סיכוי. אך בסופו של תהליך, בזכות מסירות הנפש של בחורי הישיבה וביטול חוק ההתנתקות לאחר רצח יהודה דימנטמן הי"ד, אושרה מחדש הקמת היישוב חומש באופן רשמי. במקרה הזה, מעז יצא גם מתוק: מאחר שהיישוב חומש המקורי עמד על קרקעות שמעמדן הסטטוטורי בעייתי מבחינת הגופים הממשלתיים, היישוב החדש שהוקם נמצא על פסגה אחרת, סמוכה לחומש המקורית, שם מעמד הקרקעות מוסדר. כך שכיום, היישוב חומש הכפיל ושילש את עצמו: ביישוב המקורי נמצאת ישיבת חומש, על בתי המשפחות המתגוררות בה, עם גני שעשועים, גן ילדים ומדרכות ותשתיות שהולכות ומתפתחות. בפסגה הבאה נמצא היישוב חומש החדש - יישוב של קרוואנים, שאליו נכנסו משפחות שמתגוררות בו כבר שבועות אחדים.

אבל חומש לא נעצרת שם: שלטים חומים קטנים בכתב יד מצביעים על "החווה". כביש אספלט שחור מוביל אותנו אל חומש ג' - חוות 'שובה ישראל', שנמצאת גבוה מעל גבוה, על פסגת הר המכונה אבו יזיד. את החווה הקימו תלמידי ישיבת חומש, שכספו זמן רב להגיע אל הפסגה הגבוהה שראו מרחוק ולחזור אל עוד ועוד מרחבים של צפון השומרון. לאחרונה עלתה החווה לכותרות לאחר שערבי רצח בפיגוע דריסה את יהודה שמואל שרמן הי"ד, מתושבי החווה, ופצע קשה את אחיו דניאל, ממקימי המקום.

הסיפור הכואב והטרי הזה הביא ל'שובה ישראל' במהלך חול המועד מבקרים רבים, כולל חברי הכנסת לימור סון הר־מלך ויצחק קרויזר, שדיברו נרגשות גם הם על הגאולה שמביאים חלוצי החווה. גם כאן, ירוק־עד מרהיב מנוקד בפריחה צבעונית, ו־360 מעלות שמניחות כמעט חצי מארץ ישראל על כף היד: הרי עבר הירדן מציצים ממזרח, והים מבהיק בזהב שקיעה ממערב, כשקווי המתאר של ערי גוש דן ברורים וחדים. מצפון שוב אפשר לחבק בעיניים את מרחבי צפון השומרון, ולזהות היטב את המצודה בשא־נור וסביבה העמק - נקודה יהודית בודדה בשטח ענק שמשתרע עד גבול עמק יזרעאל. שכם בין הר גריזים והר עיבל כמעט מונחת על כף היד מדרום, ואת השאר אתם מוזמנים לבוא ולראות בעצמכם.

מכאן אנו גולשים בכביש למטה, דרך סילת א־דהאר, אל שא־נור. תושבי הכפר, שקיבלו ממדינת ישראל עשרים שנה להשתלט על השטח, לא בזבזו את הזמן. התושבים היהודים שעשו את הדרך הזאת לפני עשרים שנה מעידים כי הכפר כמעט הכפיל את שטחו וחולש על הדרך כולה. אבל באווירת החירות של פסח, אפילו זה לא הצליח להרתיע את מאות המשפחות שהגיעו לראות את הנס של שא־נור.

ערביי הכפר הביטו משתאים במכוניות עם הלוחיות הצהובות שמילאו פתאום את הדרך הראשית. בפנייה לשא־נור, מי שהיה שם לפני עשרים שנה יכול להתחיל להתרגש. כבר לא חלומות, כבר לא הצהרות ולא רק ניירות ממשלתיים חתומים. שטח הכניסה ליישוב מלא עד אפס מקום במכוניות חונות, משפחות מעמידות מנגלים וילדים מתרוצצים על גג מבנה המסגד הישן, שלפני עשרים שנה שימש כבית הכנסת המקומי.

קרוואנים עם שלטי שמות המשפחות מקדמים את הבאים, והתושבים מזמינים את המבקרים להיכנס, לשתות משהו, ובעיקר לחזות בפלא של החזרה הביתה, שמתרחש לו בטבעיות שכזאת מול העיניים. המצודה המפורסמת נראית כמו מרכז מבקרים: ילדים ומבוגרים מטפסים אל הקומות העליונות, סוקרים את החדרים, צופים אל הנוף הנשקף מהחלונות, ופוגשים חברים ובני משפחה בשמחה ארצישראלית. בעמק למטה נפתח כביש המתוכנן להיות עוקף הכפר סילת, אבל בינתיים משמש כמסלול טיול נעים במרחב החדש שסביב שא־נור.

בימים שבין חג החירות לחגיגות העצמאות, מומלץ להגיע לחבל הארץ הקסום הזה ולראות מקרוב איך רוח החירות ועצמאות המחשבה הופכות לניצנים של גאולה. ■

גם בזמנים של אי ודאות

דיור מוגן 'רמת תמיר'
מקום של רוגע בירושלים



עכשיו!
מסלול הצטרפות מותאם אישית עבורכם

מוזמנים לשבוע ניסיון

בימים של מלחמה ובימים של שגרה, בחורף ובקיץ, בחגים ושבתות
דיור מוגן 'רמת תמיר' הוא בית חם ומוגן, עם צוות מסור, קהילה נעימה
וכל מה שהדיירים בבית, בני הגיל השלישי, צריכים כדי להרגיש בטוחים ושלווים

כאן החיים ממשיכים בנחת בכל מצב
כי ב'רמת תמיר' - הכול נראה יותר רגוע.

- כשרות בד"ץ
- בית כנסת
- אירוח משפחת
- מכולת
- חוגים ופעילויות
- טיפול רפואי 24/7
- ספרייה תורנית
- חדר כושר (חדש)

רמת תמיר
בית מוגן דתי לגיל השלישי
דואגים שתמיד תרגישו בבית!

'רמת תמיר' - דיור מוגן לגיל השלישי
כתובתנו: רחוב שפע חיים 2, ירושלים

למידע נוסף: ***6864**



←
"טראמפ לא יחתום על הסכם בסגנון אובמה". סגן נשיא ארצות הברית וראש ממשלת פקיסטן בשיחות באיסלמבאד

צילום:
muhammad reza
רוייטרס

אסף משניות

בזאר פרסי

רגע לפני הקרסה מוחלטת של איראן, הנשיא טראמפ הושיט לה גלגל הצלה בדמות הפסקת אש ולחץ על ישראל למתן את התקיפות על חיזבאללה ← האיראנים כהרגלם בונים על קוצר הרוח של המערב, ובלבנון מקווים לכבול את ידיה של ישראל באמצעות המשא ומתן שנפתח בין שתי המדינות – ולא יביא לפירוק חיזבאללה מנשקו ← ובינתיים צה"ל קוצר הישגים יפים בבינת ג'ביל, אבל כלל לא בטוח שזה משרת את המטרה הגדולה: הבטחת ביטחונם של תושבי הצפון

שבוע וחצי לאחר תחילתה של הפסקת האש בין ארצות הברית וישראל לאיראן, והמסרים הסותרים היוצאים מוושינגטון ממשיכים לעצב את זירת המלחמה. מצד אחד, ביום שני השבוע החל המצור הימי שהטילה ארצות הברית על מצרי הורמוז, ומצד שני טראמפ המשיך השבוע לקרוא למשטר האיראני לשבת להמשך ניסיונות המשא ומתן.

למרות המסרים הסותרים, ישנו נושא אחד שבו טראמפ ואנשיו ממשיכים להיות עקביים לאורך כל הדרך. הדרישה העיקרית שנשמעת שוב ושוב, הן מצד טראמפ והן מצד סגנו ואנס שמנהל את המשא ומתן, היא שתנאי סף לסיום המלחמה הוא התפרקותה של איראן מיכולותיה הגרעיניות, ובראשן הוצאת 400 הקילוגרמים של האורניום המועשר שבידי טהרן. לדרישה זו, נכון לכתיבת שורות אלה, לא מסכימים מי שמנהלים כיום את המשטר.

במהלך השבוע החולף, מאז פתיחת השיחות באיסלמבאד בירת פקיסטן, שהגיעו מיד למבוי סתום, המשיך טראמפ באיומיו הצבאיים נגד איראן. "אם איראן לא תוותר על נשק גרעיני, אין עסקה. נוכל להוריד את כל הגשרים ומפעלי החשמל שלהם בשעה", אמר הנשיא האמריקני ביום רביעי השבוע, לאחר רצף הצהרות דומה לאורך הימים האחרונים. בד בבד, ולאור הקשיים בהתנעת המשא ומתן, העיתון 'וושינגטון פוסט' דיווח ביום רביעי על שליחתם של עוד עשרת אלפים חיילים אמריקנים וכמה ספינות מלחמה למפרץ.

מנגד, האיראנים לא נותרו בדממה לאיומים מוושינגטון. "אם ארצות הברית תמשיך במצור הימי - לא נאפשר את המשך הסחר בים סוף ובמפרץ עומאן", יצאה ההודעה מאיראן ביום רביעי השבוע. המשמעות של ההודעה היא שלא רק איראן תפעיל את יכולותיה הצבאיות כדי למנוע את הסחר הימי, אלא גם החות'ים, ששולטים עדיין בשער הכניסה למפרץ עדן ומצר באב אל־מנדב.

"מה שאנחנו רואים משתי המדינות זאת שיטת משא ומתן מקובלת שכבר היינו צריכים להתרגל אליה אחרי כל כך הרבה שנות היכרות עם טראמפ", אומר רותם אורג־קליסקי, פרשן לענייני ארצות הברית ומנכ"ל 'ליבראל', שעוסקת בחיזוק היחסים בין ישראל לארצות הברית.

באיזה מובן זה בא לידי ביטוי? כי בסוף, עושה רושם שהמהלכים שנוקטים שני הצדדים בעיקר מובילים לקריסת האפשרות להגיע להסכם.


צילום מסך

רותם אורג־קליסקי, 'ליבראל': "האיראנים יודעים שהאיום עליהם הוא עוד מתקפות צבאיות. האמריקנים יודעים שהאיום עליהם הוא עוד נזק כלכלי. האיראנים כבר עברו 40 ימי תקיפות צבאיות, ועושה רושם שהם סבורים כי הם מסוגלים להחזיק יותר זמן תחת מתקפות צבאיות עד שהם יישברו, מאשר שהאמריקנים יכולים לעמוד בלחץ כלכלי"

"כן ולא. ניקח למשל את סוגיית מצרי הורמוז. לכאורה האמריקנים רוצים שהמצרים ייפתחו לתנועה, אבל זה לא היעד היחיד שלהם. בסוף יש 20 או 30 אחוזים קריטיים של נושאים במשא ומתן שלגביהם אין אפילו התחלה של הסכמות, למשל סוגיית האורניום המועשר. אז האמריקנים מחפשים דרך להעניש את האיראנים כדי להפעיל עליהם את הלחץ. זאת שיטה קבועה של טראמפ במשאים ומתנים".

האם אפשר ללמוד משהו מהמצור הימי שארצות הברית הטילה על ונצואלה לגבי המצור כעת?

"אני לא חושב שאפשר ללמוד משהו משני המקרים, כי הם שונים מאוד זה מזה. איראן היא לא ונצואלה, לא בכוחה ולא בחשיבותה. לכן זה נראה יותר כמו טקטיקת משא ומתן מאשר הכנה למבצע צבאי כפי שראינו בוונצואלה. זה ניהול משא ומתן תחת אש. שוב, זה לא אומר שבסוף לא נראה מהלך צבאי אמריקני, אבל זה גם לא אומר שאפשר ללמוד משהו מההשוואה בין המקרים".

למה עושה רושם שהאיראנים פחות לחוצים להגיע להסכם מאשר האמריקנים?

"אני לא רוצה להיכנס לתוך הראש של מקבלי ההחלטות בטהרן, אבל בקווים כלליים צריך להסתכל על האיום שיש לכל אחד מהצדדים. האיראנים יודעים שהאיום עליהם הוא עוד מתקפות צבאיות. האמריקנים יודעים שהאיום עליהם הוא עוד נזק כלכלי. האיראנים כבר ←

ירושלים, אין כמוה בעולם

ירושלים זוכרת



יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה

גל אורדסד

ערב יום הזיכרון

שני, ג' אייר 20.4

16:00-17:30 | עצרת זיכרון לחללי מערכות ישראל

בית "יד לבנים", האלוף דוד שאלתיאל 1
במעמד: **ראש הממשלה, יו"ר הכנסת, נשיא בית המשפט העליון, ראש העיר ירושלים, הרבנים הראשיים, פורום המטה הכללי של צה"ל, פורום סגל פיקוד כללי משטרת ישראל, מנכ"ל משרד הביטחון, מנכ"לית עיריית ירושלים, סמנכ"ל וראש אגף משפחות, הנצחה ומורשת, משרד הביטחון, נשיא ארגון "יד לבנים", יו"ר ארגון "יד לבנים", יו"ר ארגון אלמנות ויתומי צה"ל ומשפחות שכולות.**

מנחה: **יעל בר זוהר**

אמנים: אושר כהן, יובל רפאל, נינט טייב ותיאטרון צה"ל

האירוע יועבר בשידור חי ובכל ערוצי התקשורת

19:30-20:30 | טקסים במינהלים הקהילתיים

קטעי שירה ונגינה, הדלקת נר זיכרון, הורדת התורן, הנחת זרים והקראת שמות הנופלים

הטקסים יערכו בשכונות: בית הכרם, בקעה, גוננים, גילה, גינות העיר, גנים, הגבעה הצרפתית, הרובע היהודי, חומת שמואל, יובלים, לב העיר, מורשה, מיתרים, נווה יעקב, פאני קפלן (פת), פסגת זאב, קטמון ח'-ט', רוממה, רמות אלון, שמואל הנביא, תלפיות מזרח.

פרויקט זרים וזוכרים בהובלת תנועות הנוער בעיר

ראשון - שני, ב'-ג' אייר 20.4 - 19.4

הנחת זרים על ידי חניכי התנועות ב-110 אנדרטאות ולוחות הנצחה ברחבי העיר.

20:00 | זוכרים שרים ומספרים

בריכת הסולטן
במעמד ראש העיר ירושלים, **משה ליאון**
מנחים: **הילה קורח ועמוס תמם**

אמנים: **אביב גפן, אודיה, אושר כהן, איתי לוי, בן צור, דוד ד'אור, ישי ריבו, לאה שבת, לירן דנינו, סמדר שיר, עדן גולן, עמרי גליקמן, ריטה, שלומי שבת, תמיר גרינברג**

בהשתתפות משפחות שכולות.
כרטיסים בהרשמה באתר: קופות י-ם
ישודר בקשת 12

20:30 | שרים במרכז בכיכר ספרא

שירה בציבור עם **דניאל זכאי**

מנחה: **ענבל דקל גולדברג**

אמנים: **ארז לב ארי, הילה רוח, יפעת נטוביץ, יפתח דקל, מיכה שטרית, עדן גולן**
סרטי אנימציה, פרויקט פנים. יום. זיכרון, בית אבי חי
Vj mejadara Eyes

כניסה חופשית

21:30 | ערב שירי לוחמים

היכל התרבות בית העם, רח' בצלאל 11
במעמד ראש העיר ירושלים, **משה ליאון**
מנכ"לית העירייה, **אריאלה רג'ואן**
שירה בציבור וקטעי קריאה
אמנים: **יונתן דרור, עדן גולן, עופר כלף**
משפחות שכולות

הכניסה חופשית בהרשמה מראש באתר היכל התרבות
החל מיום ראשון, ב' באייר תשפ"ו 19.4.26,
בשעה 10:00, מוגבל ל- 2 כרטיסים לאדם

יום הזיכרון

שלישי, ד' אייר 21.4

9:00 | טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה בכיכר ספרא

במעמד ראש העיר ירושלים, **משה ליאון**

בהשתתפות חברי מועצת העיר, חיילי צה"ל, משפחות שכולות, עובדי עירייה

חזן: **שלמה גליק**
אומן: **אושר ביטון**
מנחה: **עופר חדד**

9:00 | טקסי יום הזיכרון באנדרטאות

יער השלום
אבו טור - גן העיוור
רמת רחל - מוצב הפעמון
ימין משה
טיילת ארמון הנציב

בשיתוף חטיבת ירושלים

לכל הטקסים: JERUSALEM.MUNI.IL

במותם ציוו לנו את החיים

חוגגים עצמאות

ערב עצמאות 2026 | רביעי, ד' באייר 21.4

18:30 | מזיכרון לעצמאות

- תפילה ושירה בהשתתפות:
רפי ביטון וקולות מן השמיים ירושלים
בית הכנסת הגדול, רחוב המלך ג'ורג' 56
הכניסה בתשלום, רישום מוקדם באתר טיקצ'אק

18:30-00:00 | עצמאותה בפארק טדי

- שיחה בין זיכרון לעצמאות
- תפילה חגיגית עם ההרכב חברים לניגון
- הופעת קאברים ישראלים להקת אורות גבוהים
- D.J שירים ישראלים

19:00 | תפילת ליל יום העצמאות בכותל המערבי

21:00-3:00 | במה מרכזית גן העצמאות

- איתי לוי
- אתניקס
- מירי מסיקה
- נועה קירל
- עדי אגאי
- פרידה

מנחה: אלעד עמדי

20:00-3:00 | במת ספרא

- הרקדת ריקודי עם.
מרקידים:
שלמה ממן, חתן פרס ישראל לשנת 2025
הילה מוקדסי, מימי קוגן ועופר צופי
- אביב גפן
- איציק קלה
- דודא
- נסרין

מנחה: תמיקס

21:00-3:00 | במת מוזיאון הסובלנות

- אבימאיר
- יובל דיין
- מוש בן ארי
- עינב דהרי ולהקה
- פולקעס
- פריצת דיסק

מנחה: מוטי פרנסיס

הקרנות וידאו על בניינים MEJADRA EYES

במות ואמנים נוספים יצטרפו לחגיגת העצמאות בירושלים!

* יתכנו שינויים

ירושלים
ירושלים, אין כמוה בעולם



78 בירושלים

ערב עצמאות במינהלים הקהילתיים:
במות אמנים, מתחמי ילדים, פעילויות למשפחה, מתנפחים, הפעלות, דוכני מזון, יצירה ועוד.
● **גילה:** אביבה אבידן, אור בן עטר, נרקיס ● **יובלים:** יובל דיין ● **תלפיות מזרח:** מרגול ● **חומת שמואל:** קובי אפללו
● **פסגת זאב:** בן אל תבורי, יובל דיין ● **קטמון ח'-ט':** אור בן עטר, אנאל ולנסי, אומנים מקומיים ● **מיתרים:** הראל טל, שמואל רדניק **אירועים נוספים למשפחות:** בית הכרם, בקעה, הגבעה הצרפתית, הרובע היהודי, גבעת מרדכי, רמות אלון, גוננים. פרטים במינהלים הקהילתיים

יום עצמאות 2026 | חמישי, ה' באייר 22.4

10:30-11:30 | מינהל קהילתי גילה

● מיקי כוכבת הילדים, ורדינון 14, גילה

מוזיאון חי - מגדל דוד מוזיאון ירושלים

15:00-20:30 מסע בין דמויות וסיפורים מהעבר הקמים לתחייה לנגד עיניכם, במפגש חי עם דמויות היסטוריות מרכזיות ודמויות שהעזו לשנות את המציאות, בהן בנימין זאב הרצל והנרייטה סאלד, באווירה קסומה ובלתי נשכחת בלב מגדל דוד מוזיאון ירושלים, באמצעות שחקנים, הרכבי מחול ומוסיקה שמשחזרים את התקופה
19:30-20:30 מופע סיום - דוד ד'אור

מגדל דוד מוזיאון ירושלים
برج داود متحف القدس
TOWER of DAVID JERUSALEM MUSEUM

בית קנדה

עצמאות במוסדות תרבות: ● מוזיאון המדע ● רננות המכון למוסיקה יהודית ● מוזיאון יהדות איטליה מוזיאון חצר הישוב הישן ● תיאטרון קומקום ● מוזיאון על התפר ● בית עגנון ● עמותת מחול ק.ט.מ.ו.ן ● בין שמיים לארץ ● **האירועים יתקיימו בחינם או בעלות סמלית של 10 ₪**

כל הפרטים מחכים לכם באתר עיריית ירושלים



←
האמריקנים מפעילים לחץ באמצעות מצור על מצרי הורמוז. ספינות אמריקניות במפרץ הפרסי

צילום: שאטרסטוק

יישברו, מאשר שהאמריקנים יכולים לעמוד בלחץ כלכלי".

הלחץ הכלכלי שעליו מדבר אורג־קליסקי משפיע רבות על סקרי דעת הקהל האמריקניים. מאז פרוץ המלחמה מחירי הנפט בעולם זינקו, ונכון לכתיבת שורות אלה מחיר חבית נפט עומד על יותר מ־95 דולרים. האינפלציה בארצות הברית עלתה לרמה של 3.3 אחוזים, הרף הגבוה ביותר בשנתיים האחרונות. 12.5 אחוזים מהעלייה הם במחירי האנרגיה. כתוצאה מכך, אחוזי התמיכה בנשיא טראמפ נמצאים בירידה מתמדת, שמעט נבלמה לאחר ההכרזה על הפסקת האש לצורכי המשא ומתן. נוסף על כך, כשטראמפ הודיע על ההליכה למשא ומתן, הוא עצמו אמר כי המלחמה לא פופולרית באמריקה.

"את טראמפ לא ממש מעניין הגיבוי הפוליטי שהוא מקבל, אבל כן חשוב לו מאוד האפקט הכלכלי", אומר אורג־קליסקי, "הוא לא רוצה להיתפס כנשיא שהוביל למשבר כלכלי. מבחינת התמיכה הפוליטית, היא פחות חשובה לו. הוא לא עומד לבחירה מחדש בבחירות הבאות, ואין סיכוי שהוא יאבד את הסנאט, אלא לכל היותר את בית הנבחרים, אז מבחינת קידום התוכניות שלו זה פחות קריטי לו".

ובכל זאת, ציבורית, אם השיחות יקרסו, הוא יוכל להוביל לחזרה ללחימה?

"ציבורית אין לו תמיכה לחזור למלחמה, אבל לא בטוח שזה מעניין אותו יותר מדי. יש גם הערכות שהוא לא יוכל לחזור להילחם בגלל החוק שמגביל את האפשרות לשלוח את הצבא האמריקני למלחמה ליותר מ־60 יום ללא אישור הקונגרס. לכאורה זה אמור להגביל את טראמפ, אבל מה בדיוק מונע ממנו להפר את החוק בנושא, הרי הוא כבר עשה את זה בעבר. לא עושה רושם שהגנרל קין (ראש המטות המשולבים האמריקני, א"מ) יכול לדפוק על השולחן ולומר לטראמפ שזה לא חוקתי להמשיך, ומזכיר המלחמה הגסת' בטח לא יעשה את זה".

וסגן הנשיא ואנס? הרי בסוף הוא העומד בראש המחנה שמתנגד להמשך המלחמה בממשל.

"אנחנו רואים סיטואציה מאוד מעניינת בממשל כרגע. בתחילת המלחמה ואנס הועלם לחלוטין, הוא לא שיחק תפקיד, ומי שקיבל את המושכות ואת ההובלה היה מזכיר המדינה מרקו רוביו. עכשיו המצב התהפך, ורוביו כמעט ולא מופיע במרכז הבמה. זה מרגיש כאילו טראמפ משחק עם הצדדים בכל פעם לפי מה שהוא מרגיש שמצליח יותר טוב. פעם זה עם מובילי הגישה הניצית, ופעם עם מובילי הגישה היונית כביכול. אבל זה לא אומר שוואנס יהיה מי שידפוק על השולחן בגלל חוק 60 הימים. ממש לא".

האיראנים נמצאים בלולאה

ההחלטה האמריקנית להטיל מצור ימי על מצרי הורמוז אולי נדמית ככזאת שקוברת את האפשרות להצלחת המשא ומתן, אך יש הסבורים כי לטראמפ לא באמת הייתה ברירה אלא ללכת לצעד הזה. "איראן ניסתה להקרין ריבונות בפועל על מצרי הורמוז ולקבוע את סדרי המעבר בהם, באופן שהם יניבו לה רווחים כלכליים וגם יהיו מנוף לחץ בידה כלפי ארצות הברית", אומר מאיר בן שבת, לשעבר ראש המטה לביטחון לאומי וכיום ראש מכון משגב לביטחון לאומי, "בא הנשיא טראמפ והבהיר - אתם לא תקבעו. אם מצרי הורמוז לא יהיו פתוחים לכולם, הם לא יהיו פתוחים גם לכם, ובבת אחת הפך את 'האיום מצד איראן' ל'איום כלפי איראן'".

כל הצעדים האלה נעשים כשעדיין מתנהל סוג של משא ומתן בין המדינות. האם יש בכלל טעם להמשיך בשיחות, או שאין סיכוי אמיתי להגיע להסכם?

"לצערי, המצור נעשה כחלק מהמשא ומתן, כדי להשיב את האיראנים לשולחן הדיונים ולא כדי לחנוק את המשטר ולהאיץ את נפילתו, שזו צריכה להיות המטרה. הנשיא טראמפ בעצמו התבטא לא אחת כי 'איראן מעולם לא ניצחה במלחמה, אך אף פעם לא הפסידה במשא ומתן', ומכאן גם הדאגה שלנו כל אימת שאופציית המשא ומתן עולה על הפרק".

איך אפשר להסביר את העובדה שלמרות המכות הקשות שהאיראנים ספגו, הם לא ממהרים להגיע להסכם, ומציבים דרישות כבדות מאוד משל עצמם?

"במילים פשוטות, מה שאיראן מנסה להשיג כעת זה תנאים שיבטיחו את שרידותו של המשטר ואת שיקומה והתעצמותה של איראן. איראן רואה את המשא ומתן כהזדמנות בעבורה ולא כאיום. למרות המכות הקשות, ראשי המשטר מעודדים מכך שהצליחו לעמוד מול מכונת המלחמה האמריקנית־ישראלית, להפוך את מצרי הורמוז ואת הפגיעות של מדינות המפרץ למנוף לחץ אפקטיבי על וושינגטון, ולגרום לפקפוק בסיכויים להחליף את המשטר. בטהרן יודעים שכל זה לא מפצה על הפסדיה של איראן ולא מחפה על חולשותיה שנגלו במלחמה. לצד זאת הם מודעים היטב לארבעת החששות הגדולים בארצות הברית: התארכות המלחמה, הכנסת כוחות קרקעיים, עליית מחירי האנרגיה והשארת האורניום המועשר בידיים איראניות, והם מנסים למצות עד תום את החששות האלה כדי לסחוט ויתורים שיעניקו למשטר את החמצן שהוא זקוק לו".

מדוע נדמה כי ארצות הברית לחוצה יותר להגיע להסכם מאשר האיראנים?

"הנשיא טראמפ אמר מפורשות לאורך כל הדרך שהוא מעדיף לפתור את הסכסוך בדרך מדינית. הוא אומר זאת גם כעת. האיראנים לחוצים גם אם הם לא מראים זאת, אבל מאחר שהלחץ הצבאי נפסק בעקבות ההפסקת האש, והלחץ הכלכלי לא משפיע מיידית, הם לא משדרים דחיפות, מתוך הנחה שהלחץ על טראמפ, כתוצאה מהאילוצים שבהם הוא נתון, גדול יותר מאשר הלחץ עליהם".

בזמן שהמסרים הסותרים ממשיכים לצאת מהבית הלבן ומאיראן, בישראל נערכים לאפשרות של חזרה למלחמה עם איראן, ובתוך כך המערכה בלבנון נמשכת. בצה"ל נתנו כבר בראשית השבוע את ההוראה להיערך למצב חירום מחודש. בינתיים כאמור ארצות הברית החליטה על שליחת כוחות נוספים למזרח התיכון.

"קבלת התנאים של טראמפ הם שווי ערך לגזר דין מוות למשטר האיראני כולו", אומר תת־אלוף במיל' ארז וינר, לשעבר עוזר הרמטכ"ל ומפקד מכלול התכנון של פיקוד דרום. "ברור שבטווח הקצר הממשל יישאר על כנו, אבל קבלת התנאים של טראמפ די טורפת להם את הקלפים. אי קבלה של התנאים האלה גם מעמידה את האיראנים בסכנה, ולכן הם נמצאים בסוג של לולאה שלא ברור שהם בעצמם יודעים כיצד לפתור אותה".

האיראנים אכן חוששים מחזרה ללחימה? בסוף זה לא עושה רושם שזה המצב, בטח לאור הפערים בין איכות התקיפות של ישראל לאיכות התקיפות האמריקניות לאורך המלחמה.

"הם בהחלט חוששים. נכון שהתקיפות האמריקניות אולי יותר איטיות ופחות מדויקות משל ישראל, אבל העוצמה של התקיפות האמריקניות עצומה. כל תקיפה אמריקנית מתבצעת עם טונות של חומרי נפץ. היקפי הנזק באיראן עצומים, לפי המעט שיוצא החוצה כי האינטרנט שם חסום. אין פה בעיה של נזק מהתקיפות האמריקניות. ישנה הבעיה התודעתית הרגילה שלנו, שסבורה שאם הצד השני לא הרים דגל לבן, הרי שהוא ניצח ואנחנו הפסדנו. בדיוק כמו שסינוואר הופיע בתמונה המפורסמת שהוא יושב על כורסה מוקף בהריסות ומסמן 'וי' בידיו, והיא צוירה כתמונת הניצחון שלו. אפשר היה להפוך אותה לתמונת ניצחון בגלל המחשבה שאם נותר ממנו משהו, הוא בעצם ניצח ואנחנו הפסדנו. זה הפך לסמל, ולסמלים יש השפעה מאוד גדולה, גם אם המציאות שונה".

אם אכן זה המצב, מדוע נראה שהאיראנים לא חוששים מחזרה למלחמה ואילו האמריקנים כן, או לפחות הם רוצים יותר הסכם?

"זה בעיקר בגלל השיח שאנחנו רואים ברחוב האמריקני ובעיקר בכלי התקשורת. דיברתי לפני כמה ימים עם חברים בארצות הברית, ושם מתנהל שיח פוליטי ותקשורתי ער שכל כולו עוסק בשאלת קיום המשא ומתן. זה מעצב את השיח, וכנגזרת של זה גם את התחושה כאילו האמריקנים נואשים יותר להסכם מאשר האיראנים. אבל חשוב לומר, טראמפ רוצה להשיג הישגים מסוימים, לא ממש אכפת לו איך להגיע אליהם. אם הוא יוכל להשיג אותם באמצעות הסכם, הוא ישמח. אם לא, הוא לא יהסס לחדש את הלחימה לשם כך. טראמפ לא יחתום על הסכם סטייל ההסכם של אובמה. אנחנו לא נראה הסכם כמו ההסכם של 2015. או שנראה הסכם שנותן מענה לדרישות הבסיסיות של טראמפ, למשל בנושא הורמוז ובעיקר האורניום, או שלא יהיה הסכם".

ממשלת לבנון לא מסוגלת

התרחיש שלפיו לא יהיה הסכם, כך סבור ראש המטה לביטחון לאומי לשעבר בן שבת, אינו מחייב חזרה ללחימה. "למעשה, ישנם שלושה תרחישים", הוא אומר, "הראשון, הגעה להסכם. השני, פיצוץ השיחות והמשך הלחימה. השלישי, לא הסכם ולא לחימה. מבחינתה של איראן - בכל הסכם היא מצפה להפשרת כספים שהוקפאו בגלל הסנקציות. זהו התרחיש הגרוע ביותר לישראל, משום שהפשרת הכספים תרחיק את נפילתו של המשטר ותאפשר את שיקומו. מבחינתה של ישראל עדיף בלי הסכם ובלי מלחמה מאשר עם הסכם כזה".

לצד המשא ומתן באיראן, החזית הפעילה העיקרית נמצאת בלבנון. במקור, הדרישה המקורית של האיראנים הייתה כי הפסקת האש תכלול גם את לבנון ולא רק את איראן. למעשה, האיראנים אף אמרו כי לא ישבו לשיחות בפקיסטן ללא הפסקת אש מוחלטת בין ישראל ללבנון. בישראל התנגדו לכך, ובלחץ אמריקני הושגה מעין פשרה שעל פיה ישראל תגביל את תקיפותיה לאזור דרום לבנון, בדגש על המרחב שעד לנהר הליטני.



צילום: דורון מזרחי

מאיר בן שבת, ראש מכון משגב לביטחון לאומי: "ישנם שלושה תרחישים. הראשון, הגעה להסכם. השני, פיצוץ השיחות והמשך הלחימה. השלישי, לא הסכם ולא לחימה. מבחינתה של איראן – בכל הסכם היא מצפה להפשרת כספים שהוקפאו בגלל הסנקציות. זהו התרחיש הגרוע ביותר לישראל, משום שהפשרת הכספים תרחיק את נפילתו של המשטר ותאפשר את שיקומו"

בס"ד

מועצה מקומית
בית אל
בירת בנימין

"לדוד ברוך ה' צורי
המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה"

ברכות חמות לחברנו היקר,
בן היישוב בית אל, איש התורה,
המעשה והגבורה,

הדיין הרב

אברהם זרביב

על בחירתך להשיא משואה
בטקס הדלקת המשואות
לציון 78 למדינת ישראל

בחירתך משקפת את רוחם של בני
בית-אל, חלוצים אוהבי הארץ, לוחמים
אמיצים, אנשי תורה וחסד, הנושאים
באחריות לאומית לבניין מדינת ישראל.

בהוקרה והערכה רבה,
ראש המועצה שי אלון, חברי המליאה
ותושבי בית אל



←
אווירה טובה, ציפיות נמוכות. השיחות בין ישראל ללבנון בוושינגטון

צילום: שמוליק עלמני

עושה רושם שזה המצב, בטח לאור הפערים בין איכות התקיפות של ישראל לאיכות התקיפות האמריקניות לאורך המלחמה.

"הם בהחלט חוששים. נכון שהתקיפות האמריקניות אולי יותר איטיות ופחות מדויקות משל ישראל, אבל העוצמה של התקיפות האמריקניות עצומה. כל תקיפה אמריקנית מתבצעת עם טונות של חומרי נפץ. היקפי הנזק באיראן עצומים, לפי המעט שיוצא החוצה כי האינטרנט שם חסום. אין פה בעיה של נזק מהתקיפות האמריקניות. ישנה הבעיה התודעתית הרגילה שלנו, שסבורה שאם הצד השני לא הרים דגל לבן, הרי שהוא ניצח ואנחנו הפסדנו. בדיוק כמו שסינוואר הופיע בתמונה המפורסמת שהוא יושב על כורסה מוקף בהריסות ומסמן 'וי' בידיו, והיא צוירה כתמונת הניצחון שלו. אפשר היה להפוך אותה לתמונת ניצחון בגלל המחשבה שאם נותר ממנו משהו, הוא בעצם ניצח ואנחנו הפסדנו. זה הפך לסמל, ולסמלים יש השפעה מאוד גדולה, גם אם המציאות שונה".

אם אכן זה המצב, מדוע נראה שהאיראנים לא חוששים מחזרה למלחמה ואילו האמריקנים כן, או לפחות הם רוצים יותר הסכם?

"זה בעיקר בגלל השיח שאנחנו רואים ברחוב האמריקני ובעיקר בכלי התקשורת. דיברתי לפני כמה ימים עם חברים בארצות הברית, ושם מתנהל שיח פוליטי ותקשורתי ער שכל כולו עוסק בשאלת קיום המשא ומתן. זה מעצב את השיח, וכנגזרת של זה גם את התחושה כאילו האמריקנים נואשים יותר להסכם מאשר האיראנים. אבל חשוב לומר, טראמפ רוצה להשיג הישגים מסוימים, לא ממש אכפת לו איך להגיע אליהם. אם הוא יוכל להשיג אותם באמצעות הסכם, הוא ישמח. אם לא, הוא לא יהסס לחדש את הלחימה לשם כך. טראמפ לא יחתום על הסכם סטייל ההסכם של אובמה. אנחנו לא נראה הסכם כמו ההסכם של 2015. או שנראה הסכם שנותן מענה לדרישות הבסיסיות של טראמפ, למשל בנושא הורמוז ובעיקר האורניום, או שלא יהיה הסכם".



צילום: יורן מולדבן

תת־אלוף במיל' ארז וינר: "לקרב על בינת ג'ביל יש משמעות סמלית מאוד גדולה, אבל צריך לומר בכנות שזה לא מה שצה"ל ומדינת ישראל צריכים כרגע. ההשקעה המסיבית לוקחת מאיתנו את היכולת להרחיב את השליטה במרחב שמדרום לליטני, וכשאנחנו רואים את כוחות המילואים מתוחים עד לקצה, וגם את המהלכים המדיניים, לא בטוח שההשקעה הזאת בבינת' ג'ביל משתלמת לנו"

ממשלת לבנון לא מסוגלת

התרחיש שלפיו לא יהיה הסכם, כך סבור ראש המטה לביטחון לאומי לשעבר בן שבת, אינו מחייב חזרה ללחימה. "למעשה, ישנם שלושה תרחישים", הוא אומר, "הראשון, הגעה להסכם. השני, פיצוץ השיחות והמשך הלחימה. השלישי, לא הסכם ולא לחימה. מבחינתה של איראן - בכל הסכם היא מצפה להפשרת כספים שהוקפאו בגלל הסנקציות. זהו התרחיש הגרוע ביותר לישראל, משום שהפשרת הכספים תרחיק את נפילתו של המשטר ותאפשר את שיקומו. מבחינתה של ישראל עדיף בלי הסכם ובלי מלחמה מאשר עם הסכם כזה".

לצד המשא ומתן באיראן, החזית הפעילה העיקרית נמצאת בלבנון. במקור, הדרישה המקורית של האיראנים הייתה כי הפסקת האש תכלול גם את לבנון ולא רק את איראן. למעשה, האיראנים אף אמרו כי לא ישבו לשיחות בפקיסטן ללא הפסקת אש מוחלטת בין ישראל ללבנון. בישראל התנגדו לכך, ובלחץ אמריקני הושגה מעין פשרה שעל פיה ישראל תגביל את תקיפותיה לאזור דרום לבנון, בדגש על המרחב שעד לנהר הליטני.

ביום רביעי השבוע יצאו דיווחים ברשתות המזוהות עם איראן וחיזבאללה כי איראן הצליחה לכפות הפסקת אש כוללת בלבנון על מנת להמשיך בשיחות. על פי הדיווחים, שלאחר מכן אושרו חלקית גם במערב, ארצות הברית לוחצת על ישראל להסכים, כשבישראל אומרים שאין שום הסכמות בנושא. גם בצה"ל אמרו כי נכון לכתיבת שורות אלה לא ניתנה שום הוראה לעצור את התקיפות בלבנון, ורק אם תגיע הנחיה שכזו מהדרג המדיני, המתקפות ייעצרו.

הלחץ האיראני להראות הישגים בזירה הלבנונית נובע מאירוע היסטורי שנפתח ביום שלישי השבוע. לראשונה זה 40 שנה, ישראל ולבנון ישבו לשיחות ישירות ביניהן במסגרת משא ומתן שנפתח במחלקת המדינה בוושינגטון. מי שמייצג את ישראל הוא שגריר ישראל בוושינגטון יחיאל לייטר, ואת לבנון מייצגת שגרירת המדינה בוושינגטון נדא חמאדה. המשא ומתן מתנהל למרות התנגדות נחרצת של חיזבאללה, כשהמטרה המוצהרת של הצדדים היא להוביל להסכם שיפרק את הארגון מנשקו.

אף שסיכויי ההצלחה אינם גבוהים במיוחד, נוכח העובדה שמדינת לבנון עצמה היא גוף חלש למדי, בעצם קיומו של המשא ומתן יש משום אירוע היסטורי שמלחיץ את האיראנים, שרואים כיצד הם נדחקים מלבנון, כאשר ממשלת לבנון אומרת בצורה גלויה כי היא אינה מעוניינת עוד בקשר

עם טהרן שנכפה על המדינה על ידי חיזבאללה. האיראנים סבורים כי אם יצליחו להציג לציבור בלבנון הישג בדמות הפסקת אש, גם אם זמנית, הם יצליחו לשמור בצורה כזו או אחרת על אחיזתם במדינה.

"הממשל הלבנוני לא מסוגל לספק לישראל את הדבר החשוב ביותר שהיא צריכה ממנו: הסרת האיום הביטחוני כלפיה מצד חיזבאללה", אומר בן שבת, "הוא גם לא יוכל להסכים לאפשר לה את הנוכחות בשטח ואת חופש הפעולה הביטחוני כדי שתשיג זאת בכוחות עצמה. תוצאת המשא ומתן אפוא עלולה להיות הסכם ללא סידורי ביטחון מספקים, או משבר שבו ישראל תואשם כמי שמסרבת לדרישות לגיטימיות של הממשל הלבנוני, ובכך מחבלת במאמציו להשליט את הסדר והביטחון שנחוצים גם לה. ייתכן שלא הייתה ברירה מול ממשל טראמפ אלא להסכים לקיומן של שיחות ישירות עם הממשל הלבנוני. שמירה על השותפות האסטרטגית הטובה עם וושינגטון, בייחוד בעת הזאת, מצדיקה את מחיר ההתייצבות לשיחות המדיניות, אבל לא יותר מכך. מאחר שהסיכויים להסכם שיספק את דרישותיה הביטחוניות של ישראל נמוכים למדי, אין לשלם שום מחיר נוסף - לא בעבור קיומו של התהליך וגם לא במסגרתו. צריך לכייל את הציפיות ולשנן שביטחון ללא הסכם עדיף על הסכם ללא ביטחון".

מה ישראל צריכה לדרוש במסגרת המשא ומתן, ומה היא יכולה לתת במסגרתו? האם היא חייבת לדרוש הישארות ושליטה שלה בכל המרחב שמדרום לליטני?

"לא צריך להיות מדינאי דגול או מומחה למזרח התיכון כדי לדמיין איך ייראה המשא ומתן. הלבנונים ידרשו מישראל לפני הכול את הפסקת הלחימה בשטח לבנון. 'כל זמן שאתם תוקפים בשטחנו, אתם נותנים לגיטימציה לקבוצות "ההתנגדות" להתחמש ולפעול נגדכם' - כך הם יאמרו. אותו טיעון ישמש בהמשך כנימוק לדרישה השנייה שהם יציגו - פינוי כוחות צה"ל משטח לבנון, ובשלב מאוחר יותר גם תביעה מישראל לחדול מפעולות האיסוף במרחב האווירי שלה. אחרי זה יבואו התביעות לתיקוני הגבול היבשתי בנקודות המחלוקת, ואולי גם דרישות נוספות הנוגעות למים ולים. ומה לבנון תהיה מוכנה לתת? אם כל דרישותיה ייענו היא כנראה תהיה מוכנה להכרה במדינת ישראל ולצעדי נורמליזציה. מה לגבי פירוק חיזבאללה מנשקו? אפשר להניח שהתשובה לכך תהיה 'רוצים אבל לא יכולים'. ניסוח אפשרי נוסף: 'אם תיתנו את כל מה שביקשנו - ייתכן שייווצרו תנאים שיאפשרו לנו להתמודד עם האתגר הזה'.

"בשורה התחתונה - הסוגיה החשובה ביותר לישראל תיוותר ללא מענה. הממשל הלבנוני לא יהיה לבדו בהפעלת הלחץ על ישראל. צרפת, ולא רק היא, תטען שישראל חייבת לחזק את הממשל הזה ולהיענות לדרישותיו כדי לחזקו. בלי זאת, כך ייאמר, הממשל לא רק שלא יוכל לספק את צרכיה של ישראל, אלא שאף יתקשה להחזיק מעמד. אגב, אלה הטענות ששמענו במשך שנים ביחס לרשות הפלשתינית, וזה לא ימנע את העלאתן גם ביחס ללבנון. אם זוהי הדינמיקה הצפויה, צריך להיכנס לשיחות עם ציפיות נמוכות ובעיקר עם שתי החלטות מחשקות. ראשית, לא משלמים שום מחיר, במיוחד לא הפחתת הפעילות הביטחונית. ההחלטה השנייה - פירוק חיזבאללה מנשקו הוא תנאי לכל הסכם. אם הממשל הלבנוני לא מסוגל לספק זאת, אין שום סיבה לחתום איתו על הסכמים שרק יכבידו עלינו".

הישג תודעתי ללא שליטה במרחב

במקביל למשא ומתן, צה"ל מנהל מאבק עיקש על העיירה בינת ג'ביל. מדובר במקום שנחקק בתודעה הישראלית כטראומה לאומית במלחמת לבנון השנייה. גם כעת, המערכה על העיירה, מעוז של חיזבאללה, איננה פשוטה. כל זה בזמן שצה"ל שולט בחלקים נרחבים מאזור דרום לבנון עד לאזור נהר הליטני, אם כי טרם הצליח להשיג שליטה על כל המרחב שמדרום לליטני.

"לקרב על בינת ג'ביל יש משמעות סמלית מאוד גדולה, אבל צריך לומר בכנות שזה לא מה שצה"ל ומדינת ישראל צריכים כרגע", אומר וינר, "ההשקעה המסיבית במקום הזה לוקחת מאיתנו את היכולת להרחיב את השליטה שלנו במרחב שמדרום לליטני, וכשאנחנו רואים גם את המציאות שבה כוחות המילואים מתוחים עד לקצה, וגם את המהלכים המדיניים, לא בטוח שההשקעה הזאת בבינת ג'ביל משתלמת לנו".

כל המלחמה על בינת ג'ביל מתנהלת רק מסיבות סמליות? אין גם משמעות מבצעית לכיבוש העיירה?

"צה"ל החליט להמציא מונח חדש כדי לסמן סוג אחר של יעד. מדובר על 'קו ירי הנ"ט', שטח בטווח של שמונה קילומטרים שממנו אפשר לירות בכינון ישיר על ישראל. הטענה היא כביכול שאם ישראל תשלוט בקו הזה, האיום החמור על יישובי הצפון יוסר. בינת ג'ביל נמצאת בתוך הטווח הזה. העניין הוא שלא זה האיום שישראל מתמודדת איתו. מה שהוביל לפגיעות בימים האחרונים זה לא ירי בכינון ישיר, אלא ירי רחפנים מתאבדים. ואת זה, כפי שהסרטונים והמידע הגלוי ברשת מראים, חיזבאללה יורה גם מצפון לליטני. לכן מעשית אין הרבה חשיבות לבינת ג'ביל. זה לא שהיא לא חשובה, פשוט ההשקעה בה מונעת מאיתנו להשיג את ההישגים שאנחנו צריכים בשטחים צפוניים יותר".

העובדה שמספר רב של מחבלי חיזבאללה מתבצר במקום אינה סיבה טובה לטפל בו, לאור העובדה כי אם לא יעשו זאת מחבלי הארגון יוכלו להוציא משם פיגועים ומתקפות נגד כוחות צה"ל שבעומק לבנון?

"זה בהחלט משהו שצריך לטפל בו. ולכן כוחות גבעתי מכתרים את המקום ומטילים עליו סוג של מצור. אנחנו רואים איך נראים המחבלים שיוצאים משם. הם נראים מורעבים וחלשים. אבל צריך לומר בכנות, האם כיבוש בינת ג'ביל ישנה את פני המערכה? לא. אבל בהחלט יש לו מסר תודעתי, וכמו שכבר אמרתי קודם, למסרים תודעתיים ישנה חשיבות רבה בשדה הקרב".■





← "ברוך השם שהפצע שנקרא 'חטוף בעזה' כבר לא קיים, והלוואי שזה יישאר ככה". הרב דורון פרץ עם תמונת בנו דניאל

צילום: לירון מולדובן

"אין אור בלי חושך. זה סיפור חיינו כעם"

יום הזיכרון לחללי צה"ל, שיחול בשבוע הבא, הוא יום הזיכרון הראשון שבו משפחת פרץ משתייכת רשמית ל"משפחת השכול", לאחר שגופתו של דניאל פרץ הי"ד הושבה מעזה ← בריאיון ל'בשבע' מספר הרב דורון פרץ, אביו של דניאל, על הכאב האישי מול התרוממות הרוח הלאומית: "יום הזיכרון ויום העצמאות שלובים זה בזה, ומגלמים את הסיפור של העם היהודי. אנחנו חיים בגאולה, אבל כיוון שאנחנו עדיין בתוך האירוע, אין בעל הנס מכיר בניסו"

רבקי גולדפינגר

"יום הזיכרון הזה קשה לנו באופן מיוחד", משתף הרב דורון פרץ בדמעות. בנו סרן דניאל פרץ הי"ד נפל בשבעה באוקטובר בקרב הרואי סמוך למוצב נחל עוז. גופתו, שהוחזקה בידי חמאס, הושבה לישראל בעסקה האחרונה ונטמנה בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. יום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה, שיחול בעוד ימים מספר, הוא יום הזיכרון הראשון שיצוין לאחר השבתו. "זהו יום הזיכרון הראשון שבו אני אעלה להר הרצל והגופה של דניאל תהיה שם. אומנם קברנו בהתחלה את החולצה שלו, שהייתה מגואלת בדם, אבל עד הקבורה השנייה כשהוא באמת חזר עברו שנה וחצי ארוכות, וכשהייתי עולה להר הרצל תמיד הרגשתי שאני יותר נמצא בציון קבר מאשר בקבר", הוא מודה, "הוא לא היה שם. הנשמה שלו בשמיים והגוף שלו היה אי שם בעזה. ודווקא עכשיו, אחרי שהוא חזר, אני מוצא שיותר קשה לי להגיע לקבר", הוא אומר וקולו נשנק.

מאז שבעה באוקטובר, במשך 163 ימים מטלטלים ומורטי עצבים, לא ידע הרב פרץ מה עלה בגורל בנו. הוא אסף שברי מידע על אירועי אותו היום ונחשף לתפקודו מעורר ההשראה של דניאל כמפקד טנק 'כוח פרץ', בקרב בלימה מול המוני מחבלים. יחד עם חבריו לצוות הטנק - מתן אנגרסט (היחיד ששרד ושב בחיים מהשבי), איתי חן ותומר ליבוביץ' הי"ד - נלחם בגבורה במשך שעתיים ו־16 דקות ארוכות וקשות. חולצת המדים של דניאל שנמצאה סמוך לטנק העידה כאלף עדים על פציעה קשה ביותר, אבל רק לאחר בחינה יסודית של כלל הממצאים קבע הרב הצבאי הראשי את מותו ודניאל הוגדר חלל צה"ל שחטוף בידי חמאס. מאז עברו עוד שנה וחצי מטלטלות, ואחרי 738 ימים מיום נפילתו - גופתו של דניאל הושבה והובאה לקבר ישראל.

"אני חייב לומר שרק בחודשים האחרונים אשתי ואני התחלנו להרגיש שאנחנו ממשפחת השכול. עד אז הרגשנו יותר משפחת חטופים, משום שהייתי שקוע וממוקד כל הזמן בעשייה ובמאבק להשיב אותו. לפני כמה חודשים השתתפנו במפגש של משפחות שכולות, ושם בפעם ראשונה זה הכה בי: אנחנו משפחה שכולה. הדבר הזה עוזר לנו קצת להתקדם, כי כשדניאל היה בעזה היינו תקועים איתו שם במחשבות, בדאגה, בחששות, ובעצם אתה לא פה ולא שם. עכשיו, כשיש קבר ואין יותר מה לדאוג לו - אז אנחנו 'רק' משפחה שכולה. כך שמצד אחד זה מקל, ומצד שני, הגעה להר הרצל בשבילי באופן אישי, כשאני לא יכול להתחמק מההבנה הכואבת שהוא שם - היא קשה מנשוא".

למרות הכאב הפרטי, הרב פרץ מבקש לציין כי הוא מלא הודיה והכרת הטוב, על שלמרות התחזיות הקודרות שיישארו בידי חמאס עשרות 'רון ארדים', גופת בנו וגופות יתר החטופים הושבו ארצה. "אני

"הקדוש ברוך הוא זיכה אותנו להיוולד בדור שיש בו מדינה לעם היהודי, ולא רק שעצרנו בשבעה באוקטובר את הפוגרום הנורא, אלא אנחנו שנתיים וחצי מביאים צדק לעולם ומסירים יום יום את האיום הזה. וזה אפשרי אך ורק בגלל שהקדוש ברוך הוא זיכה אותנו במדינה, ומכאן שהקמת מדינת ישראל היא נקודת המפנה בהיסטוריה של העם היהודי"

להיות עוד שכן במגדל
או להיות חלק מקהילה



הדמיה להמחשה בלבד

ADERET
ירושלים

דירות גן ופנטהאוזים, מגורי בוטיק בני 7 קומות
בשכונה החדשה של ירושלים עם מרחב וחיי קהילה
איכותיים, סביבה ירוקה, וקרוב לכל מה שטוב.

החל מ- ₪4,990,000

- תנאי תשלום 10/90
  פטור ממדד
- חניה ומחסן
  לכל דירה
- מרחק דקה
  מהרכבת הקלה
- 2 דק'
  מכביש בגין

לצפייה בסרטון
הפרוייקט:

מהרו לשריין פגישה:
073-7024480

סלעית נדל"ן
רם אדרת RA מבטיחים ומקימים



"דווקא עכשיו, אחרי שהוא חזר, אני מוצא שיותר קשה לי להגיע לקבר". סרן דניאל פרץ הי"ד

מרגיש שזה נס גם במובן האישי וגם במובן הלאומי. יש בזה משהו פלאי. מי היה מאמין לפני שנתיים וחצי שכל החטופים, גם החללים וגם החיים, יחזרו מי לחיים ומי לקבורה. במובן הזה זה סוג של נס עצום", הוא אומר בהתרגשות, "בנוגע לדניאל, לא ידעתי מתי אני אראה אותו ואם אראה אותו. לכן, עם כל הקושי והכאב באובדן הנורא, אני אומר - ברוך השם שהפצע שנקרא 'חטוף בעזה', גם במובן האישי וגם הלאומי כבר לא קיים, והלוואי שזה יישאר ככה", הוא מייחל.

"אני לא יודע אם יש עוד אומה בעולם שהייתה עושה את מה שאנחנו עושים בשביל להחזיר לא רק חטוף חי, אלא גם את החללים. המראות שהיו בחיפוש אחרי גופתו של רן גואילי, של מאות מילואימניקים, לוחמים, רופאי שיניים, שעוזבים הכול מאחור ומתייצבים רק כדי לזכות להחזיר חלל לקבר ישראל - הם מרגשים בצורה בלתי רגילה. מסירות הנפש והערבות ההדדית של העם שלנו שהתגלו בשנתיים וחצי האחרונות הן דבר מדהים. בקבורה השנייה של דניאל אמרתי משפט שהולך איתי מאז. אמרתי: 'אנחנו אולי העם הכי קטן בעולם - אבל אנחנו המשפחה הכי גדולה בעולם'. למען אח שלך אתה עושה הכול. למען אמא ואבא שלך תעשה הכול. ככה עם ישראל נוהג אחד כלפי השני. אנחנו אחים, ואנחנו ערבים זה לזה בכל הרמות".

סיפור גדול של תקווה וגאולה

את המעבר החד בין יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל לחגיגות יום העצמאות רואה הרב פרץ כסיפור שלם: "אני מאמין שעצם המבנה של יום הזיכרון ויום העצמאות, מבחינה לאומית הוא בעל משמעות גדולה. אפשר לטעון שהסיבה לכך היא טכנית, אבל אני חושב שמבחינה מהותית זה הדבר הנכון לעשות. הכאב ומחיר הדמים הנורא, לצד הזכות והכרת הטוב. באופן אישי אף פעם לא הרגשתי יותר כאוב להיות יהודי מאשר היום, אבל אף פעם לא הרגשתי גם יותר זכות וכבוד להיות יהודי", הוא אומר וקולו נשנק, "אני חושב ששני הימים האלה מגלמים באופן עמוק את הסיפור של העם היהודי, שלצערנו ולשמחתנו הולכים יחד".

הרב פרץ מספר על נישואי בנו יונתן, ימים ספורים לאחר שבעה באוקטובר, בעת שהחרדה לגורל דניאל הייתה גדולה. "בכלל לא ידעתי איך אפשר לחגוג את החתונה של יונתן עשרה ימים בלבד אחרי שבעה באוקטובר ומה שקרה עם דניאל. הכול היה נורא טרי, והיינו בחוסר ודאות נוראי, אבל החלטנו, בזכות אשתי והילדים, שזה הדבר הנכון לעשות. באופן אישי לא ידעתי איך בדיוק אני אצליח לעשות את זה", הוא מודה, "אבל כשעמדנו שם מתחת לחופה עם יונתן, נוכחתי לגלות שאפשר גם וגם. עין במר בוכה ולב שמח. זו הייתה שמחה גדולה מאוד, עם הרבה עוצמות, אבל גם מהולה בכאב והמון רגעים של צער, געגוע וחרדה. וראיתי שזה הולך יחד", הוא מסביר.

> "המראות שהיו בחיפוש אחרי גופתו של רן גואילי, של מאות לוחמים, רופאי שיניים, שעוזבים הכול מאחור ומתייצבים רק כדי לזכות להחזיר חלל לקבר ישראל – הם מרגשים בצורה בלתי רגילה. מסירות הנפש והערבות ההדדית של העם שלנו שהתגלו בשנתיים וחצי האחרונות הן דבר מדהים. בלוויה של דניאל אמרתי: 'אנחנו אולי העם הכי קטן בעולם – אבל אנחנו המשפחה הכי גדולה בעולם'"

"יש פה משהו מאוד עוצמתי. יום הזיכרון ויום העצמאות הם ימים ששלובים זה בזה, ומגלמים את הסיפור של העם היהודי, את הכאב הנורא של האובדן, אבל בד בבד את התקווה והישועה. את הגלות והגאולה. ככה אגב גם סיפור יציאת מצרים. הרי פסח הוא חג של היציאה שלנו לחירות כעם, ואנחנו באים לחגוג ולשתות יין, וחז"ל אומרים לנו: לאט לאט. קודם כול, אתה מתחיל ב'הא לחמא עניא די אכלו אבותינו במצרים'. זה הלחם של העניים, הלחם של החטופים, של המעונים, של העניים, ואתה חייב לומר ולזכור את זה. כתוב לגבי קורבן הפסח 'על מצות ומרורים יאכלוהו'. אי אפשר

בס"ד

א' ניסן התשפ"ו

הנדון: קול קורא לפיקוח נפש - שלמה דרור (יסקולקה) נ"י

לכבוד אחינו בני ישראל, שלום וברכה,

הנני פונה אליכם בדבר נוגע ללב, בעניין פיקוח נפש ממש.

שלמה דרור, תושב העיר רחובות, זקוק בדחיפות לתרומת כליה.

שלמה הוא איש משפחה אהוב, עניו וצנוע, שהפסוק "וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ" הוא נר לרגליו.

במשך שנים רבות התנדב שלמה בארגון "עמך" ברחובות בליווי ניצולי שואה- העניק להם שעות של שמחה, הקשבה ותמיכה, הכל בדרכו השקטה, מתוך כבוד ואהבה אמיתית לזולת.

כעת, לאחר שנים ארוכות של נתינה ללא שיעור, שלמה עצמו זקוק לעזרת הזולת.

אני זכיתי בעצמי לתרום כליה, ומעמדה זו אוכל להעיד: הזכות להציל נפש מישראל היא מן הגדולות שאדם יכול לזכות בהן בחייו, וידועים לכל דברי המשנה במס' סנהדרין - "כָּל הַמְקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת, מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ קִיֵּם עוֹלָם מָלֵא".

לכן הנני פונה בזה אל לב הקהילה היהודית בישראל ובתפוצות: מי שיש בידו לשקול את האפשרות -יעשה כן, ויזכה להעניק לשלמה מתנה שאין למעלה ממנה: הזדמנות חדשה לחיים.

ויזכה אותו הקדוש ברוך הוא לשוב לבריאות שלמה ולהמשיך ולהיות מקור של טוב לב לבני משפחתו, לקהילתו ולכל הסובבים אותו.

יהי רצון שנזכה כולנו להיות שלוחים של חסד, חיים ורפואה.

בברכת "רְפָאֵנוּ ה' וְנֵרָפֵא,"

בברכה, ליאור פרישמן

מנכ"ל ארגון צורבא מרבנן

סגן ראש המועצה הדתית רחובות

כל מי שמוכן/ה לשקול להיבדק כתורם/ת או לקבל פרטים נוספים מתבקש/ת ליצור קשר טלפוני עם
דורית: 052-6376242
tinvurl.com/shlomi-kidnev

מובילים מהפכה בלימוד ההלכה

מרכזי לימוד בארץ ובעולם | כנסים וימי עיון | מכללה להלכה
צורבא לנשים | צורבא לנוער | צורבא לחיילים | צורבא לילדים

1-700-500-777 | הרימון 1 יד בנימין, ת"ד 151, מיקוד 7681002 | tzurbaorg@gmail.com | www.tzurba.com | תרומות לפי סעיף 46 | ע"ר 580-417236

חזרנו לשיגרה

חדרי הלידה, מחלקות היולדות, המיון המיילדותי
וכל השירותים הנלווים חזרו למקומם המקורי בקומה 9



המרכז הרפואי שערי צדק. לבחור בטוב ביותר.

- אווירה ביתית ומשפחתית
- סעודות שבת וחג גם למלווים קייטרינג בד"ץ
- ארוחות בכשרות בד"ץ העד"ח בכל ימות השנה
- לידת מים
- ביות מלא
- דיקור סיני
- קורס הכנה בהחזר כספי

לפרטים ומידע נוסף:

050-6393282 | 02-5645234

עם כביש 16 החדש - מגיעים במהירות ובנוחות לחדרי הלידה

המרכז הרפואי
שערי צדק
SHAARE ZEDEK
MEDICAL CENTER
120 שנות מצויינות

120



←
"גיליתי שאפשר גם וגם,
עין במר בוכה ולב שמח".
חתונתם של גליה ויונתן פרץ,
ימים ספורים לאחר שבעה
באוקטובר

צילום: באדיבות המשפחה

לטעום את טעם החיים בלי לטעום את המצה והמרור", הוא מציין, "אם לחייל יש עשר שניות לקרוא את ההגדה והוא שואל 'מה אני חייב לקרוא?' - יש שני משפטים שהוא חייב לקרוא כדי לצאת ידי חובה: 'עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' אלוקינו משם'. מי שדיבר רק על יציאת מצרים ולא על 'עבדים היינו' - לא אמר שום דבר. אין גאולה בלי גלות, אין אור בלי חושך. כל הסיפור של יציאת מצרים הוא סיפור של גאולה, תקווה ועצמאות, אבל הוא גם עם הרבה מרורים וקושי, וזה בדיוק סיפור חיינו כעם".

גם בתוך המלחמה שעם ישראל נמצא בה כבר שנתיים וחצי, מבהיר הרב פרץ, ניתן לראות את ניצוצות הגאולה. "אנחנו חיים בגאולה", הוא אומר בהדגשה, "כיוון שאנחנו עדיין בתוך האירוע, אז אין בעל הנס מכיר בניסו. אבל אם היינו הולכים עכשיו שלוש שנים אחורנית, ומישהו היה אומר לנו: 'חברה', בעוד שלוש שנים, האחים סינוואר יימח שמם יהיו מתים ולא תישאר כמעט מנהיגות לחמאס, ונשלוט במחצית מרצועת עזה ונשב בסוריה על החרמון, ונגיע עד הליטני, ונסראללה וכמעט כל צמרת חיזבאללה יחוסלו, ולא רק זה - אנחנו גם נתקוף באיראן פעמיים יחד עם ארצות הברית כתף אל כתף ונחסל את חמינאי' - הרי היינו אומרים לאדם הזה שהוא הוזה ואין סיכוי בעולם. והנה זה קורה לנגד עינינו.

"יש פה מהלך ניסי של גאולה, זה פשוט מדהים. יחד עם זאת, קרה גם שבעה באוקטובר. ולצערנו - ואני אומר בכאב גדול, הרי שילמתי מחיר שאני סובל ממנו יום יום יחד עם מאות רבות של משפחות חיילים ואזרחים - אני לא יודע אם זה היה קורה בלי זה. יש פה מהלך היסטורי בעם היהודי שאין עצמאות ואין גאולה בלי 'יסורי הגלות", הוא מבהיר, "בואי נראה את תבנית ההיסטוריה של העם היהודי. אברהם אבינו יצא מאור כשדים. חז"ל אומרים, למה נקרא אור כשדים? זה המקום שבו נמרוד ניסה להרוג ולהשמיד את אברהם אבינו בכבשן האש על האמונה שלו באל אחד. ברגע שהיהודי הראשון קם, מישהו כבר רצה להרוג אותו. יעקב אבינו, ארמי עובד אבי, מישהו רוצה להרוג אותו. מצרים, פרעה, עמלק במדבר, 31 מלכים בכניסה לארץ. כל ההיסטוריה שלנו מלאה באויבים שרוצים להשמיד אותנו. לכן לצערנו עד ימות המשיח, התבנית של העם היהודי זה קושי ומרורים - ומתוך כך צומחת גאולה".

אבל הוא מבקש להדגיש כי "חז"ל אומרים לנו מה התבנית של ההגדה, ארבע מילים - 'מתחיל בגנות ומסיים בשבח'. זאת אומרת, הסיפור של ההגדה חייב להתחיל עם הקושי, עם העינוי, עם לחם העוני, עם העבדות. זה חלק מהסיפור, אבל זה לא כל הסיפור. זה חלק קשה מהסיפור, חלק שלא שוכחים אותו, וזה קושי שאי אפשר לתאר, אבל יחד עם זאת זה רק חלק מסיפור גדול של תקווה וגאולה".

> "עצם המבנה של יום הזיכרון ויום העצמאות, מבחינה לאומית יש לו משמעות גדולה. הכאב ומחיר הדמים הנורא לצד הזכות והכרת הטוב. באופן אישי אף פעם לא הרגשתי יותר כאוב להיות יהודי מאשר היום, אבל אף פעם לא הרגשתי גם יותר זכות להיות יהודי. שני הימים האלה מגלמים באופן הכי עמוק את הסיפור של העם היהודי"

המדינה קמה, האנטישמיות נשארה

למרות הקושי והאתגרים הביטחוניים בימינו, מציין הרב פרץ, קיום מדינת ישראל וצבא הגנה לישראל הוא מציאות פלאית שיש להודות עליה ולשמוח בה: "מה שקרה בשבעה באוקטובר בעוטף, בזמן השואה היה בממדים של שטעטל (עיירה יהודית, ר"ג) אחד. בפולין היו עיירות שנרצחו בהן בין 1,200 ל־1,500 יהודים ביום אחד. אם כן מה שקרה בשבעה באוקטובר במערב הנגב היה בממדים של פוגרום בשטעטל אחד מני אלפים שהתחוללו במשך שש שנים במלחמת העולם השנייה. כמובן, הכאב על האסון הנורא בשבעה באוקטובר הוא עצום, וכל אדם ואדם שאיבד את חייו באותו יום הוא עולם ומלואו, גם אני איבדתי את בני. אבל כשלא הייתה לנו מדינה, כמו בשנות השואה באירופה, הגרמנים הנאצים ועוזריהם יימח שמם עברו מקום מקום, שטעטל שטעטל, עיר עיר ופשוט עשו שבעה באוקטובר שוב ושוב באופן שיטתי. ומה השתנה אצלנו? לנו יש מדינה, צבא וחיילים יהודים", הוא אומר נרגש, "נכון שבאותו יום הפתיעו אותנו באופן נורא. ונכון שהמחבלים הארורים עשו את הדברים הכי נוראים שאפשר לדמיין, ונכון שגם היום אנשים רצים לממ"דים ואנחנו לא יודעים מה יהיה ולאן כל זה יתפתח. אנחנו חיים באיזשהו מהלך גדול, ואנחנו לא מבינים הכול. ולמרות זאת, זה שאנחנו קיימים עם מדינה שמסוגלת להגן על עצמה, להכות באויבים ולעמוד על גורלה בכאלה עוצמות ותחכום, זה פלאי.

"אני אגיד עוד דבר שחשבתי לעצמי. אני לא יודע אם היה יום אחד מאז הקמת המדינה שלא היו בו ניסיונות להרוג יהודים. כבר למחרת הקמת המדינה תקפו אותנו מדינות ערב וניסו להשמיד, להרוג ולאבד. קראתי שבשנה שעברה סוכלו 5,000 פיגועים. זה נתון מטורף. 5,000 אנשים שמנסים לפגוע ולהרוג יהודים, רק בשנה אחת. זה עשרות רבות כל יום. ושלא נדבר על הזירות מבחוץ. זאת אומרת, יש פה ניסיון עקבי להשמיד, להרוג ולאבד את היהודים, ומה שכתוב בהגדה 'שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו', לצערנו זו תבנית ההיסטוריה של העם היהודי. זו בשורה רעה אבל גם טובה. הבשורה הרעה היא, חשבתם שזה מתחיל ונגמר בפרעה? בכל דור קם פרעה חדש. בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו. אבל הבשורה הטובה היא שהקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, ויש לנו הבטחה מפורשת לכך. ואומנם אנחנו עדיין שנתיים וחצי בתוך הסיפור הזה, אבל

זה שהקדוש ברוך הוא זיכה אותנו להיוולד בדור שיש בו מדינה לעם היהודי, ושהשם זיכה אותנו באפשרות להגן על עצמנו, זו זכות עצומה. ולכן לא רק שעצרנו בשבעה באוקטובר את הפוגרום הנורא, אלא אנחנו שנתיים וחצי מביאים צדק לעולם ומסירים יום יום את האיום הרע הזה. וזה אפשרי אך ורק משום שהקדוש ברוך הוא זיכה אותנו במדינה, ומכאן שהקמת המדינה היא נקודת המפנה בהיסטוריה של העם היהודי".

יחד עם זאת, הרב פרץ מסייג ומציין כי הקמת המדינה היהודית לא העלימה את שנאת היהודים אלא רק שינתה פנים. "הקמת המדינה לא פתרה את בעיית האנטישמיות", הוא קובע. כמי שמכהן כיום כנשיא ההסתדרות הציונית העולמית הוא מודע מקרוב לאנטישמיות הגואה ברחבי העולם. "הרצל כתב ביומן שלו אחרי הקונגרס הציוני הראשון ב־1897: 'היום ייסדנו את מדינת היהודים'. כך הוא חזה, וככה בדיוק קרה 50 שנה אחר כך. אבל הרצל גם כתב בכמה מקומות שמדינה יהודית תפתור את בעיית האנטישמיות. כמה הוא טעה. נוצרה אנטישמיות חדשה, האנטי ציונות. אנשים שאומרים: 'אין לי משהו נגד יהדות ויהודים, רק נגד המדינה היהודית, ואני רוצה להשמיד, להרוג ולאבד את המדינה הזאת'. עם זה אנחנו נאלצים להתמודד היום בכל העולם. זה הפרעה החדש, אבל ברוך השם הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. יש לנו מדינה ויש לנו אפשרות להגן על עצמנו".

אתה צופה עלייה בעקבות האנטישמיות הגואה בעולם?

"לעלות לארץ זה הניסיון הראשון, זה לך לך", הוא מסביר את גודל המעשה. הרב פרץ יודע על בשרו מה כרוך בציווי לעלות ארצה. הוא נולד ביוהנסבורג שבדרום אפריקה, ובבחרותו עלה לישראל ולמד בישיבת בית א־ל במשך עשור. לאחר נישואיו חזר לשליחות בדרום אפריקה בתפקידי חינוך והנהגה שונים, ולאחר 15 שנה בנכר עלה שוב עם משפחתו לישראל. "אני עשיתי עלייה פעמיים, כשהייתי בחור בן 19 ואחרי זה כשחזרנו מהשליחות עם כל המשפחה. זה לא דבר פשוט בכלל. יש אתגרים עצומים - תרבות, שפה, פרנסה, הסתגלות. אז האם אני צופה עלייה? כן, אבל לא המונים. לצערנו, ואני אומר את זה בלב כבד, הדבר היחיד שמביא עלייה מסיבית זו אנטישמיות נוראה של סכנת נפשות. אני מקווה שהעם היהודי לא יתמודד עם דבר כזה. אני לא רוצה שאנשים יעמדו בסכנות ופיגועים כדי שיעלו ארצה. אני רוצה שאנשים יבחרו לעלות לארץ ישראל מתוך רצון וייעוד. ואני חושב שמי שמתבונן ורואה מה זו מדינת ישראל, מבין עד כמה היא פלא, ויותר ויותר אנשים מתחילים להבין שהעתיד של העם היהודי הוא כאן, בארץ ישראל. אז האם אנשים יעלו לארץ? אני מאמין שכן. האם תהיה עלייה מסיבית? אני מקווה ומתפלל שכן, אבל לא סתם חז"ל אמרו שהגאולה היא קמעה קמעה. לפעמים יש קפיצות, לעיתים רצוא ושוב, אבל זה תהליך גאולי ברור", הוא פוסק.

"בהקמת המדינה חיו פה 600 אלף יהודים, שהיו שישה אחוזים מהעם היהודי. היום בישראל אנחנו כמעט 50 אחוז יהודים מכלל יהודי העולם. יש פה מהלך היסטורי של גאולה קמעה קמעה. זכינו להיות חלק מהמציאות הזאת של גאולה, שבתוכה יש לצערנו גם הרבה כאבים וניסיונות, ואני נושא תפילה שיהיו הרבה פחות מרורים והרבה יותר מתיקות ושהקדוש ברוך הוא יגן עלינו, שהמהלכים יהיו כמה שיותר עוצמתיים ובלי כאב וצער עד לגאולה שלמה".■

"נכון שבאותו יום הפתיעו אותנו באופן נורא. ונכון שהמחבלים הארורים עשו את הדברים הכי נוראים שאפשר לדמיין. אבל זה שאנחנו קיימים עם מדינה שמסוגלת להגן על עצמה, להכות באויבים ולעמוד על גורלה בכאלה עוצמות ותחכום, זה פלאי"





←
"מסכת טיעונים סדורה ומשכנעת כיצד להשיב לטענות השקריות שביסוד תביעת השיבה". נדב שרגאי

צילום: הדס פרוש
פלאש 90

אנחנו או הם

הפלשתינים לא זנחו לרגע את רעיון השיבה לארץ ישראל. הם מקדמים אותו בתכנון ובמעשה, וטבח שבעה באוקטובר היה ניסיון מפלצתי לממש אותו בפועל ← בספרו החדש 'מהנהר ועד לים' סוקר העיתונאי נדב שרגאי את תוכנית השיבה שעוברת מדור לדור, חושף פרטים לא ידועים בקרב הציבור הרחב, ומציע דרכים להתמודדות עם הסכנה המאיימת על קיום המדינה היהודית ← "ההוויה הפלשתינית מגוישת לסיפור של השיבה", הוא מזהיר, "כדי ליצור כאן רוב ערבי ולבטל את המפעל הציוני"

יוסף ארנפלד

לפני שנים רבות, העיתונאי והחוקר נדב שרגאי ראיין ערבים שנדרשו בצו בית משפט לפנות בתים שבמקור גרו בהם יהודים בשכונת שמעון הצדיק. אז, לראשונה, הוא נתקל בסימטרייה המקוממת שערכו מרואייניו בין שיבת ציון ההיסטורית ובין תביעת השיבה שלהם. "אם ליהודים נותנים לחזור לכאן, זכותנו לחזור לבקעה ולטלביה ולקטמון וליפו", הייתה האמירה שחזרה על עצמה. עם השנים נתקל שרגאי בעוד ועוד ערבים שמבקשים לשוב אל בתים, אדמות, נכסים, ערים וכפרים שעזבו במלחמת העצמאות - כפי שהיהודים, החל מ־1967, שבים אל חבלי ארץ, אדמות, נכסים ובתים שאיבדו באותה המלחמה ביהודה, שומרון ומזרח ירושלים.

זה, למעשה, היה הטריגר מבחינתו לצלול לעומק הסוגיה. התוצאה, לאחר שנים רבות של מחקר, היא הספר 'מהנהר ועד לים - השיבה הפלשתינית ככלי לערעור שיבת ציון ולחיסול מדינת ישראל', שרואה אור בימים אלה בהוצאת סלע מאיר ומכון שילה. "כמובן, אין שום סימטרייה: שיבה אינה שווה שיבה", מבהיר שרגאי בשיחה עם 'בשבע', "אין סימטרייה בין תוקף למותקף ובין רוצח לנרצח, בין מי שקיבל את החלטת החלוקה ובין מי שדחה אותה וביקש להשמיד ולכלות את היישוב היהודי בארץ. אין השוואה, לא משפטית ולא ערכית. זו השוואה מעוותת".

הפליטות הפלשתינית, הוא מזכיר, נוצרה על רקע סירובם של מדינות ערב וערביי ארץ ישראל לקבל את החלטת החלוקה, וניסיונם להכחיד ולגרש את היהודים מארץ ישראל. "רבים מהערבים שעזבו אז את הארץ עשו זאת בהשפעת ההסתה והתעמולה שנחשפו לה, שעל פיה אחרי זמן קצר לא רק שיוכלו לשוב לבתיהם, אלא יירשו את בתי היהודים שיגורשו או יושמדו ואת רכושם. כלומר, הם עזבו כדי לסייע לצבאות ערב הפולשים לכבוש את מקומות היישוב שבהם חיו, הם והיהודים. חלק, כמו בחיפה, עזבו, למרות ששכניהם היהודים ניסו לשכנע אותם להישאר. רבים מהעוזבים שיתפו פעולה עם התוכנית לחיסול מדינת ישראל העוברית, עוד בטרם נולדה".

> "העיתונאית מרתה גלהורן, שביקרה לפני שנים רבות במחנות הפליטים בלבנון, בעזה, בעבר הירדן ובשטחי יהודה ושומרון, שאלה את הפליטים: 'מה היה קורה לו אתם הייתם מנצחים? האם גם אז הייתם מציעים ליהודים לחלק את המדינה ולהחזיר את הפליטים?', ומה השיבו לה מרואייניה? 'אילו פליטים? או שהיינו הורגים את כולם או שהם היו הולכים לים'"

פרט לכך, מזכיר שרגאי, שיבת היהודים לארצם מעוגנת בשורשים היסטוריים ודתיים בני אלפי שנים, ובסדרת מסמכים והחלטות בין־לאומיות המכירות במדינת ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי ובזכותו של העם היהודי לממש את זכותו להגדרה עצמית לאומית בארץ ישראל. מאידך גיסא, תביעת השיבה הפלשתינית מבוססת על עבר היסטורי קצר ביותר ונגועה בהטיה, עיוות, זיוף ומרמה.

שרגאי מבהיר שהשיבה היהודית שונה מדרישת השיבה הפלשתינית אל המקומות שהפסידו במערכה שבה ניסו לחסל את מדינת ישראל ב־1948, בשלוש נקודות עיקריות: העבר הנוכח והתודעה המחייבת של היהודים בנוגע לארץ ישראל וירושלים לאורך כאלפיים שנה; רצף המגורים היהודי בארץ ישראל, שתמיד נשמרה בה נוכחות יהודית כלשהי; וכן הבסיס המוצק במשפט הבין־לאומי לריבונות יהודית בארץ ישראל, לקיומה של מדינת ישראל ולשיבה היהודית אליה - הן בגבולות ישראל הקטנה והן בגבולות הכוללים את ירושלים השלמה וחבלי יהודה ושומרון אחרי 1967. "שלושת היסודות הללו, שבספר אני צולל לעומקם, אינם קיימים בהקשר של תביעת השיבה הפלשתינית. יתר על כן, במשפט הבין־לאומי אין כלל שמחייב את קורבן התוקפנות להשיב

←

GREY (אדלר חומסקי & ורשבסקי)

הכל חוזר לקהילה
כבר 75 שנה

מפעל הפיס מאחל לכל עם ישראל יום עצמאות שמח ובטוח.
נמשיך כמו תמיד לפעול למען חיזוק החוסן הלאומי, בהשקעה בפריפריה,
בתמיכה ברשויות המקומיות ובקהילות בישראל.
גם בתקופה הזאת ממשיכים אלפי מלגאי מפעל הפיס והרשויות המקומיות לפעול
בכל מקום לחיזוק הקהילה בישראל. **חג שמח!**

מפעל הפיס
הכל חוזר לקהילה

מרכז השלטון המקומי בישראל
לביה שלכם יש כתובת

מרכז השלטון **האזורי** בישראל
שומרים על הבית

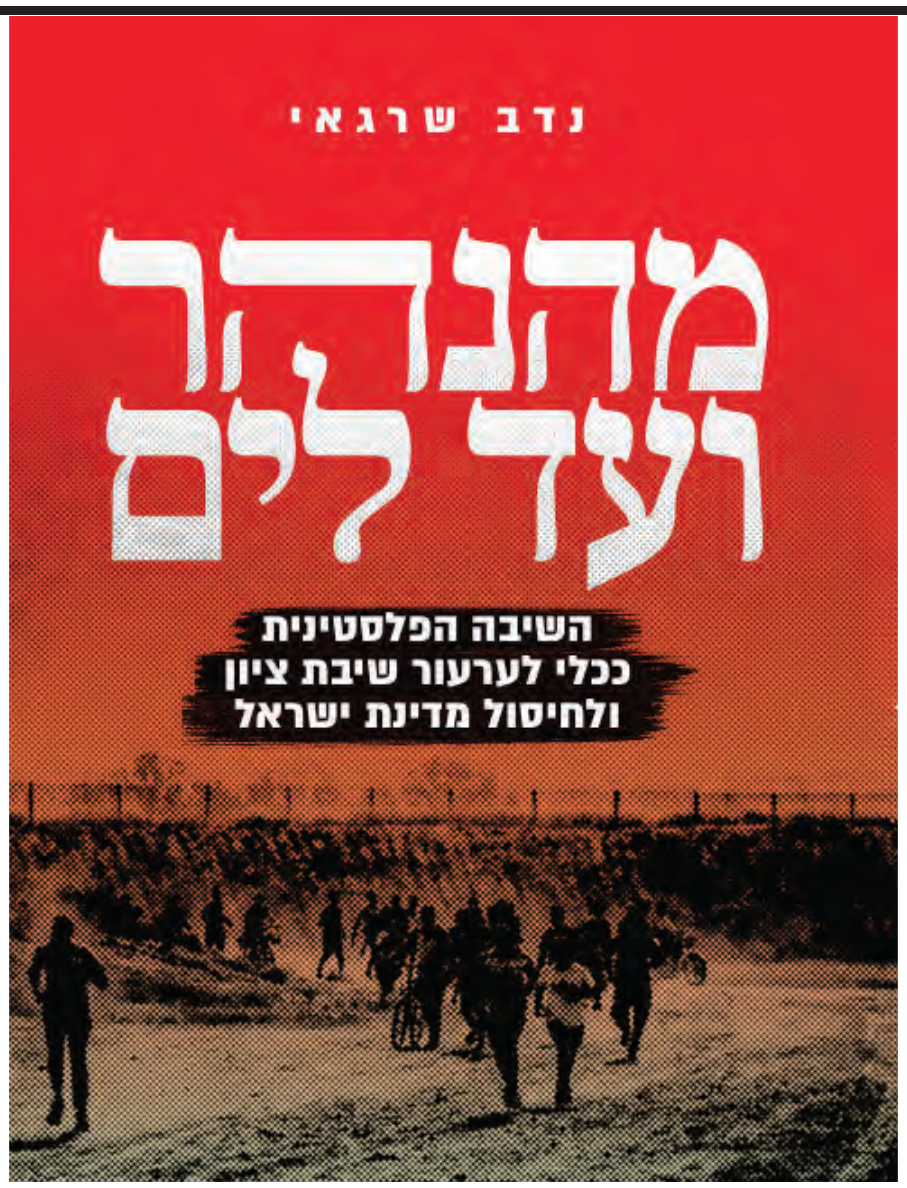

←
"רק בשנים האחרונות התחלנו להתייחס ברצינות למושג 'זכות השיבה'". עטיפת הספר

לתוקף את הטריטוריה שהפסיד הלה בעת תוקפנותו, וזה הרי בדיוק מה שהיה בתש"ח".

מה היה עולה בגורלם של יהודי ארץ ישראל אילו היו הערבים מביסים את היהודים ב־1948 ומנצחים במלחמה?

"העיתונאית מרתה גלהורן, שביקרה לפני שנים רבות במחנות הפליטים בלבנון, בעזה, בעבר הירדן ובשטחי יהודה ושומרון, שאלה את הפליטים בדיוק את השאלה הזאת: 'מה היה קורה לו אתם הייתם מנצחים? האם גם אז הייתם מציעים ליהודים לחלק את המדינה ולהחזיר את הפליטים?', ומה השיבו לה מרואייניה? 'איזה פליטים? הרי לא היו נשארים פליטים - או שהיינו הורגים את כולם או שהם היו הולכים לים'".

אולי מדובר בהתרברבות גרידא?

"די אם נשוב אל גורלם של היישובים היהודיים המעטים שנעקרו ממקומם במהלך מלחמת העצמאות כדי להבין שאין מדובר בדברים ריקים. כל יישוב יהודי שצבאות ערב כבשו ב־1948 - נחרב וחדל להתקיים. יהודים מעטים נותרו בחיים בשטחים שנכבשו על ידי מדינות ערב, בניגוד לערבים רבים מאוד בתחום ישראל, וכמובן - הערבים מעולם לא הכירו בזכות השיבה של היהודים ליישובים שנטשו במלחמה.

"רוב הנקודות היישוב היהודיות שנפלו במלחמת העצמאות נהרסו כליל ויושביהן נרצחו, גורשו או נלקחו בשבי. כך אירע ברובע היהודי של העיר העתיקה ובשכונות שמעון הצדיק ונחלת שמעון בירושלים, וכך אירע בארבעת היישובים בגוש עציון, בעטרות, בכפר דרום, בבית הערבה, בנווה יעקב, ביישוב תל אור של עובדי מפעל החשמל בנהריים, ביד מרדכי, בניצנים, בגזר, ברמת רחל ובמשמר הירדן. חמשת היישובים האחרונים, וכן המושבה הרטוב שליד בית שמש, שוחררו על ידי צה"ל כבר במהלך מלחמת העצמאות והוקמו מחדש. אלמלא שוחררו, סביר שגורלם היה זהה לגורל היישובים האחרים שנכבשו על ידי הערבים - מחיקה".

מיעוט שהוא בעצם רוב

צמד המילים "זכות השיבה" מרחף תמיד מעל הסכסוך הישראלי־פלשתיני, אך מאז פרוץ מלחמת חרבות ברזל נוכחותו מקבלת משנה תוקף וחושפת את עומק הכשל בהבנת הכוונות הפלשתיניות לאורך השנים. "צמד המילים הזה נוכח כל העת", אומר שרגאי נחרצות, "הבעיה שלנו היא שרק בשנים האחרונות התחלנו להתייחס אליו ברצינות. רבים מדי בישראל, בעיקר במפלגות השמאל והמרכז, לא האמינו שהפלשתינים רציניים בתביעת השיבה שלהם, שכאשר הם מדברים על שיבה הם מתכוונים בדיוק לזה, מעשית, ממשית. הנחת העבודה של רבים ממעצבי וקובעי המדיניות הייתה שברגע האמת הפלשתינים יוותרו על העניין הזה, שהם עצמם יבינו שזה לא ריאלי".

לדבריו, בראייה הפלשתינית, ברגע שבו הפלשתינים יכירו בישראל כמדינת העם היהודי, הם ימוטטו במו ידיהם את הלגיטימציה לתביעת השיבה שלהם, או כפי שהסבירו לא פלשתיני אחד ולא שניים לאורך השנים, למשל ד"ר סא'ניה אל־חוסייני: "הכרה פלשתינית ביהודיות ישראל, פירושה ויתור על כל זכויות הפלשתינים לאדמות הפלשתיניות, וקבלה של הנרטיב הישראלי שמתייחס לזכותם של היהודים לאדמת פלשתין".

"לכן", מסביר שרגאי, "ב־2009 ועידת הפת"ח בראשות אבו־מאזן דחתה מכול וכול את רעיון המדינה היהודית, 'כדי להגן על זכויות הפליטים'. לכן כל ההוויה הפלשתינית מגוסת ורתומה כבר עשרות שנים, בדרשות דתיות ובתקשורת ובאקדמיה ובתרבות ובמערכת החינוך ובמדינאות ובטרור הפלשתיני - הן ברשות הפלשתינית והן בחמאס - לסיפור של השיבה. לכן דורות של ילדים פלשתינים יונקים את חלום השיבה עם חלב אימם".

> "ב־2009, ועידת הפת"ח בראשות אבו־מאזן דחתה מכול וכול את רעיון המדינה היהודית, 'כדי להגן על זכויות הפליטים'. לכן כל ההוויה הפל־שתינית מגוסת ורתומה כבר עשרות שנים, בדרשות דתיות ובתקשורת ובאקדמיה ובתרבות ובמערכת החינוך ובמדינאות ובטרור הפלשתיני – הן ברשות הפלשתינית והן בחמאס – לסיפור של השיבה. לכן דורות של ילדים פלשתינים יונקים את חלום השיבה עם חלב אימם"

שרגאי מסביר כי השיבה בעיניהם היא מהות ומכשיר גם יחד, "מהות כדי להשיג את מה שהם רואים כצדק, ומכשיר כדי להחזיר את הגלגל לאחור, אל לפני 1948. ליצור כאן מחדש בין הנהר לים רוב ערבי, ולבטל את המפעל הציוני ואת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית־ציונית. הרצון הזה רווח גם בקרב חלק מערביי ישראל, שחלקם מקפידים היום לכנות עצמם 'ערבים שחיים בישראל', ולא חלילה 'ערבים ישראלים' - בספר ניתן למצוא פרטים רבים על כך. כמו למשל ריאיון שהעניק עורך הדין מוחמד דחלה, המתמחה הערבי הראשון בבית המשפט העליון, לעיתון 'הארץ' לפני 24 שנה, שם הוא מסביר בין היתר שהם, ערביי ישראל, בעצם אינם מיעוט, שהרעיון של מיעוט זר לאסלאם. שהוא מתאים ליהדות, אבל זר לאסלאם. 'כשאתה מסתכל מסביב', הוא מסביר שם, 'אתה רואה שאנחנו לא באמת מיעוט. בארץ, יש רוב שהוא בעצם מיעוט, ומיעוט שהוא בעצם רוב'".

כדי לסבר את האוזן מציין שרגאי כי מעטים יודעים, או זוכרים, שבשנת 2015, במהלך מלחמת האזרחים בסוריה, הסכימה ישראל לאפשר לכ־18 אלף פלשתינים ממחנה הפליטים אל־ירמוך שבסוריה, שברחו מהתופת, לקבל מקלט בשטחי הרשות הפלשתינית ביהודה ושומרון וברצועת עזה. אבל למרבה ההפתעה, במקום לקפוץ על ההזדמנות וליצור תקדים, יושב ראש הרשות הפלשתינית אבו־מאזן דחה אז את ההצעה על הסף, מכיוון שיישוב הפלשתינים הללו בשטחי הרשות הפלשתינית ייתר מבחינה משפטית את דרישתם לשוב אל היישובים בתוך מדינת ישראל, שמהם עקרו ב־1948. "מבחינת אבו־מאזן, עדיף ש־18 אלף איש ימותו באזורי הקרבות המסוכנים בסוריה, ובלבד שלא יצטייר כאילו הם ויתרו על 'זכות השיבה'".

האם לא מדובר בזיכרון עבר שנוח לציבור הערבי להתרפק עליו, או שאכן מדובר בתוכנית עבודה סדורה שמובילה אותו?

"אין מדובר רק בזיכרון עבר, או רק במחויבות למורשת, או בדרישה תיאורטית תודעתית בלבד. השיבה היא יסוד בסיסי בחשיבה ובהוויה שלהם, לא טקטיקה ולא הסברה בלבד. הציפייה הפלשתינית היא שהשיבה תתממש הלכה למעשה. יש אדריכלים ערבים בארץ ובחו"ל שמכינים תוכניות ליישוב מחדש של צאצאי הפליטים בכפרים ערביים חרבים, ובצמוד לשכונות יהודיות וישובים יהודיים שצמחו ליד נקודות יישוב ערביות שננטשו, כמו למשל אתר הכפר הנטוש אל־לג'ון ליד קיבוץ מגידו. עבודת תכנון דומה נעשתה גם על השטחים שנמצאים בין כפר סבא לרמת הכובש".

כהמחשה לדבריו מציין שרגאי את תוכניתו של ד"ר סלמאן אבו־סתה, מהנדס וגאוגרף פלשתיני, שהכין תוכנית שלפיה 175 אלף פליטי יפו ישובו ברבי קומות בפארק איילון, 45 אלף פליטי צפת ישובו בשמורת הטבע נחל עמוד, פליטי חיפה רבתי ישובו בפארק הכרמל, ו־20 אלף פליטי טבריה ישובו ברבי קומות לחוף הכנרת. "בנוסף לכך, יש לנו בתוך ישראל ארגון כמו 'זוכרות', עמותת נשים מהשמאל הישראלי הרדיקלי שהוקמה

בשלהי האינתיפאדה השנייה (2002) ומטרתה המוצהרת היא להעמיק את מודעות הציבור היהודי בישראל לנכבה ולקדם את מימוש 'זכות השיבה'".

"ארגון 'זוכרות', שבו פעילים גם יהודים וגם ערבים, אינו מסתפק במה שלאורך השנים מוגדר 'שיח מכיל על הטרגדיה של האחר', אלא מוביל גם מהלכים אופרטיביים־מעשיים לכאורה למימוש השיבה. אחד מהם הוא הקמתה של 'מועצת השיבה', פורום משותף ליהודים ופלשתינים העוסק במימוש השיבה למעשה. במסמך החזון של מועצת השיבה, שמפרט את תוכנית הפעולה שלה, מוצע בין היתר 'לבנות בתים ותשתיות, בתי חולים, בתי ספר, ליצור מקומות תעסוקה קרובים לבית' בשביל צאצאי הפליטים שישובו, 'ולהתמודד מראש עם בעיית הצפיפות הנוספת שתיווצר. המדינה תעודד ערבוב ופחות הפרדה בין קבוצות שונות. הם רואים את השיבה כעניין מעשי ופרקטי לחלוטין ופועלים בהתאם, וחיברו פרוגרמה שלמה ברוח זו".

האם יש פלשתינים שמוכנים לוותר על "זכות השיבה" ולהסתפק במדינה ביהודה ושומרון? מי שמדברים על נכונות לוויתור כזה דוברים אמת, או שמדובר ברמאות בנוסח "תורת השלבים", לקבל כעת מה שאפשר ואז לעבור לדרישה הבאה?

"מן הסתם יש מי שמוכן לכך, אבל הוא אינו מייצג את הרוב והמציאות מוכיחה שהוא גם חסר השפעה. פרופ' סרי נוסייבה, למשל, השמיע עמדות כאלה. אבל אני מציע לחזור אל פלשתיני אחד, מאוד מפורסם, שזוהה כסמל המתינות - פייסל חוסייני ממזרח ירושלים, מי שהשמאל חיזר אחריו שנים רבות. חוסייני היה כן דיו כדי לגלות את כל האמת. זמן לא רב לפני מותו, בריאיון לעיתון ערבי, חוסייני המתון־לכאורה דיבר בפועל על תוכנית השלבים: 'תחילה נקבל וניקח את מה שייתנו לנו, ואחר כך נשתמש במה שקיבלנו כבסיס לעוד תביעות, לעוד דרישות, כדי לקבל את הכול, מהנהר ועד הים'. אנשים שוכחים את הדברים שלו, אבל מכיוון שהם מייצגים את הטקטיקה של פלשתינים רבים גם היום, חובה לשוב אליהם".

השיבה של שבעה באוקטובר

למרות השם "מבול אל־אקצא" שניתן למתקפת חמאס בשבעה באוקטובר, מבט מעמיק אל מאחורי הקלעים מגלה כי המנוע האידאולוגי והמבצעי האמיתי של הטבח היה הניסיון לממש, לראשונה בכוח הזרוע, את "זכות השיבה". "מההכנות שקדמו לטבח, ומהתבוננות במהלך הטבח עצמו, שתועד ברובו במצלמות הגוף של המחבלים, ברור לגמרי שאחת ממטרותיו העיקריות הייתה מימוש הלכה למעשה של 'זכות השיבה'", מסביר שרגאי, "בהקלטות הללו שומעים חלק מהמחבלים הרוצחים, תוך כדי מעשי הרצח, ההתעללות והכיבוש, מבטיחים לעצמם ולחבריהם לשוב ליפו, ללוד, לעכו ולירושלים, לאדמות, לבתים ולמקומות שאיבדו ערביי ארץ ישראל במהלך מלחמת העצמאות של העם היהודי. שיבה לאזורים שהם כיום חלק משטחה הריבוני של ישראל ושמיליוני יהודים חיים בהם".

ממסמך שנתפס על ידי צה"ל במהלך המלחמה נחשף שמטרתו המקורית של חמאס הייתה להשתלט על 221 יישובים בדרומה של מדינת ישראל, ובהם הערים נתיבות, אופקים ושדרות, ולגרש מהם את "המתנחלים". "חלק מהמחבלים שהשתתפו בטבח נקבו בשמם הערבי של האזורים בתוך מדינת ישראל שאליהם פלשו, ודיברו על חזרה לאדמות ש'נגזלו' מהם. בין היתר הוזכרו אדמות נג'ד (שעל חלק מהן הוקמה שדרות), אל־מג'דל (אשקלון), הירביה (בסמוך לקיבוץ זיקים) וביר גרא (בסמוך לקיבוץ ניר עוז). רב־פקד אושרי אדרי, שחקר 200 אנשי נוח'בה שהשתתפו בטבח, התרשם כי הפולשים התכוונו 'לכבוש את ארץ ישראל... הם התכוננו לזה שנים'. לדבריו, 'היו מהם כאלה שממש באו להתיישב באדמת מדינת ישראל. חלקם סיפרו בחקירה שהגיעו לישראל כי במסגד אמרו להם שיש אפשרות לשוב ולהתיישב בבתים כאן'".

על היקפו המלא של המהלך שתוכנן - שנועד לממש הלכה למעשה את תביעת השיבה הפלשתינית ביישובים ובשטחים שייכבשו - למד שרגאי ממסמך נוסף של חמאס, בכתב יד, שנתפס ברצועת עזה. "מבצע הכיבוש מכונה במסמך 'מבצע חוזרים הביתה', והוא כולל את פריצת גדר המערכת בעשרות נקודות כפי שאירע בפועל, פטרולי גירוש, גירוש תושבי ערים קטנות ונטרול אזורים צבאיים. למימוש מטרותיו אלה תכנן חמאס להיעזר גם בתושבי עזה הפשוטים. 'ליתר ביטחון', נכתב במסמך, 'יש לגייס גיוס המונים עממי, לשם חזרה לכפרים וכיבושם מחדש באופן סמלי'. בסעיף 5 במסמך, העוסק ב'גירוש הערים הגדולות', נכתב כי לכל עיר יוקצו 400 לוחמים שיכוונו את המגורשים תושבי הערים 'לאזור הים'. גם ההכנה התודעתית שקדמה לטבח - צעדות השיבה והרטוריקה סביבן - מלמדת כמה מרכזית הייתה השיבה אצל סינוואר, דף וחבריהם ב'מבול אל אקצא' שלהם".

בספר אתה חושף נתון מעניין: 70 אחוזים מהפליטים כלל לא חיים במחנות. אם כך, מדוע המיתוס עדיין כל כך דומיננטי בנרטיב הפלשתיני ובתקשורת הזרה?

"ד"ר מיכאל מילשטיין, שחקר את התפתחות זיכרון הנכבה מאז 1948, מסביר זאת היטב: רוב העמים שחוו טראומות קולקטיביות אומנם לא שכחו את עברם, וקידמו מפעלים רחבי היקף כדי להנציחו, אולם הם לא הפכו לשבויים בכבלי העבר. אותם עמים נקלטו במהירות במדינות שבהן השתקעו, קיבלו בהן אזרחות מלאה וביססו שגרת חיים. מילשטיין כתב על זה עבודת דוקטורט מקיפה ורחבה. בגדול, המסקנה שלו היא שבקרב רוב העמים שחוו עקירה ניכר מנגנון זיכרון סלקטיבי והשכחה קולקטיבית, שאיפשר להם לשוב לחיים

←





←
יצאו במטרה לגרש את היהודים ולחזור. ערבים בורחים במלחמת השחרור

צילום: ויקפדיה

תקינים. התהליך הזה חייב חשבון נפש עמוק בקרב הצד שחש פגוע, כשבמוקד הבנה לגבי תפקידו ואחריותו שלו לאירוע ההיסטורי שהסתיים בטראומה. העקירה של תושבים גרמנים ממזרח אירופה לגרמניה היא דוגמה מובהקת לכך. הזיכרון של בני הדור הראשון וצאצאיהם כלפי העקירה שולב בחשבון נפש לאומי קולקטיבי שנערך בגרמניה לאחר מלחמת העולם השנייה, והוא שאיפשר פיוס היסטורי בין גרמניה ובין עמי מזרח אירופה, ובראשם פולין, צ'כיה ורוסיה. הפלשתינים מעולם לא ערכו עם עצמם חשבון נפש דומה".

אם כך, כיצד הטיפול בפליטות הפלשתינית שונה מהטיפול במקרים אחרים של פליטים בכל העולם?

"אופן הגדרת הפליטות הפלשתינית על ידי האו"ם ואונר"א נועד להנציח את הפליטות הזאת לנצח ולהעבירה מאב לבן, ומבן לנכד, ומנכד לנין, ומנין לחימש, וכך הלאה, ללא סוף. זה מובנה בהגדרת הפליטות הפלשתינית, שהאו"ם וחלק מהקהילה הבין־לאומית משתפים עימה פעולה, וזה בכוונת מכוון. זו פליטות שמנקודת המבט של האו"ם תסתיים רק כאשר הפליטים יחזרו לבתיהם פה בתוכנו. משמע - זו פליטות שלעולם לא תסתיים. לעומת זאת הטיפול בפליטים במקומות אחרים בעולם היה ענייני, כאשר המטרה הייתה לשקם אותם, וכך נעשה".

> "מההכנות שקדמו לטבח, ומהתבוננות במהלך הטבח עצמו, שתועד ברובו במצלמות הגוף של המחבלים, ברור לגמרי שאחת ממטרותיו העיקריות הייתה מימוש הלכה למעשה של 'זכות השיבה'. בהקלטות הללו שומעים חלק מהמחבלים הרוצחים, תוך כדי מעשי הרצח, ההתעללות והכיבוש, מבטיחים לעצמם ולחבריהם לשוב ליפו, ללוד, לעכו ולירושלים, לאדמות, לבתים ולמקומות שאיבדו ערביי ארץ ישראל במהלך מלחמת העצמאות של העם היהודי"

תוכנית "הפתרון הסופי" הפלשתיני

מקרים רבים של פליטות מלמדים שגם לפליטות יכול וצריך להיות סוף. כך, למשל, ב־15 באוגוסט 1947 חולקה הודו הבריטית לשתי מדינות ריבוניות עצמאיות: פקיסטן המוסלמית והודו ההינדית והסיקית. החלוקה נועדה להפריד בין ההינדים יוצאי הודו ובין המוסלמים יוצאי פקיסטן, וליצור שתי מדינות נפרדות בעלות אוכלוסייה הומוגנית ברובה. החלטת החלוקה הזאת התקבלה מאה ימים בלבד לפני החלטת עצרת האומות המאוחדות ב־29 בנובמבר 1947 על סיום המנדט הבריטי בארץ ישראל ועל הקמת שתי מדינות עצמאיות אחרות: מדינה יהודית ומדינה ערבית. גם בין הודו ופקיסטן פרצו אירועי דמים ואלימות, שבהם נהרגו כ־3.5 מיליון בני אדם. כ־14 מיליון תושבים נמלטו מבתיהם בעקבות המאורעות והפכו לפליטים: כמחצית מהם היו הינדים וסיקים שעברו מהצד המוסלמי של פקיסטן לצד ההודי, בעוד המחצית השנייה, אוכלוסייה מוסלמית, עברה מהצד ההודי לצד הפקיסטני.

"שום ארגון בין־לאומי לא הזדעק נוכח המיליונים שאיבדו את ביתם וברחו מאימת המלחמה, ואף ארגון פליטים מיוחד לא הוקם כדי לסייע להם", מדגיש שרגאי, "הודו ופקיסטן, שאיבדו שטחים נרחבים שהייתה להן טענה עליהם, לא קבעו יום 'נכבה' לציון אובדן האדמות ולא הקימו מחנות פליטים שינציחו את ארעיות המצב. שתי המדינות בחרו להתמודד עם גלי הפליטים שהגיעו אליהן כמעט בלי עזרה מהקהילייה הבין־לאומית. הן הפשילו שרוולים ובהדרגה ובהתמדה קלטו ויישבו, כל אחת מהן, את הפליטים בתחומה. לאורך השנים, המחקר של אירועי פליטות אחרים בעולם מלמד שכמעט אף פעם מיעוט אתני אינו שב לאזורים בארץ מוצאו שבהם הוא נמצא במיעוט. דרישת הפלשתינים לשוב לבתיהם בתוך שטחה של מדינת ישראל מנוגדת לנורמה הבין־לאומית הזאת".

שרגאי, אשר נשוי לבת ציון, אב לחמישה וסב לנכדים, הוא עיתונאי, חוקר וסופר ירושלמי, העוסק בתקשורת מאז 1979. הוא כתב ב'הארץ' במשך 25 שנה, ומאז 2009 הוא חבר מערכת 'ישראל היום', שם הוא משמש כיום כפובליציסט ובעל טור קבוע במדור 'הקבינט'. במקביל לעבודתו העיתונאית שימש שרגאי כחוקר בכיר במרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה. מומחיותו העיקרית היא ירושלים, הסכסוך במקומות הקדושים והמאבק היהודי-ערבי על ארץ ישראל. הוא פרסם עשרות מחקרים ושבעה ספרים, בהם 'הכותל הנעלם' (זוכה פרס ז'בוטינסקי) ו'ירושלים - אשליית החלוקה'. לאורך השנים שילב בין כתיבה ובין פעילות ציבורית וייעוץ למניעת חלוקת ירושלים.

בשורה התחתונה, קמפיין "זכות השיבה" כנראה לא עתיד להיעלם בקרוב. כיצד מדינת ישראל צריכה להתמודד איתו?

"כשאני מצביע על חזית ההסברה כעקב אכילס של מדינת ישראל, אני לא מחדש דבר", הוא נאנח, "מה שיש בספר החדש שלי הוא ארגז כלים רחב, שיכול לבנות מסכת טיעונים סדורה ומשכנעת מול העולם ומול הקמפיין העולמי של גורמי בי־די־אס ואויבי מדינת ישראל, שפועלים נגד עצם קיומה של מדינת ישראל, קמפיין שבמרכזו עומדת סוגיית השיבה ותביעת השיבה של הפלשתינים. זה לא כל כך מסובך להכין תיק הסברה עם התייחסות לנסיבות שבגינן נוצרה 'בעיית הפליטות הפלשתינית', שהיום היא פייק מוחלט, ולהשיב לטענות השקריות ולכוונות הזדון שעומדות ביסוד תביעת השיבה, ולסכנה הקיומית שנשקפת לישראל במקרה של מימוש 'זכות השיבה'".

שרגאי סבור שאחד הסעיפים המרכזיים בתיק הסברה מעין זה צריך להיות מקומה של תביעת השיבה הפלשתינית כגורם מחולל של טבח שבעה באוקטובר. "למשל, צריך לבנות את הטיעון במשפט הנוח'בות, שמתמהמה בלי סיבה מוצדקת, כך שכתב האישום שמדינת ישראל מול האייכמנים הקטנים הללו יקשור בין תוכנית ההשמדה והגירוש שהפלשתינים דבקים בה כבר עשרות בשנים ובין מעשי הזוועה שביצעו הנוח'בות. זה הרי לא מנותק, כפי שמעשיו של אייכמן לא היו מנותקים מתוכנית הפתרון הסופי. גם לפלשתינים יש תוכנית פתרון סופי בשבילנו, רק בשלבים. צריך לקשור בין הדברים. זה לא יכול להיות משפט רצח רגיל ושגרתי. היריעה שצריכה להיפרס שם חייבת להיות רחבה בהרבה, ובהקשר הרחב יותר - כולל הפייק של 'זכות שיבה' כביכול". ■




מועצה אזורית שומרון

ישיבת הר ברכה
תורה שהיא דרך חיים

מועצה דתית שומרון
אפיתה • פסיקה • תורה

בוקר של תורה
ביום העצמאות

רביעי | ה' אייר | 9:00-13:30
בישיבת הר ברכה

9:00 **דברי פתיחה**



הרב **איתי בר ניצן**
יו"ר המועצה הדתית שומרון

9:15 **ונאמר לפניו שירה חדשה**

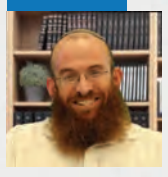

הרב **מרדכי וולנוב**
רב היישוב אלון מורה

9:45 **התקדמות הגאולה בשומרון**

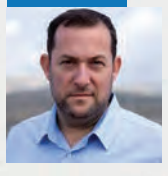

יוסי דגן
ראש מועצת שומרון

10:00 **מבית המדרש לשדה הקרב**

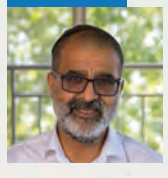

הרב **אברהם זרביב**
דיין בבית הדין באריאל

11:00 **צבא ומלחמה כהלכתם**



הרב **שאול עבדיאל**
ראש מדור הלכה ברבנות הצבאית (מיל')

11:30 **קדושה בעידן הבינה - השבת בעתיד.**



הרב **משה גרינהוט**
מכון משפטי ארץ

12:15 **מה השתנה ביום העצמאות?**

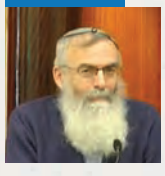

הרב **דוד סתיו**
רב העיר שוהם

13:00 **תורה ועבודה בארץ ישראל**



הרב **אליעזר מלמד**
רב היישוב הר ברכה

כיבוד קל | עזרת נשים פתוחה
שידור חי ב- ערוץ 7

עיצוב ועימוד: יוסי דגן- מועצה אזורית שומרון | הרב זרביב - לירון מולדובן | הרב נלנוב - ישיבת אלון מורה | הרב בר ניצן - יהושע



←
"רגעים קטנים של שקט עם ריקודים ומופלטות". תושבים מהצפון חוגגים את המימונה במלון

צילום: נחמן רוזנברג

באנו לעזור

הירי מאיראן יצא להפסקת אש, אבל תושבי הצפון ממשיכים לסבול מאזעקות בלתי פוסקות בגלל הירי מלבנון ← עמותת 'באנו' הוציאה רבים מהם להתרעננות במלונות, בדגש על תושבים שאין להם ממ"ד ומתקשים להגיע למקלטים ← גופים אזרחיים כמו הסוכנות היהודית ועמותות השירות הלאומי, יחד עם חברות מסחריות, נרתמו למען תושבי הצפון והוכיחו: ערבות הדדית היא לא רק סיסמה, היא מציאות בשטח

שרינה זרביב

בשבועות האחרונים, בזמן שרוב עם ישראל עסק בקרצוף חריצי הריצוף, במכירת חמץ ובניהול רשימות הקניות האין־סופיות לחג, היו מאות משפחות בצפון שלא העזו אפילו לחלום על שולחן סדר חגיגי. כשמדינת ישראל בחרה שלא להכריז על חלקים נרחבים בקו העימות כאזור מלחמה רשמי, היא השאירה מאחור אלפי תושבים בוואקום בלתי אפשרי. לא מדובר רק בסטטיסטיקה יבשה של יישובים שלא פונו, אלא בבני אדם: קשישים שזקוקים להליכון כדי להגיע למטבח, סבתות סיעודיות, ומשפחות שחיות בבניינים ישנים משנות החמישים, בלי ממ"ד ובלי מקלט נגיש. בשבילם כל אזעקה היא פחד משתק ומסע פיזי ומנטלי כמעט בלתי אפשרי.

נוכח המציאות המשותקת הזאת - שבה החרדה והיעדר המענה הפכו לשגרת היומיום - הרימה את הכפפה עמותת 'באנו' של קרן צליר, מתוך הבנה פשוטה שלפעמים אי אפשר לחכות לפתרונות מלמעלה. מה שהתחיל כפנייה בודדת, כמעט מקרית, של משפחה אחת עם סבתא במצב סיעודי שאינה יכולה לרוץ למרחב המוגן, הפך במהרה לגל של חסד ששטף את יישובי הצפון. "באנו", הם קראו לזה. מילה אחת פשוטה, ישירה ומבטיחה: אנחנו כאן, ואנחנו לא מתכוונים להשאיר אתכם לבד במערכה.

המבצע הלוגיסטי שיצא לדרך בתוך ימים ספורים היה חסר תקדים בהיקפו בשביל גוף אזרחי. העמותה, בעזרת שלל שותפים ציבוריים, עסקיים ופרטיים, לקחה על עצמה את האחריות לפינוין של מאות משפחות, שחלקן נותרו בבתיהן שבקו העימות ללא כל פתרון מיגון. המשפחות שוכנו בחמישה בתי מלון שונים הפרוסים ברחבי הארץ, שם זכו לאירוח מלא שנמשך כמה שבועות. המעטפת הזאת איפשרה לתושבים לעבור את ימי החג המתוחים, מערב פסח וליל הסדר המרכזי שארגנה העמותה, דרך ימי חול המועד גדושי הפעילויות ועד חגיגות המימונה, בסביבה מוגנת, עוטפת ובטוחה. המטרה הייתה ברורה: להעניק להם לא רק קורת גג, אלא הפוגה אמיתית מהחרדה הקיומית שמלווה את חייהם בצפון מאז פרוץ המלחמה.

זהבה דדון, תושבת מעלות: "החלום הכי גדול שלי הוא בית נגיש, פשוט בית שאפשר לחיות בו בכבוד, שאמא שלי לא תצטרך להיות תלויה בנכד שלה שיסחב אותה על הידיים בכל פעם שיש אזעקה. הבית שלנו במעלות פשוט לא מתאים לצרכים שלה היום, והמלחמה רק הפכה את זה לסיוט מתמשך"

"הילד ספג בשביל סבתא"

מאחורי המספרים הגדולים והתקציבים המרשימים עומדים סיפורים אנושיים שמרכיבים את הפסיפס הכואב של הצפון. סיפורה של זהבה דדון ממעלות הוא דוגמה חיה לכך. זהבה, אם גרושה המגדלת שני ילדים ומטפלת באימה הסיעודית, מצאה את עצמה במלכודת. הבית שלהם נמצא בבניין בן ארבע קומות, בלי מעלית ובלי מרחב מוגן דירתי. המקלט היחיד נמצא בקומה התחתונה. "בכל אזעקה הלב שלי צונח. המקלט נמצא למטה, וצריך לרדת ארבע קומות ברגל. נהוראי שלי, רק בן 16, הוא זה שמרים את אמא שלי, סבתא שלו, על הידיים ורץ איתה למטה. זה קורה שוב ושוב, יום יום, שעה שעה. זה נזק לילד, זה כובד שאי אפשר לתאר, והוא עושה את זה בלי תלונה".

בנה נהוראי כבר הפך למוכר בציבור לאחר שצולם סוחב את סבתו על כתפיו, אך מאחורי המצלמות המציאות הייתה קשה בהרבה. באחת האזעקות, בתוך הריצה המטורפת, נהוראי פספס מדרגה. הוא שבר את ידו, אך לא הרפה מסבתו. "הילד שלי מלאך, הוא ספג את

בס"ד

יד שאול Yad Shaoul

מרכז תורני נחלת אבות

החלה ההרשמה לשנת תשפ"ז
ל"נחלת אבות" בקרית מלאכי!
כולל רבנות קהילתית ורבנות עיר

מתאים גם לרווקים

לימוד הלכה בעיון סעיף אחר סעיף עם דגש על הלכה למעשה ומנהג בחבורה איכותית ורצינית

קורס רטוריקה, גישור, הדרכת חתנים, ארגון הקהילה וכו'.

לימוד חזנות, תקיעת שופר, מראות דמים וכו'.

פעילויות לנשות האברכים.

תוכנית המשך לרבנות עיר.



בראשות הרב אריאל שלום אלקובי שליט"א

מבחני הכניסה יתקיימו בע"ה ביום שלישי י"א אייר תשפ"ו, מהרו להירשם!

לפרטים והרשמה:
054-8011270
yad.shaoul@gmail.com

מלגה מכובדת

לצפייה בסרטון



אומאו שלנו אוביגיל הקדישה את חייה לנתינה. בכל חג במשך שנים, היא דואגת לאסוף תרומות, להכין ולחלק סלי מצון ליותר מ־100 משפחות - כדי שלא יחסר לאף אחד בשולחן השמחה. תמיד עם לב ענק, תמיד ראשונה לעזור, ותמיד בלי לבקש דבר לעצמה.

היום, בפעם הראשונה, היא צו שצקוקה לעזרה...

אביגיל זקוקה בדחיפות להשתלת כליה!

זו התקווה היחידה שלה להמשיך לחיות ולשוב לחבק את המשפחה, הילדים והנכדים.



מי שמוכן לבדוק אפשרות להיות תורם/ת כליה מתנדב/ת – מעניק לא רק חיים לאמא שלנו, אלא גם את המתנה הגדולה ביותר שאפשר לתת: הצלת חיים!

לצערנו הרב כל משפחתינו נבדקה ואף אחד לא נמצא מתאים לתרומה בשביל אמא.

סינון לפני בדיקה :
- סוג דם O+ או O-
- גברים מעל גיל 27
- נשים לאחר ילודה

לפנייה ובדיקת התאמה
חן: 052-819-8722
או דרך עמותת מתנת חיים:
לשאלון רפואי מהיר
לבדיקת התאמה מותאם לאביגיל הללי

סרקו את הברקוד

דיון כדיה

דיור מוגן
עמותת רעות

בית, קהילה, חברים
רשת דיור מוגן איכותי לציבור הדתי



מיקום - בקרבה לכל מרכזי הבילוי בעיר

שירות - צוות מנוסה ומסור

אווירה - אווירה דתית ומשפחתית, קהילה תוססת, פעילויות חברתיות ותרבותיות עשירות

- **בית ברט** ירושלים
- **בית שלום** תל אביב
- **בית ג'ני ברויאר** תל אביב

דיון כדיה

077-961-20-25

www.datileumi.co.il

רעות - דיור מוגן לציבור הדתי לאומי
diur_mugan_reuth



"הרגשתי שמישהו סוף סוף ראה אותי". מתנדבים עם בנות הדור השלישי

צילום: עדי אקשטיין

צילית יעקבסון, יושבת ראש קרן צליר ועמותת 'באנו': "הבן שלנו התגייס רק לפני שבוע ליחידה קרבית, הוא עבר דרך אחד המלונות כדי להיפרד מהמפונים ומשם המשיך ישירות לבקו"ם. זה הסיפור של הדור הזה, וזו החובה שלנו כלפיהם. בחרנו לא להישאר אדישים. זו האמירה שלנו על מי אנחנו כחברה"

המכה בשביל סבתא", אומרת זהבה בדמעות.

השבועיים שבילו בני המשפחה במלון בחיפה היו בשבילה אי של שפיות בתוך ים של סבל. "כשצילית התקשרה ביום ראשון שלפני החג ואמרה שיש מקום והם מפנים אותנו, הרגשתי שמישהו סוף סוף ראה אותי. זאת הייתה תחושת הקלת שאין לה מילים. פתאום נהוראי לא היה צריך לסחוב, פתאום יכולנו לישון בלי לקפוץ בכל רגע. לראות את הבן שלי מניח את המשא, לראות את אמא שלי יושבת בבטחה, זה היה חסד שאין לי איך לתאר במילים". אבל עכשיו, כשתאריך היציאה מהמלון מתקרב, החרדה חוזרת. "אני שואלת את עצמי כמה אנחנו יכולים עוד לשאת", היא מוסיפה.

הכאב של זהבה עמוק הרבה יותר מהמצב הביטחוני. הוא נובע גם מפצעי שכול טריים ממסיבת הנובה, שם נרצח אחיינה, ומתחושת חוסר אונים מול המערכת. "החלום הכי גדול שלי הוא בית נגיש", היא משחזרת בבכי תמרורים, "פשוט בית שאפשר לחיות בו בכבוד, שאמא שלי לא תצטרך להיות תלויה בנכד שלה שיסחב אותה על הידיים בכל פעם שיש אזעקה. הבית שלנו במעלות פשוט לא מתאים לצרכים שלה היום, והמלחמה רק הפכה את זה לסיוט מתמשך".

לצד משפחת דדון, גם שתי אחיות שמתגוררות לבדן בקריית שמונה חוו את השבועות האחרונים כמבצע הישרדות בלתי נגמר. אחת מהן, תושבת העיר בת 64, מתארת רחובות שוממים ושכונה שהתרוקנה מאדם: "מי שלא חי שם לא יבין את זה. אפילו להתקלח הפך למשימה צבאית לכל דבר. מישהו היה חייב לעמוד ליד דלת האמבטיה כדי שאם תהיה אזעקה הוא יצעק לי ואספיק לצאת מהר. הגעתי למצב שפחדתי לצאת למטבח, ואפילו לזרוק את הזבל לא העזתי".

בשבילה, הבשורה על היוזמה הייתה נס של הרגע האחרון. "לא ידענו בכלל איך נצליח לחגוג את פסח, וההזמנה להתפנות למלון בטבריה נפלה עלינו ממש משמיים", היא משחזרת בהתרגשות. "אחותי ואני הגענו לשם, ופתאום הרגשנו שסוף סוף אנחנו יכולות לנשום. גם כששמענו את האזעקות בעקבות הטילים מאיראן, זה לא היה דומה בכלל למה שעברנו בבית. כאן היה לנו רוגע נפשי. זה נתן לנו רגע של שפיות בתוך הסיוט, ואני מודה להם מכל הלב על שהחזירו לנו את החיוך בפסח הזה".

שותפות של אמת

ההצלחה האדירה של המבצע לא הייתה מתאפשרת בלי התגייסות רחבה של גופים שנרתמו למשימה בכל כוחם. דודו סעדה, יושב ראש קבוצת 'בשבע', היה שם מהרגע הראשון כשותף לדרך. "ברגע שהבנו שמשפחות רבות בגיל 75 ומעלה נותרו ללא גישה לממ"ד או למקלט, נקראנו אל הדגל ומיד התייצבנו לסייע", מספר סעדה.

קבוצת 'בשבע' רתמה שותפים שתרמו ספרי קריאה של הוצאת כנרת־זמורה־ביתן, משחקי חברה של 'ישראטויס' וחבילות ממתקים של 'שטראוס'. בשביל סעדה, רגעי השיא היו בחיבור האנושי: "בערב המימונה חגגנו יחד עם המשפחות ברגעים קטנים של אושר, עם ריקודים ומופלטות, בדיוק כפי שהיו נוהגים לו היה להם קצת שקט בביתם".

אל המאמץ הצטרפו חברות כמו 'מדיסון פארמה' ו'מילגם', שהעניקו את הגב התשתיתי והלוגיסטי. חברת 'מילגם' אף לקחה חלק משמעותי בחוויה הערכית והחברתית, כשסייעה באופן צמוד בהפקת חגיגות המימונה בכל בתי המלון, מה שהפך את השהות למפגש אנושי מרגש ומלא תוכן. לצידם פעל מרכז השלטון המקומי שלקח חלק בתיאום עם הרשויות, וארגון 'התלמוד הישראלי'. גם במפעל הפיס זיהו את המצוקה הייחודית. "בשיתוף פעולה עם 'באנו', זכינו להעניק למאות משפחות את האפשרות לצאת ממרחב הסכנה, לנשום עמוק ולחגוג את הפסח בשלווה", מסביר בני דרייפוס, מנכ"ל מפעל הפיס.

אל הגופים החברתיים והכלכליים הצטרף גם משרד האוצר בראשותו של השר בצלאל סמוטריץ' וצוות משרדו, בסיוע כספי למימון חדרי המלון, יחד עם המרכז לשלטון מקומי בראשותו של חיים ביבס. ההכרה בפעילות הגיעה לשיאה השבוע, כשראש עיריית קריית שמונה, אביחי שטרן, העניק מגן הוקרה למארגנים על תרומתם לחיזוק חוסנה של העיר.

דמות מפתח נוספת בחיבור האנושי הזה היא מלאכי לוינגר, אשר מלווה בשנתיים האחרונות את עיריית קריית שמונה. מלאכי הפך למארח ולמתרגם של הצרכים מהשטח אל המציאות במלון. "צריך לראות את מה שקורה בקריית שמונה כדי להבין את גודל השעה", הוא אומר בהתרגשות, "הייתי עם המפונים לאורך חול המועד ובחגיגות המימונה, וראיתי איך הם מקבלים את היוזמה הזאת באהבה עצומה. מדובר בסבים ובסבתות של כולנו, שפתאום השתחררו מהלחץ המטורף. רואים כאן מפעל עשייה מדהים של זיהוי צורך ומתן מענה מהיר. הראשוניות הזאת היא שעשתה את כל ההבדל".

גם בנות השירות הלאומי מקריית שמונה הפכו לחלק בלתי נפרד מהפעילות. אחרי תקופה ארוכה של נתק מהבית, הן הגיעו למלונות בחיפה ופגשו את התושבים. "שרנו איתם שירים, רקדנו ועשינו משחקים לכבוד פסח", הן מספרות, "בסוף היה קשה מאוד להיפרד כי הם פשוט נכנסו לנו עמוק ללב".

"הסיפור של הדור הזה"

בשלומי, המועצה המקומית שחוותה מקרוב את אימת המלחמה, זוכרים את היוזמה הזאת כנקודת מפנה בניהול המשבר. בשביל ראש המועצה, גבריאל נעמן, הפעילות של עמותת 'באנו' הייתה עוגן של יציבות בתוך חוסר הוודאות הכללי. "במהלך החודשים האחרונים פגשתי אין־ספור יוזמות, אך הפעילות הזאת תיזכר תמיד ככזאת שהתייצבה לצידנו בקו הראשון, עוד כשהעשן מילא את האופק", אומר נעמן בהערכה. נעמן מדגיש כי הנכונות לפעול באופן מיידי, ללא היסוס, מילאה ואקום עצום ברגעים שבהם המערכות הממשלתיות עוד היו בשלבי התארגנות. "העשייה הזאת הייתה בשבילנו אוויר לנשימה במובן הכי עמוק של המילה. היכולת להוציא משפחות, הורים וילדים מהמתח הבלתי פוסק של אזעקות ונפילות אל מרחב מוגן ומכבד, איפשרה להם פשוט לאגור כוחות להמשך המערכה". לדבריו, מדובר במודל של חלוציות אזרחית ששינתה את התחושה בקהילה. "העשייה הזאת הזכירה לתושבים שלנו שהם לא לבד. הידיעה שיש קבוצת אנשים טובים שרואה בתושבי שלומי שליחות אישית, חיזקה את הרוח של היישוב כולו והעניקה לנו את החוסן להחזיק מעמד לאורך זמן".

מי שסייעה בארגון המתנדבים לפרויקט היא ענבל הלל, מנהלת 'התלמוד הישראלי'. בעיניה, הפעילות הייתה המשך טבעי לעשייה של הארגון. היא עזרה לוודא שהמפונים יזכו למעטפת רחבה: "לא רצינו שהם רק יהיו 'מפונים' שיושבים ומחכים, רצינו שהם ירגישו עטופים. ארגנו ליל סדר מרכזי מושקע, ערכות משחקי קופסה, הווי קהילתי וסדנאות יומיומיות, כדי שהחג הזה ירגיש כמו בית, גם כשהוא רחוק מהבית".

לצד רגעי החסד, ענבל נחשפה למציאות הקשה של תושבים שהגיעו הלומים וחרדתיים. היא נזכרת באישה נכה מהיישוב שתולה שביתה נהרס כליל: "היא שיתפה אותי בתחושת חוסר האונים שלה, איך גם עם כל החיבוק, היא פשוט כמהה לפינה שלה ולבית שאיננו. התחושה הזאת, של להיות פליט בארצך, היא דבר שקשה מאוד לעכל". המפגשים הללו הבהירו לה את גודל השעה: "לראות זוג קשישים מצליחים פשוט לנשום אוויר ולהרגיש בטוחים יותר, זה סיפוק שאין לו מחיר".

עמותת 'באנו' היא במידה רבה ביטוי לערבות הדדית במובן הכן והפשוט ביותר. העמותה אינה מיזם אישי אלא שליחות שנועדה למלא את הוואקום שנוצר. בעוד שבמרכז הארץ יש זמן התגוננות סביר, בקו העימות מדובר ב־15 שניות בלבד, פער שהופך את המרחב המוגן לקו המפריד בין חיים למוות.

צילית יעקבסון, המייסדת ויושבת הראש של קרן צליר ויושב ראש עמותת 'בת מלך', מדגישה שכל מטרת הפעילות היא לומר "הנני" ולהיכנס תחת האלונקה היכן שצריך. היוזמה האזרחית לא באה להחליף את המדינה, אלא להעניק לה את מרחב הנשימה והחמצן הדרוש להתארגנות. עבורה, הסיפור הישראלי כולו התנקז לרגע אחד בלובי של בית המלון. "הבן שלנו התגייס רק לפני שבוע ליחידה קרבית", היא מספרת בהתרגשות, "הוא עבר דרך אחד המלונות כדי להיפרד מהמפונים ומשם המשיך ישירות לבקו"ם. זה הסיפור של הדור הזה, וזו החובה שלנו כלפיהם. אני לא יכולה להילחם במקום החיילים, אבל לסייע לעורף, שהוא החזית האמיתית, זה מה שאני חייבת לעשות. בחרנו לא להישאר אדישים. זו האמירה שלנו על מי אנחנו כחברה".

בסוף השבוע האחרון, כשהמפונים חזרו לצפון, הם לקחו איתם משהו יקר ערך: את היכולת לנשום. הם חזרו למציאות של אזעקות, אבל עם זיכרון של ליל סדר שקט ומימונה שמחה וידיעה שיש מי שרואה אותם. זהבה דדון מסכמת זאת כך: "שום מילה לא משתווה לגדולה הזאת שעשו איתנו. אני כל כך אסירת תודה שאין לי מילים לתאר".■

פרס ברקאי
תשפ"ו

קול קורא להגשת מועמדות
בדגש על פעילות למען
הקהילה במהלך המלחמה

"עם כלביא יקום וכארי יתנשא"

ניתן להגיש מועמדות עד כ"ב בסיון | 07.06.26

הפרס יוענק בארבע קטגוריות:

- **רב קהילה מצטיין:** הפגין מנהיגות רוחנית והעצים חוסן בשעת מלחמה
- **קהילה למופת:** פעלה באופן ראוי לציון בעת חירום
- **גבאי קהילה:** הציג אחריות קהילתית בזמן מלחמה
- **פרויקט תמיכה בעם ישראל בשעת חירום**

ברקאי
רבנים מחברים קהילה

את טופסי הבקשה, הפרטים והתנאים ניתן למצוא באתר ברקאי

WWW.ISRAELRABBIS.ORG

הפרסים יוענקו בטקס הסיום של המחזור השביעי של רבני ברקאי.

ביום שני, י"ד בתמוז תשפ"ו (29.06.26) במודיעין,

במעמד הרב הראשי הרב ישראל מאיר לאו שליט"א
ואישי ציבור נוספים



דרושים

סיטונאים, בעלי דוכנים, מכולות ורשתות מזון

החברה הראשונה
המתמחה בקליית פיצוחים.
אחרי 70 שנות מסורת
שאברית מדור לדור,
אנו מצמיחים אתכם להצלחה אלינו

לפרטים נוספים: 050-4625775

בס"ד

אולפנת צביה
בקעת הירדן

פשוט לגדול

כשקודש וחיים עמישים

מדרשה - לנשמה | נביעה - לאמונה | עולמות - לשמים שמעליכם

ימי היכרות

לרישום סרקי הברקוד

יום חמישי • י"ג אייר • 30/4/26

// יום היכרות וראיונות לכיתות ט-יא תשפ"ז //

חמרה, בקעת הירדן *צה הצמן להחור!*

לפרטים: מילכה 02-5388189 | עילית 0523123018 | ulpanathbika@gmail.com



מכת פתיחה

מה תצעק אליי? דבר אל בני ישראל וישקיעו

במוצאי שביעי של פסח, כשהפסוקים על קריעת ים סוף עוד הדהדו בראשי, פתחתי את מהדורות החדשות. הכותרות דיווחו על הפסקת אש והקפאת המצב. במקום הקלה, אי אפשר היה להתחמק מתחושת החמצה אדירה. אחרי חודשים ארוכים של לחימה, שבהם השגנו הישגים צבאיים שאיש לא חלם שנגיע אליהם, פתאום הכול הרגיש כמו עצירת פתע.

רבים מאיתנו מרגישים שוב באותה נקודה מול הים: פתחנו את מבצע שאגת הארי באותות ומופתים, אבל הלחץ האמריקאי מבית והשיתוק העולמי שנוצר בעקבות חסימת מצרי הורמוז כופים עלינו לעצור. זה נדמה כמו מבוי סתום. למחרת בבוקר טען 'כלכליסט' בכותרת ראשית: "אף צד לא ניצח באמת במלחמה עם איראן, אבל כלכלת ישראל כבר הפסידה".

בהפרש של שבוע: משבעה באוקטובר ועד היום

הצורך בפרופורציות מתעצם בתקופה זו, כשאנחנו פוסעים ב"ימים הנוראים" של הציונות. חברי צור ארליך היטיב לתאר בשירו המוכר "בהפרש של שבוע" את הפער הבלתי נתפס שבין חוסר האונים המוחלט של יום השואה ובין העוצמה האקטיבית, גם אם המדממת, של יום הזיכרון ויום העצמאות.

השנה הפער הזה הוא לא רק היסטורי אלא קיומי: טבח שבעה באוקטובר זרק אותנו לתהומות של חוסר אונים ושיתוק, תחושות שאנחנו מרגישים לרוב נוכח זיכרונות השואה. אך החל ממחרת עברנו לתודעת "יום הזיכרון" של מלחמת קוממיות עוצמתית שגבתה מחירים כבדים, אך שיקמה את כוחנו. עכשיו, כשהים הגאו־פוליטי גועש מולנו והכלכלה, לכאורה, מאוימת, הפסיכולוגיה הישראלית מסרבת להתקדם. אנחנו מתקשים לחצות את הקו ולהפנים שמבחינה אסטרטגית מצבנו הביטחוני, ולכן גם הכלכלי, השתפר לאין שיעור מאז אותו בוקר שחור. אנחנו לכודים בטראומה, בזמן שאנחנו כבר עומדים על סף יום העצמאות.

השוק אומר אחרת: משקיעים בתודעת עצמאות

התסכול הזה מתורגם בישראל לחרדה כלכלית ולשאלות על גירעונות לשווא ופרמיית סיכון שלא תרד. אבל כאן בדיוק נכנס לתמונה נתון שטורף את הקלפים: בעוד אנחנו רואים שחורות, כסף זר וחכם זורם פנימה. השער המדהים של הדולר, שצולל לסביבות ה־3 שקלים, הוא לא רק תולדה של נס אלא החלטה רציונלית של משקיעים.

המשקיעים הללו לא תקועים בשבעה באוקטובר. הם מסתכלים על הגרף ארוך הטווח ומבינים מה שאנחנו מפספסים: ישראל עברה את מבחן הלחץ הגדול בתולדותיה. האיומים שחנקו אותנו במשך כמה עשורים פורקו או הוחלשו משמעותית. הכלכלה הוכיחה חוסן, וההייטק המשיך לספק סחורה תחת אש. בעיניים של משקיע זר, ישראל הפכה לזירת השקעה אטרקטיבית דווקא בגלל מה שכבר הושג. הם כבר נמצאים ביום העצמאות.

המעבר מהקיפאון והפחד אל עבר העשייה הוא לא פריבילגיה, הוא הכרח כלכלי ולאומי. הכלכלה מבוססת על אמון. ככל שהשוק המקומי ישדר החוצה ביטחון, כך נמשוך יותר הון. כשהון זר נכנס, הוא מוריד את עלויות המימון, עוזר לכסות את הגירעון, ויוצר מנועי צמיחה חדשים שממסמסים את המבוי הסתום.

נחשון בן עמינדב לא נכנס לים סוף מתוך ייאוש, אלא מתוך קריאה נכונה של המציאות: יש לנו גב, יצאנו ממצרים, והכיוון הוא קדימה. בראייה ריאליסטית של המציאות, ההישגים שהשגנו עד כה הם אדירים, ואפשר להניח בביטחון גבוה שגם לסיפור של מצרי הורמוז יימצא פתרון שיאפשר לקבע את הישגי המלחמה. ולכן, עד שזה יקרה, תפקידנו הוא לנהל את הכלכלה מתוך תודעת יום העצמאות - ופשוט להמשיך לנסוע.

הכותב הוא ד"ר לכלכלה ומנכ"ל קבוצת הייעוץ תבור־סמקאי TCG

יותר מאלף מילים

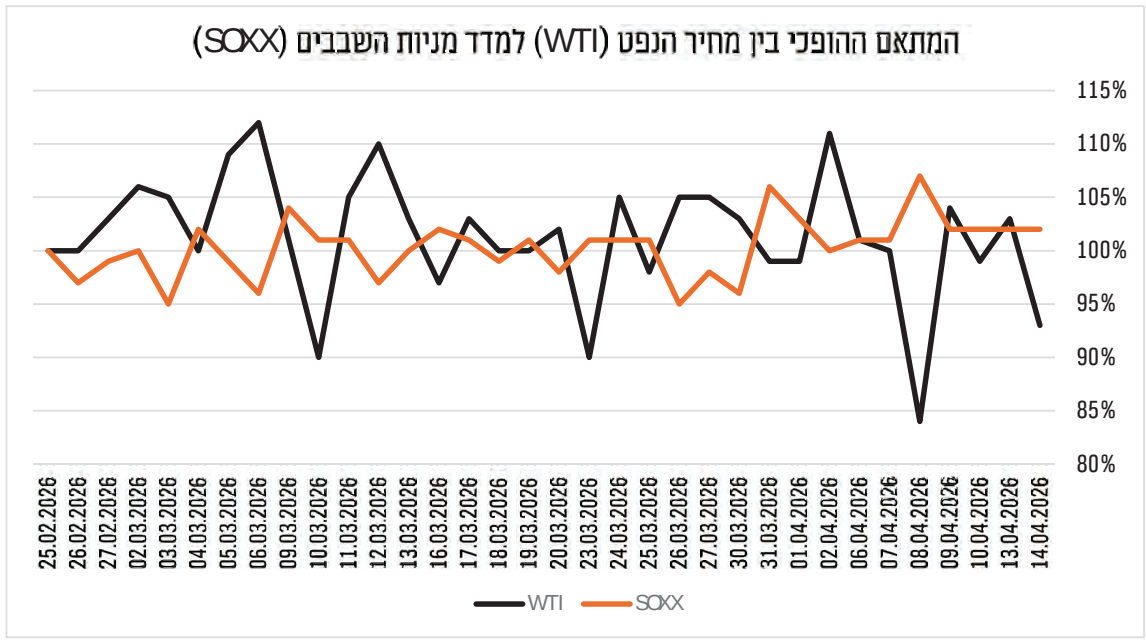

הגרף שלפניכם מציג תמונת מראה כלכלית מרתקת מהחודש האחרון: כשמחירי הנפט זינקו מניות השבבים ירדו, ולהפך - כשהשמועות דיברו על הפוגה בלחימה או על פתיחת מצרי הורמוז, מניות השבבים זינקו. המתאם ההופכי הזה התקיים בסקטורים נוספים, אך בשבבים הוא בלט במיוחד. לכאורה אומנם אין קשר ישיר בין ייצור השבבים לנפט, אך לקוחות חברות השבבים זקוקות להמון אנרגיה לצורך שימושים מתקדמים כגון אימון מודלי בינה מלאכותית, וכשהאנרגיה מתייקרת השוק מתמחר סיכון לביקוש לשבבים.

גם לסכנה שהריבית תישאר גבוהה בעקבות השפעות מחירי הנפט על האינפלציה ישנה השפעה על התחום הזקוק להשקעות עתק ולפיכך תלוי בגובה הריבית.

עם זאת, ייתכן שהשוק מייחס משקל יתר להשפעת מחירי הנפט, שכן שווי מניה נגזר מפוטנציאל הרווחים שלה לטווח הארוך, וההשפעה של עלייה נקודתית בהוצאות, אפילו אם היא לחודשים אחדים, אינה אמורה להיות גבוהה כל כך.

על הפרק

מצור ימי על איראן

ביום שני השבוע, בשעה חמש אחר הצהריים, נכנס לתוקפו המצור הימי על איראן, שעליו הכריז נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ. מטרת המצור היא להפוך את פעולת סגירת מצרי הורמוז על יוצריה, ולנתק את איראן מהצינור הכלכלי האחרון שנותר לה, ובעיקר לעצור את מכירת הנפט האיראני למדינות המזרח ובראשן סין.

על פי הערכות בשוק, המהלך עלול לגרום לאיראן נזק כלכלי כבד של יותר מ־430 מיליון דולר ביום, וכ־13 מיליארד בחודש. נזק זה מצטרף להפסד של כ־200 מיליארד דולר כתוצאה מהמלחמה. יש לזכור גם כי איראן נכנסה למלחמה כשכלכלתה במצב קשה מאוד, עם בורסה קורסת, אזרחים רבים ללא יכולת לרכוש מוצרי יסוד ואינפלציה של עשרות אחוזים.

הדולר ירד ל־3 שקלים, שפל של 30 שנה

הדולר הגיע השבוע (שלישי) לשער היסטורי של 3.00 שקלים, רמה המשקפת התחזקות חסרת תקדים של המטבע הישראלי. הפעם האחרונה ששער הדולר היה דומה הייתה ב־2 בנובמבר 1995, בתקופה שבה בנק ישראל עוד קיבע באופן מלאכותי את שער החליפין באמצעות מדיניות רצועת האלכסון המפורסמת, ולפני המעבר, באמצע שנת 1997, למדיניות ניוד השערים שאפשרה לשוק החופשי לקבוע את מחירי המט"ח.

התחזקות השקל מגיעה על רקע עליות חדות בבורסה המקומית, בדגש על מדדי הפיננסים. מיום חמישי בשבוע שעבר ועד יום שלישי השבוע זינק מדד מניות הביטוח ביותר מ־15%, ומדד הבנקים טיפס בכ־11%. ההערכה בשוק היא שרוב העליות נובעות מכניסת משקיעים זרים, שמחפשים חשיפה רחבה למשק הישראלי ומוצאים אותה ברכישה של מניות הסקטור הפיננסי המקומי. הערכה זו מקבלת חיזוק ישיר מהתחזקות השקל עצמו, שכן כדי לרכוש מניות בישראל, על המשקיעים למכור דולרים ולקנות שקלים, מה שמגדיל את היצע המט"ח ודוחק את השער כלפי מטה.

דוח קרן המטבע – חיתוך בתחזית הצמיחה של ישראל ל־2026

הדוח הרשמי של קרן המטבע הבין־לאומית (IMF) שפורסם השבוע (שלישי) חתך את תחזיות המאקרו של המשק. קרן המטבע מיישרת קו עם משרד האוצר ומורידה את תחזית הצמיחה של ישראל לשנת 2026 ל־3.5%, לעומת 3.9% בתחזית הקודמת מאוקטובר. הדוח מציין במפורש את המערכה הנוכחית עם איראן, ובפרט את סגירת מצר הורמוז והפגיעה בשרשראות האספקה, כגורם העיקרי להאטה בהתאוששות הפעילות במשק.

עם זאת, נקודת האור החדשותית בדוח נוגעת לאינפלציה: למרות החשש הכבד מאינפלציה מיובאת עקב הזינוק במחירי האנרגיה, כלכלני הקרן צופים שהאינפלציה בישראל תישאר בתוך יעד יציבות המחירים של הממשלה ותעמוד על 2.3% בסיכום השנה, עלייה מזערית לעומת ההערכה הקודמת שעמדה על 2.2%. בשנת 2027 חוזים בקרן ירידה נוספת באינפלציה לרמה של 2.1%.

למרות הערכות הקרן בנוגע לפגיעה בצמיחה ובאינפלציה, תחזית האבטלה נותרה ללא שינוי ותעמוד בשנת 2026 על 3.2% ובשנת 2027 על 3.3%. כלומר, למרות עליות המלחמה ולמרות האיום של הבינה המלאכותית על המשרות, כלכלני הקרן חוזים כי שוק העבודה יישאר הדוק והמשק ימשיך להיות בתעסוקה מלאה.

יש מושג צוות "כלכלה קלה"

עקומת לורנץ

עקומת לורנץ היא כלי פשוט להבנת פערים כלכליים. היא פותחה על ידי הכלכלן מקס לורנץ, ומציגה כיצד ההכנסות או העושר מתחלקים בין אנשים בחברה. על ציר אחד מופיעים אחוזי האוכלוסייה, מהעניים לעשירים, ועל הציר השני אחוזי ההכנסה. במצב של שוויון מלא מתקבל קו ישר. במציאות, העקומה מתכופפת כלפי מטה ככל שהפערים גדולים יותר.

המוטיבציה של לורנץ הייתה לאפשר השוואה ברורה בין חברות שונות ולספק כלי למדיניות ציבורית. מאז העקומה הפכה לאחד המדדים החשובים בניתוח אי שוויון, ולעיתים היא משולבת עם מדדים כמו מדד ג'יני. כלכלנים, חוקרי מדיניות, בנקים מרכזיים וממשלות משתמשים בה כדי לזהות את הפערים, לעקוב אחרי המגמות ולהעריך את ההשפעות של צעדים כמו מיסוי, קצבאות או שכר מינימום.

אך כאן גם טמונה הבעיה. עקומת לורנץ מתמקדת בתוצאה, כלומר איך העוגה מתחלקת, ולא בתהליך של יצירתה. היא אינה מספרת דבר על צמיחה, יזמות או מוביליות חברתית. חברה יכולה להיראות שוויונית יותר, אך להיות ענייה יותר ופחות דינמית.

כאשר מקבלים את העקומה כמצפן ערכי, עלולה להתפתח מדיניות שמקדשת את צמצום הפערים בכל מחיר. מיסוי כבד או התערבות רחבה עשויים אומנם ליישר את העקומה, אך גם לפגוע בתמריצים ליצירה, השקעה ועבודה.

לכן עקומת לורנץ היא כלי חשוב, אך לא המצפן היחידי. השאלה אינה רק איך מחלקים את העוגה, אלא גם עד כמה מאפשרים לה לגדול, ובאיזה אופן.

הכותבים ממערכת דף הפייסבוק "כלכלה קלה", המנגיש כלכלה בשפה קלה ואקטואלית

ארגון
אלמנות
ויתומי צה"ל

עם שלם

עומד לצדכם



בשבילם, המלחמה לא נגמרת

הצטרפו וחזקו את אלמנות ויתומי צה"ל בפרויקט מעגלים לטובה

על הנייר | אסף נגר

מניף שירותים פיננסיים

חברת מניף שירותים פיננסיים פועלת בתחום האשראי החוץ־בנקאי יותר מ־27 שנה, ומתמקדת במימון השלמת הון עצמי ליזמים וקבלנים בתחום הבנייה. החברה הוקמה במטרה להקל על יזמים בשוק הנדל"ן הישראלי לקבל מימון בנקאי, ובמהלך השנים צמחה לאחת מהשחקניות המרכזיות בשוק זה.

בשנת 2020 הונפקה החברה בבורסה בתל אביב, ובעלת השליטה בה היא חברת מבטח שמיר, המחזיקה כ־48.7% ממניות מניף. מנכ"ל החברה, מאור דואק, מנהל אותה כבר 20 שנה ומחזיק ב־3.5% ממניותיה. תחת ניהולו מניף שומרת על יציבות פיננסית מרשימה ומצליחה להתרומם בשוק התחרותי.

הפעילות העיקרית של מניף מתמקדת בהלוואות מזנין, המאפשרות ליזמים להשלים הון עצמי לצורך קבלת ליווי בנקאי. הריבית על הלוואות אלו משתנה, ותלויה לרוב בשיעור הפריים או במחזור המכירות או הרווחיות של הפרויקט. תקופות המימון נעות בין שנה לחמש שנים, אך רוב ההלוואות ניתנות לתקופות של בין שנתיים לארבע שנים.

נכון לסוף שנת 2025, תיק האשראי של מניף עומד על 4.5 מיליארד שקלים, עם ליווי של 213 פרויקטים ברחבי הארץ. הצמיחה המרשימה של החברה בשנתיים האחרונות, שהתבטאה בעלייה של 33% בתיק האשראי ו־26% בהכנסות, מעידה על הצלחה בהתמודדות עם האתגרים הכלכליים בשוק. בשנה האחרונה האריכה החברה ל־32% מתיק האשראי את תקופת סיום ההלוואה, וזאת כחלק המודל העסקי שלה לתת הלוואות קצרות יחסית לזמן הבנייה, כך שהארכת תקופת ההלוואה היא בתנאים טובים יותר לחברה משום שהבטוחה נמצאת בשלב ביצוע מתקדם עם שיעור מכירות של יותר מ־50%.

למרות שהשוק מצוי במגמת האטה, עם ירידה במכירות של דירות חדשות, מניף מצליחה לשמור על רווחיות גבוהה. הרווח הנקי שלה בשנת 2025 הגיע ל־186 מיליון שקלים, בהשוואה ל־152 מיליון שקלים בשנת 2024, מה שמניב תשואה של כ־34% על ההון. שיעור הפסדי האשראי של החברה נותר נמוך, ועמד על פחות מאחוז אחד מהממוצע השנתי בתיק האשראי. זאת למרות ששני פרויקטים נקלעו לקשיים וחמישה פרויקטים נוספים היו בפיגור.

החברה ביצעה בשנת 2025 הפרשות להפסדי אשראי בהיקף של 37.5 מיליון שקלים, גידול של כ־65% בהשוואה לשנה הקודמת. עם זאת, ההפרשות נותרו ברמה סבירה, מה שמעיד על יכולת ניהול סיכונים מקצועית.

בעוד ששוק האשראי החוץ־בנקאי התאפיין בשנה האחרונה בתחרות מוגברת, שהביאה להפחתת הריביות ליזמים, מניף הצליחה לשמור על יציבות מרווחה הפיננסי. החברה מצליחה להוזיל את עלויות הגיוס שלה, תודות לגיוון מקורות המימון מבנקים, שוק ההון ומוסדות פיננסיים. נכון להיום, הריבית הממוצעת שמניף גובה מלקוחותיה עומדת על כ־13.5% בשנה, בעוד שהוצאות המימון שלה עמדו על 7.5%, כלומר המרווח הפיננסי שלה עומד על כ־6%.

הצלחת החברה נובעת, בין היתר, מיכולתה להסתגל לתנאים כלכליים משתנים ולספק פתרונות מימון יציבים בשוק בנייה תחרותי ודינמי.

לאור הצמיחה המרשימה בשנים האחרונות והיכולת להתמודד עם אתגרים כלכליים, מניף שירותים פיננסיים צפויה להמשיך להתרחב בשוק האשראי החוץ־בנקאי, ולספק ליזמים פתרונות מימון גמישים ואטרקטיביים. החברה נהנתה משווי שוק הנאמד כיום בכ־1.61 מיליארד שקלים, לאחר עלייה של 67% במחיר המניה בשנה האחרונה.

לסיכום, מניף שירותים פיננסיים היא דוגמה לחברה שידעה לנווט בסביבה כלכלית מאתגרת, תוך שמירה על ניהול סיכונים מחושב וצמיחה יציבה לאורך זמן.

הכותב הוא אנליסט בכיר ומנהל השקעות בנוסטרו של חברת איילון ביטוח ופיננסים

לכותב הסקירה אין עניין אישי בנושא הנדון לעיל. הנתונים והמידע המובאים לעיל אינם מהווים ייעוץ השקעות ו/או תחליף לייעוץ השקעות המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם

עצם העניין | נטע־לי גרייבר בן שושן

המלחמה בענף השכירות לטווח קצר היא מתנה ללובי המלונאי

הוועדה הבין־משרדית שהוקמה לאחרונה לבחינת "ריסון" שוק הדירות להשכרה לטווח קצר (STR) היא מקרה קלאסי של פתרון שמחפש בעיה. תחת הכותרת המכובסת של "איזון בין אינטרסים" מסתתר ניסיון נוסף לרמוס את זכות הקניין וחופש העיסוק של אזרחי ישראל, והכול בשירותו המובהק של הלובי המלונאי החזק. המלונאים אינם חרדים למצוקת הדיור, הם חרדים לשורת הרווח שלהם. שוק הדירות לטווח קצר הוא הגורם היחיד שמייצר כיום תחרות אמיתית נוכח מחירי המלונות המאמירים בישראל, והדירות הללו הן בלם הזעזועים היחיד שמונע מהמחירים לזנק עוד יותר.

העובדות בשטח מספרות סיפור שונה בתכלית מהפופוליזם הממשלתי. בתל אביב לבדה קיימות כיום כ־7,500 דירות STR פעילות, המהוות כ־3.4% בלבד ממלאי הדירות בעיר. מספר זה כמעט זהה למספר חדרי המלון בעיר (כ־7,800), מה שמעיד על שוק תחרותי ומשוכלל. הטענה ש"זנב" של פחות מ־4% הוא האחראי למחירי הדיור היא הסטת האשמה ממחדלי המדינה בבנייה ובשיווק קרקעות.

הניסיון להציג את הדירות הללו כנטל על התשתיות הוא מיתוס רגולטורי. תייר ממוצע צורך בדיוק את אותם מים וחשמל שצורך דייר קבוע, ועל פי רוב הוא כלל אינו מחזיק ברכב פרטי - כך שאין כל עומס חריג על התנועה או החניה. להפך, בעלי הדירות הללו משקיעים הון פרטי בשיפוץ ושדרוג נכסיהם, מעלים את ערך הבניין כולו ומשפרים את רמת החיים של כל הדיירים. אם קיימות בעיות נקודתיות של מטרדי רעש או לכלוך, הפתרון אינו חקיקה דרקונית אלא אכיפה פשוטה של חוקי העזר העירוניים הקיימים.

הראיות ממקומות אחרים בעולם הן תמרור אזהרה בוהק. בניו יורק, הרגולציה הנוקשה צמצמה את היצע הדירות ב־90% והובילה לזינוק של 20% במחירי המלונות. האם מחירי השכירות למגורים ירדו? אפילו לא בסנט אחד. בברצלונה המלחמה בדירות האירוח העבירה את כוח הקנייה מהתושבים המקומיים לידיהן של רשתות המלונאות הגדולות. ישראל לא צריכה לייבא כישלונות.

נתוני משרד התיירות עצמו, נכון לחציון הראשון של 2025, חושפים את גודל האבסורד. תייר שבוחר ב־STR שוהה בישראל בממוצע 28 ימים - פי שלושה מתייר המלון הממוצע. התייר הזה הוא "תושב זמני" שמוציא יותר מ־1,000 דולר בביקור ישירות בתוך הקהילה: במכולת, בבתי הקפה ובמכבסות השכונתיות. בערים כמו תל אביב וירושלים, השוק הזה מגלגל יותר מ־1.1 מיליארד שקלים בשנה, כאשר המדינה גובה מס מהשקל הראשון. בניגוד למלונות, ב־STR הכסף מחלחל ישירות ללב השכונה ולעסקים הקטנים.

הפתרון אינו הטלת רגולציה חונקת על הדירות, אלא "Leveling Up": הפחתת הרגולציה המיותרת והארכאית על המלונאים עצמם כדי לאפשר להם להתחרות בשוק חופשי. שוויון רגולטורי צריך להיות כלפי מטה, לעבר החופש, ולא כלפי מעלה, לעבר הכבלים הבירוקרטיים. זכותו של אדם לעשות בנכס שרכש כרצונו היא אבן יסוד של חברה חופשית. הממשלה צריכה להסיר את ידיה מהקניין הפרטי ולאפשר לתחרות לעשות את שלה.

הכותבת היא מנכ"לית עמותת האינטרס שלנו - הלובי של הכלכלה החופשית בישראל

נחמדים מזהב | הרב יצחק ליפשיץ

פרשות תזריע מצורע

לבית המקדש יש תפקיד חשוב בעבודת ה'. יעידו על כך הלכות הקורבנות הרבות והמפורטות, אבל הלכות טומאה וטהרה מעידות על כך לא פחות. אדם מישראל צריך לכוון את מעשיו כך שיהיה נכון לבוא אל הקודש, ולפיכך להישמר מכל דבר המונע את הקדושה. צרעת וטומאות גופניות אחרות מנוגדות לקודש, ולכן מוטל על היהודי להיוודע להן, ולטפל בטהרתו כך שיוכל בבוא העת להיכנס אל הקודש בטהרה.

כאשר עם ישראל היה במדבר סיני, כל מחנה ישראל היה המקום שבו שכנה השכינה. החובה הייתה לשמור על טהרת מחנה ישראל כמקום שבו שרוי המשכן. לעומת זאת, בארץ ישראל רק עיר המקדש, ירושלים, היא המקום שבו צריכים לשמור על טהרתו. אבל קדושת ירושלים מאצילה על כל ארץ ישראל, ובכולה צריך אדם מישראל להיטהר.

המקדש כמקום המגדיר מחדש את מגוריו של העם, את ארצו כולה, יכול לשמש כמודל של תפיסה אנטי־מרקסיסטית. החומר, הכסף, ההנאות הגופניות, השגשוג הכלכלי, אינם יכולים לשמש מוטיבציה יחידה לעם, בוודאי שלא לסיבת קיומו. כשם שקיומו של המקדש בלב ארץ ישראל מעצב את חיי העם ואת ערכיו, כך ראוי, גם כאשר המקדש חרב בעוונות, שמה שישפיע על חיי העם צריך להיות קיום התורה והמצוות וחיי הרוח של עם ישראל.

בשבת זו, ערב יום העצמאות, יום שבו נהוג למנות את הישגינו בשנה האחרונה, ראוי שנשוב ונבחן לא רק את הישגינו הגשמיים אלא גם את חיי הרוח שלנו, עד כמה התקדמנו ולאן פנינו מועדות.

הכותב הוא פרופסור לפילוסופיה ומחבר הספר 'כלכלה וערכי היהדות'

המכללה האקדמית הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבות ▪ ירושלים ▪ מגדל עוז

חינוך

האתגר הבא

בנו לצחור את הדרך שלכם לחנך

מגוון תוכניות ייחודיות במסגרת התואר הראשון

רום – תוכנית מצוינות | **מפרש –** תוכנית להכשרת נשות חינוך בעלות שאר רוח
לפני ולפנים – תוכנית הכשרה בהשראת ישיבת 'מקור חיים' | **מראות –** תואר בספרות בשילוב לימודי משחק
מיתרים – הכשרת מורים לחינוך המשלב | **דרך מיתרים –** שילוב תואר ראשון בלימודי ארץ ישראל עם קורס מורי דרך
תוכנית מפתח – מדריכים ברשת דעת | **שילוב תוכניות עם מדרשות, סמינרים וישיבות | תואר פלוס** – שילוב תעודות מקצועיות לצד התואר

מגוון תוכניות ייחודיות במסגרת התואר השני

תואר עם תיזה במסגרת לימודי החוג למחשבת ישראל
בית מדרש – תוכנית במסגרת לימודי התואר בהוראת תורה שבעל-פה
לפני ולפנים – תוכנית הכשרה בהשראת ישיבת 'מקור חיים' | **תואר בתנ"ך –** המתקיים בעברית ובאנגלית
טיפול באמצעות אומנויות

מגוון תוכניות לפיתוח מנהיגות ויזמות

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915237 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

הרב אליעזר מלמד

לשאלות הלכתיות: ask@yhb.org.il

שלא להיכנס לבית הכנסת לצורך חול

הרוצה להטעין טלפון או לקרוא לחברו מבית הכנסת, ילמד מעט או ישהה בדרך כבוד ← אין לדבר בבית הכנסת דיבורי חול או לקיים בו הרצאות שאינן עוסקות בדברי תורה ← אסור לאכול בבית הכנסת גם תוך כדי לימוד תורה, אלא אם כן ייגרם ביטול תורה ← נחלקו הפוסקים לגבי סעודות מצווה בבית הכנסת, והמקל יש לו על מי לסמוך ← "כה גיירו רבותינו" – פודקאסט חדש המסביר באופן יסודי ועמוק את סוגיית הגיור

הטענת טלפון בבית הכנסת

שאלה: האם מותר להיכנס לבית כנסת במחנה צבאי כדי להטעין את הפלאפון?

תשובה: בית הכנסת מיועד לדברים שבקדושה, לכן אין נכנסים לבית הכנסת אלא לדבר מצווה (רמב"ם תפילה יא, ח), וכל הנכנס אליו למטרה אחרת, פוגע בכבודו. לפיכך, אסור להיכנס לבית הכנסת כדי להינצל מהגשמים או מהחום, או כדי לתאם פגישה עם חבר, או כדי להשתמש בשקע שבו כדי להטעין את הפלאפון או המחשב.

אומנם בעת הצורך התירו חכמים שייכנס אדם לבית הכנסת לצורך אישי, ובתנאי שלפני כן יכבד אותו על ידי לימוד כלשהו. לכן, הנצרך לקרוא לחברו מבית הכנסת, ייכנס וילמד הלכה אחת או פסוק אחד, ורק אחר כך יקרא לחברו. ואם אינו יודע ללמוד, ישהה מעט בשתיקה ובכבוד, שכן גם בשהייה בבית הכנסת בדרך כבוד יש מצווה (מגילה כח, ב; שולחן ערוך קנא, א).

כיוצא בזה כשיורדים גשמים, בשעת הצורך, מותר להיכנס לבית הכנסת תוך כוונה ללמוד בתוכו מעט. ולכתחילה ילמד בכל משך הזמן שישהה בו.

וכן הנצרך להטעין את הפלאפון או המחשב, אם אין לו מקום אחר שהוא יכול לעשות זאת, יוכל להיכנס לבית הכנסת, ללמוד קצת ולהשתמש בשקע. וכן כאשר ירצה להוציא אותו, ילמד קצת ולאחר מכן יוציא אותו. ונראה שהואיל והצורך להטעין אינו דחוף כמו קריאה לחבר, נכון שילמד זמן קצר ולא יסתפק באמירת פסוק.

כניסה לבית כנסת עתיק בעת טיול

שאלה: האם כשמטיילים בצפת מותר להיכנס לבית כנסת אבוהב או האר"י כדי להביט בנויו של בית הכנסת ולא כדי להתפלל או ללמוד?

תשובה: מותר להיכנס לבית הכנסת כדי להתבונן בנויו ובכבודו, משום שגם שהייה כזאת בבית הכנסת מכבדת אותו ונחשבת מצווה, קל וחומר כאשר גם לומדים על הקהילה או על רבניה. אולם אסור להיכנס לבית הכנסת כדי ללמוד על האדריכלות שלו (עיין לקט הקמח החדש קנא, ל).

אכילה תוך כדי לימוד בבית המדרש

שאלה: אני לומד בישיבה, ובמשך הלימוד מעוניין לשתות קפה או תה וגם לטעום עוגיות. האם מותר לי לשתות ולאכול בבית המדרש, או שעליי לצאת בכל פעם מבית המדרש לשם כך?

תשובה: בתי כנסיות ובתי מדרשות נועדו לתפילה ולתורה, ולכן אין לאכול ולשתות בהם ואין לישון בהם. אומנם כאשר יש צורך, כדי למנוע ביטול תורה, מותר לאכול ולשתות בבית המדרש. שהואיל ותכליתם של בתי מדרשות להוסיף תורה, בשעת הצורך עדיף לוותר מעט בשמירת כבודם כדי להוסיף זמן ללימוד תורה.

לפיכך, אם כדי לאכול ולשתות יצטרכו הלומדים ללכת לביתם ויפסידו זמן לימוד, הקלו שיאכלו וישתו בהם, תוך הקפדה על הניקיון. וכן הדין בבית כנסת שרגילים ללמוד בו (שולחן ערוך קנא, א; מא, ב).

אבל בישיבות, שבהן חדר האוכל סמוך לבית המדרש, אין לאכול בו, מפני שאין בדבר צורך. כמו כן, בבתי מדרש שלומדים בהם אברכים, אם יש להם חדר שבו יוכלו לאכול, לא יאכלו בבית המדרש.

אומנם מים, תה וקפה מותר לשתות בבית המדרש, כדי למנוע ביטול תורה. ויש שנצרכים גם לטעום דבר בעת לימודם, ומותר להם כדי למנוע ביטול תורה, תוך הקפדה על הניקיון.

סעודות מצווה בבית כנסת

שאלה: האם מותר לקיים בבית כנסת סעודות מצווה, כמו סעודה שלישית, ברית מילה, ושבע ברכות?

תשובה: מותר בשעת הצורך לקיים סעודת מצווה בבית הכנסת ובבית המדרש, שכן מבואר בתלמוד הירושלמי (פסחים א, א) שכאשר הרבנים התכנסו בבית הכנסת לצורך קידוש החודש היו מקיימים סעודה (שולחן ערוך אורח חיים קנא, ד). כיוצא בזה נוהגים לערוך בבית הכנסת ברית מילה ולשתות יין מכוס הברכה, הואיל וזו מצווה.

אומנם יש אומרים שרק סעודת מצווה קטנה התירו לקיים בשעת הצורך בבית הכנסת, שכן בעת קידוש החודש ועיבור השנה אכלו פת וקטניות. בכלל זה גם מותר להגיש כיבוד קל כמקובל ביארצייט. אבל סעודה גדולה שמרבים לשתות בה משקה אלכוהולי אסור, ובכלל זה אסור לקיים בבית הכנסת סעודת ברית מילה, שבע ברכות וסיום מסכת (מגן אברהם קנא, ה; אליה רבה ז; פרי מגדים, בן איש חי ויקרא ד).

מנגד, יש אומרים שמותר בשעת הצורך לקיים בבית כנסת גם סעודת מצווה שמרבים לשתות בה משקה אלכוהולי, וכפי שנהגו בשעת הצורך לקיים בבית הכנסת קידוש וסעודות שבת לאורחים עניים. ובתנאי שישמרו על קדושת המקום ולא ישתכרו (קרן לדוד אורח חיים לז; תורת חיים קנא, ט; בני ציון ליכטמן קנא, ד; רסט, ג; שרידי אש חלק א' אורח חיים טז, יט; יביע אומר חלק י' אורח חיים יד).

הלכה למעשה

במקום שרגילים לערוך בבית הכנסת סעודות מצווה גדולות, מותר להמשיך במנהגם. שכן יש אומרים, שמנהגם נחשב כ"תנאי", כלומר כבית כנסת שנבנה על דעת שיקלו לקיים בו סעודות מצווה גדולות, ואזי גם לדעת המחמירים יהיה הדבר מותר (עיין משנה ברורה קנא, ה; שער הציון ד; ביאור הלכה קנא, יא, "אבל בישובו", "אבל בבתי כנסת"; ערוך השולחן ה).

לפיכך, במקום שנוהגים לקיים בבית הכנסת סעודה שלישית רשאים לקיימה. ואם רגילים לערוך בבית הכנסת סעודות ברית מילה ופדיון הבן, מותר לקיימן. וכל זה בתנאי שייזהרו לשמור על קדושת בית הכנסת, ויימנעו משיחות בטלות וקלות ראש. וכן ייזהרו מעירוב גברים ונשים. אבל במקום שלא נהגו לערוך סעודות מצווה בבית הכנסת, לכתחילה עדיף לנהוג כדעת המחמירים שלא לערוך בו סעודות מצווה גדולות. והרוצים להקל רשאים, שכן דעת הרבה פוסקים.

דיבורי חול בבית הכנסת

שאלה: אני אברך בישיבה, לפעמים יש צורך לשאול את החברותא בענייני חול, כמו היכן כדאי לקנות מזון במחירים טובים, או איך כדאי לנסוע למקום מסוים. האם אפשר לדבר על כך בבית המדרש או רק כאשר יוצאים אפשר לדבר על כך?

תשובה: בית הכנסת מיועד לדברים שבקדושה, לתפילה ולתורה, ואין לדבר בו בענייני חול (מגילה כח, א-ב; שולחן ערוך קנא, א). אומנם כדי למנוע ביטול תורה, מותר בשעת הדחק למי שלומד בבית המדרש לדבר מעט בדברי חול ובעסקים נצרכים, כדי שלא יצטרכו לצאת מבית המדרש ולהתבטל מלימודם (מסגרת השלחן יג, א).

דברי חול בסעודות מצווה

נראה שלנוהגים להקל לקיים סעודות גדולות בבית הכנסת, בעת הסעודה מותר לאדם לדבר מעט עם שכנו בידידות ובכבוד על ענייני חול, כגון לשמוע מה הוא עושה בעבודתו ואם קנה בית חדש, למרות שבזמן אחר דיבורים אלה אסורים בבית הכנסת. וזאת משום שכך מקובל בסעודה, ואין בכך פגיעה נוספת בכבוד בית הכנסת מעבר לפגיעה שבעצם קיום הסעודה. ורק משיחות בדברים בטלים וקלות ראש עליהם להימנע.

הרצאות חול בבית כנסת

הרצאות מדעיות, אף שיש בהן ערך, כיוון שהן עוסקות בענייני חול, אסור לקיים בבית הכנסת ובבית המדרש. אומנם בשעת הדחק, בקהילות שיש צורך לקרב רחוקים ולשמור על קרובים שלא יתרחקו, כאשר אין מקום אחר שבו ניתן לכנס את הקהילה מלבד בית הכנסת - מותר לקיים בבית הכנסת הרצאות בענייני מדע, בריאות וכלכלה, וכעין מה שהתירו להאכיל אורחים בבית הכנסת (טורי זהב קנא, א, על פי רמב"ן ודעימיה לגבי תנאי; ביאור הלכה יא "אבל בישובו"). ונכון שיקפידו לפתוח את ההרצאות בדברי תורה, כך שדברי המדע והעצות לחיים יהיו המשך של דברי התורה.

כאשר ההרצאה המדעית נוגעת באופן ישיר לביאור התורה, מותר לכתחילה לקיימה בבית המדרש.

דברי פוליטיקאים בבית הכנסת

שאלה: לעיתים אישי ציבור פוליטיים מבקשים לדבר בבית הכנסת, במיוחד לקראת בחירות. האם הדבר מותר?

תשובה: בכלל האיסור לדבר בדברי חול, גם אסור לדבר בעניינים פוליטיים ומפלגתיים. אולם על ענייני תורה, יישוב הארץ, חינוך וקליטת עלייה - מותר ומצווה לדבר בבית הכנסת. לפיכך, אם איש הציבור מדבר על המצוות הללו והגשמתן - מותר. אבל אסור לדבר על עניינים מפלגתיים, כמו יצירת קואליציות, שיטות הסברה, דברי ביקורת על מפלגות אחרות והתארגנות לבחירות. ואף שעניינים אלו חשובים מאוד, אין מקומם בבית הכנסת.

כה גיירו רבותינו – פודקאסט

כידוע ישנה מחלוקת בין הרבנים בנוגע לגיור קרובי ישראל שחפצים לקיים אורח חיים מסורתי אבל לא דתי. או במילים אחרות, להצטרף לעם היהודי תוך קבלת הזהות היהודית הכוללת מצוות ומנהגים רבים אבל לא אורח חיים דתי. לפני כשלוש שנים יצא לאור ספרי 'מסורת הגיור', בעזרת חברי מכון הר ברכה, על נושא זה. לאחרונה הרב מאור קיים, ראש המכון, והרב אבישי לקס יצרו פודקאסט ושמו "כה גיירו רבותינו", ובו עשרים פרקים שמסבירים באופן יסודי, עמוק ובהיר כאחד את הסוגיות הללו, ובכללן: הגדרת קבלת מצוות, גיור לשם אישות, האם ניתן לבטל גיור, מתי אין לגיור תוקף, גיור קטנים ושיקולים משפחתיים, חברתיים ולאומיים. זו הזדמנות מצוינת להעמיק בסוגיה חשובה זו. ■

במקום שנוהגים לקיים בבית הכנסת סעודה שלישית רשאים לקיימה. ואם רגילים לערוך בבית הכנסת סעודות ברית מילה ופדיון הבן, מותר לקיימן. וכל זה בתנאי שייזהרו לשמור על קדושת בית הכנסת, ויימנעו משיחות בטלות וקלות ראש. וכן ייזהרו מעירוב גברים ונשים

ב"ה

הלהיטים של ישראטוֹיס

לעצמאות!

כחול-לבן זה אנחנו

חדשים





מי זה שם? אישים בישראל



מכירים את צה"ל

פאזלים

פאזל מפת ישראל – 84 – אנגלית



פאזל אוהבים את צה"ל – 48







פאזל מפת ישראל – 120

פאזל מפת ישראל – 84 – עברית



פאזל אוהבים את צה"ל – 350

משחקי קלפים



טריוויה ישראל



רביעיות ישראל



רביעיות ירושלים



טריוויה עברית
שפה יפה



רביעיות דגלים

ישראטוֹיס
משחקים שיוצרים אוהבים!

משפחת ישראטוֹיס
מאחלת עצמאות שמח לכל בית ישראל

www.isratoys.co.il

זיו מאור

בדרך לשטאזי עוצרים בבג"ץ

פוליטיזציה של המשטרה היא לא באג, היא פיצ'ר, לפחות בשביל מי שמאמין בדמוקרטיה. רק התערבות של השב"כ תעצור את הרכבת הדוהרת

בשעת כתיבת הטור הזה, יום רביעי בצהריים, הדמוקרטיה הישראלית נמצאת על שולחן הניתוחים, ואני לא אופטימי לגבי התוצאות. קלישאה שחוקה לועגת לרופאים המתגאים בכך ש"הניתוח הצליח אבל החולה מת". הדמוקרטיה שלנו נמצאת כעת במין ניתוח כזה שאם הוא יצליח אחת דינה למות.

בימים האחרונים השיח הימני גועש בשאלה האם מותר לבית המשפט להרחיק קהל מדיון שאיננו בדלתיים סגורות. החוק חד־משמעי: אסור, וההחלטה העבריינית הזאת היא גם פחדנית, כי השופטים חוששים להסתכל בעיני האזרחים שאת חירותם הבסיסית ביותר הם עומדים להפקיע. בבוקר הדיון עלתה שוב השאלה האם מותר היה לבית המשפט להרחיק מהאולם את חצי תריסר חברי הכנסת שהוא הרחיק. גם כאן, התשובה החוקית היא חד־משמעית לא, שכן חוק החסינות קובע: "שום הוראה האוסרת או המגבילה את הגישה לכל מקום במדינה, שאינו רשות היחיד, לא תחול על חבר הכנסת". אבל הסוגיות הללו, חשובות מאוד כל אחת בפני עצמה, הן עדיין בבחינת עצי ענק בליבו של יער עבות. היער, הנושא שכולנו חייבים לענות בו בעקבות הפארסה הזו, הוא הטיעון הבלתי נתפס שהביאו העותרים לבית המשפט.

כתבי העתירה הם עילגים ושטחיים, וכך גם חוות הדעת התומכת בהן מטעם היועמ"שית המודחת. אפשר לצמצם אותם לטענה הבאה: בן גביר אינו ראוי לכהן כשר לביטחון לאומי, משום שהוא נוקט ב"פוליטיזציה של המשטרה". הנטייה המיידית היא לדרוש הוכחות, החלטות מסוימות שבהן הופעלה פוליטיזציה נכלולית כאמור, אבל גם הנטייה הזאת מחמיצה את הנקודה האמיתית: פוליטיזציה של המשטרה היא לא באג. היא פיצ'ר.

למי שפספס, בראש המשטרה עומד שר, והשר הוא פוליטיקאי. כפוליטיקאי, תפקידו הוא להפעיל שיקולים פוליטיים. מי שעותר נגד שיקול פוליטי בידי השר הממונה על המשטרה, עותר נגד הדמוקרטיה עצמה. המהות של שלטון הוא כוח כפייה נגד אזרחים, המיושם באמצעות אלימות חוקית. המהות של שלטון דמוקרטי היא שכוח הכפייה הזה מופקד באמצעות הציבור בידי אנשים הכפופים לפיקוח הציבור. במשטר פרלמנטרי, הפרלמנט ממנה את הממשלה, ויכול להדיח אותה לפי רצונו. לכן השר אמור לעשות את רצון הפרלמנט, כלומר להפעיל שיקולים פוליטיים.

אמת יסודית מאוד שאסור לשכוח לרגע היא העובדה שמי שמחזיק במשטרה מחזיק בפועל בשלטון. כל שוטר מקוף מפעיל גם הוא שיקול פוליטי, במובן של פוליטיקה פנים־ארגונית. הוא שואל את עצמו: מה יגרום למפקד שלי להיות מרוצה, באופן שישכנע אותו לקדם אותי ולא להדיח אותי? והתשובה: המפקד שלי יהיה מרוצה ממה שיגרום למפקד שלו להיות מרוצה. וכך מעלה מעלה עד לראש הפירמידה. הביטוי הקולע "רוח המפקד" שולח אותנו לדלג על השאלה איזו פקודה בדיוק ניתנה, למי ומתי, ולנתח את השאלה מה בעצם רוצה מי שעומד בראש הפירמידה. לכן, מי שעומד בראש הפירמידה הוא חשוב.

העותרים רוצים להדיח את בן גביר מראש הפירמידה, וזה לגיטימי. אבל האמצעי שהם נוקטים איננו לגיטימי: במקום ללכת לקלפי, שממנה הם התייאשו, הם ניגשים לאנשים שלא נבחרו ובמקרה של מיארה אפילו הוכח שלא ניתן להדיח אותם. הם רוצים להפקיע מאזרחי ישראל את היכולת להשפיע על הזהות והמדיניות של מי שמוסמך להפעיל נגדם אלימות. אם ייעשה רצונם זה יהיה סופה של הדמוקרטיה הישראלית לא רק להלכה, אלא גם למעשה. משטרה נטולת פיקוח פוליטי שבה שוטרת מפעילת רוגלות מקודמת נגד רצון השר המופקד עליה היא תשתית שעליה יכולה לצמוח רק מהדורה ישראלית של השטאזי.

הפתרון הוא בבחינת "ייתי ולא אחמיניה". חוק שירות הביטחון הכללי מגדיר את אחת ממטרות הארגון כך: "סיכול ומניעה של פעילות בלתי חוקית שמטרתה לפגוע בביטחון המדינה, בסדרי המשטר הדמוקרטי או במוסדותיו". וזו בדיוק ההגדרה של עצם הדיון בעתירה הזאת. על פי חוק, השב"כ היה רשאי להשתלט על בית המשפט העליון ביום רביעי ולמנוע את הדיון, אבל ייתכן שפעולה כזו אינה מידתית לגודל האיום. מספיק לעצור במעצר מינהלי ממושך, מבזה בנוסח קובי יעקובי, את היועמ"שית ואת רונן בר, אשר ביום רביעי נחשף שהם הפעילו את שב"כ כדי לצוד ראיות נגד בן גביר. חטיפת ארגון הביון מהפיקוח הפוליטי היא הפיכה של ממש, שבמדינה מתוקנת שוללת ממבצעיה את הזכות לראות אור יום עד יומם האחרון. מעצר שכזה, אם יבוצע באופן מתוקשר, יעביר מסר לכל רבבות החתרנים בשירות המדינה, בין כאלה שמאמינים בדמוקרטיה ומרכינים ראש בפני רודנות הממונים עליהם, ובין כאלה, כמו היועמ"שית, שמאמינים שלציבור אסור למשול בעצמו כשהוא מצביע לימין. המסר הוא שכיוון הרוח השתנה, רוח המפקד השתנתה, ומי שרוצה קידום, מי שרוצה להינצל ממעצר, צריך להתחיל לחשוב מה הציבור רוצה, ולא מה הוא היה רוצה שהציבור ירצה.

מאיר סיידלר

לא מפחדים מסתירות

ביום העצמאות הקרוב, הראשון לאחר שחרור כל החטופים, אפשר ללמוד מהם משהו על הפלא של אחדות אמיתית, אחדות ההפכים שנמדדת במבחן התוצאה

הרבה דובר מאז ה־7 באוקטובר על אחדות העם. "ביחד ננצח" הייתה הסיסמה האינטואיטיבית הראשונה שצצה בימים שאחרי הטבח הנורא. היא הביעה את המודעות לצורך באחדות שתציל אותנו מענני השואה שריחפו אז באופן מוחשי כל כך מעל ראשינו. "ביחד ננצח" הייתה סיסמה קיומית, לא אידאולוגית. בשבועות ובחודשים הראשונים אחרי ה־7 באוקטובר התחושה שאנחנו תחת איום קיומי הקהתה את המחלוקות. אלא שכבר חצי שנה לאחר מכן, כאשר מדינת ישראל עלתה להתקפה וכאשר התברר בהמשך שהמומנטום עובר לידינו, המחלוקות התעוררו שוב, וביתר שאת, והאחדות התאדתה לה.

הפעם התגבשו המחלוקות בעיקר סביב נושא החטופים. חשתי את זה על בשרי. בהתחלה השתתפתי כמה פעמים באירועים בכיכר החטופים, ואף התפללתי שם בתפילת "כל נדרי" בערב יום הכיפורים התשפ"ה, שאורגנה בצורה מאוד מרשימה על ידי הרב איתמר אלדר והרב תמיר גרנות. אבל גם שם התגלו שוב המחלוקות המכוערות בין המחנות היריבים במדינת ישראל, כאשר נאסר על המארגנים על ידי עיריית תל אביב לקיים את התפילה בהפרדה לפי דת משה וישראל. בהליכה חזרה הביתה, שארכה כשעתיים, עלו בי רגשות מעורבים לגבי האירוע שבו עשו לדתיים טובה. זו הייתה הפעם האחרונה שהייתי בכיכר החטופים. אחרי זה הדרתי את רגליי משם לחלוטין. אחדות העם זו סיסמה יפה, חשבתי לעצמי, אבל לצערי היא הולכת ומתרוקנת מתוכן. כך חשבתי, וברוח זו גם כתבתי.

והנה מגיע יום העצמאות ואני שומע מהחטופים שחזרו, חלקם מתראיינים וחלקם הוציאו ספרים, דברים על אחדות העם במובן עמוק הרבה יותר, הכי עמוק שיש. אחדות העם שאני מגלה בימים אלו אינה תלויה ברצונות של המחנות היריבים, אלה נשארים חלוקים ואף הולכים ומקצינים. נחשפתי לאחדות לא רצונית, שבה שני הצדדים לא ישבו ביחד, לא הגיעו לפשרה, וגם לשום דבר דומה לזה. לדעתי זו האחדות שהרב קוק מדבר עליה. המדובר באחדות שבאה לידי ביטוי בתוצר ששני מחנות מביאים תוך כדי מאבק זה עם זה, בלי שהמאבק ביניהם ייפסק ולו לרגע.

בימים האחרונים סיימתי לקרוא את ספרו של בר קופרשטיין 'לא נשבר', על ימי השבי שלו במנהרות חמאס. אחד הדברים שבלטו לי תוך כדי הקריאה הוא שיחד עם רצונו להשתחרר, שלפי כל קנה מידה אנושי היה אמור להשתלט אצלו על כל השיקולים האחרים, הוא היה עסוק גם שם, במנהרות חמאס, בשאלה אם אכן נכון לשלם כל מחיר על שחרורו ושחרור החטופים האחרים. זאת ועוד, הכרת הטוב שלו לאנשים שמשתתפים בהפגנות המאשימות את הממשלה בהפקרת החטופים מהולה לאורך כל הדרך בשאלה המנקרת בו, האם צריך לוותר על המלחמה נגד השטן החמאסי כדי לשחרר אותו. שני השיקולים האלה עומדים אצלו זה ליד זה. הוא לא מעמת אותם זה עם זה ובוודאי שלא פותר את הסתירה ביניהם. הם פשוט נמצאים שם, בסתירתם המזהירה.

בר קופרשטיין אינו לבד. בריאיון שנתן עמרי מירן לאחרונה הוא אומר דברים שצמחו אצלו על רקע חילוקי הדעות הקיצוניים שהתגלעו במשפחתו במשך ימי השבי שלו. אבא שלו היה במחנה הקפלניסטי ושני אחיו היו נגד פשרות עם חמאס. "בתחושה שלי מה ששחרר אותנו מעל הכול זו הדמוקרטיה שלנו", אמר והסביר מיד: "במובן זה שיש אצלנו הרבה קולות וכולם נשמעים ואם היה רק קול אחד שמוביל, שזה להחזיר את כולם עכשיו, אז זה היה משחק לידיים של חמאס והם לא היו עושים עם זה כלום. עדיין היינו שם. ואם הקול היחיד שהיה נשמע היה תיכנסו בהם ותשברו אותם... אז כנראה שהיו יורים בנו. הייתה אצלם גם יראה מצד אחד וגם תקווה מצד שני, וזה קצת בלבל כי לא שמעו קול אחד". בסוף אותו ריאיון מתייחס עמרי מירן לפילוג בעם ומזכיר את משל הקשת: גם הקשת מפולגת, אבל רק כל הצבעים ביחד מביאים את התוצר המוגמר, הקשת. וואו. שחרור החטופים התאפשר בגלל המאבק בין שני המחנות ולא בגלל שהגיעו לפשרה כלשהי ביניהם.

אם הייתי שומע את משל הקשת מכל אחד אחר הייתי מפהק. אני לא רואה בפילוג הקוטבי בעם ישראל שום דמיון להרמוניה שבקשת, באמת שלא. אולם לשמוע את זה מפי אחד החטופים שהשתחרר בזכות הקשת, כלשונו, מעמיד מבחינתי את האמירה בממד אחר לחלוטין: מסתבר שהמציאות המנוהלת על ידי הקדוש ברוך הוא לא מפחדת מסתירות, כדברי הרב קוק זצ"ל. ובריאיון שנערך עם האב ועם שני האחים אחרי שחרור החטופים מסכם האב את המחלוקת ביניהם כך: "הלוואי שכל עם ישראל ידע להתמודד עם הקיטובים שיש בינינו, כמו שאנחנו עושים את זה. אנחנו משפחה".

מסתבר שלא בכדי העמידו המארגנים את יום השואה השנה בסימן המשפחה היהודית. לקראת יום העצמאות הבא עלינו לטובה אנחנו מתוודעים שוב לכך שעם ישראל הוא משפחה. בניגוד לתאים חברתיים אחרים, משפחה נשארת משפחה גם במצבי קיצון ששום מסגרת אחרת לא מסוגלת להכיל. אלה בשורות טובות מאוד לעם היושב במדינתו בציון. בין אם נרצה בין אם לאו, במבחן התוצאה, אנחנו עם אחד.

לתגובות: meirse@ariel.ac.il

משה גוטמן

צבא השבטים

בעוד העם הולך ומתחבר למסורת ישראל, בא בג"ץ ורומס ברגל גסה את צורכי הביטחון, את ערכי היהדות ואת הכבוד ללוחמים, וגורר את צה"ל בעת מלחמה לקיטוב ולצבא שבטים מוחלש

השבוע פסק בג"ץ, בהרכב של סולברג, ברק־ארז ורונן, צו מוחלט שמחייב את צה"ל לפתוח פיילוט לנשים בשריון המתמרן במועד הגיוס הקרוב, נובמבר 2026. זאת בעתירה שהגישו לפני כחמש שנים ארגוני השמאל הקיצוניים בכסות של קידום נשים ובשם עותרות שכבר השלימו את שירותן זה מכבר.

פסק הדין היה צפוי, אך רמת הפירומניות והכאוס שזורע בג"ץ מצליחה עדיין להפתיע. מוקדם יותר השבוע קידם בג"ץ מנופי לחץ אגרסיביים על החרדים, וכעת, בידו השנייה, הוא מחייב את הצבא לעשות את הדבר שהכי ירחיק אותם ממנו, ולא רק אותם. ככל שזה תלוי בשלישיית ההרכב, נורתה יריית הפתיחה להתנתקות שנייה, והפעם בין צה"ל לציונות הדתית תחת מגף הכפייה הפרוגרסיבית.

הציבור אינו מודע ואינו יודע להוקיר את מהפכת השוויון של נעמי חזן, שקרתה מתחת לרדאר. ומעשה שהיה כך היה: נעמי חזן, חברת כנסת נמרצת ממפלגת מר"צ בכנסת ה־15, לימים נשיאת הקרן החדשה, קידמה מהפכה חוקתית "קטנה" משלה: הכנסת עקרון השוויון לסט חוקים, ובראשם לחוק שירות הביטחון. הסעיף הכניס לראשונה את עקרון השוויון לחוקי מדינת ישראל, וקובע כי השירות הוא זכות למימוש עצמי ולא חובה, ומשתמע ממנו כי לצה"ל אסור לשקול שיקול מערכתי בשיבוץ אלא לראות את רצון הפרט כאינדיבידואל, כי כל התפקידים בצה"ל פתוחים לנשים וכי אסור לצה"ל לשקול שיקולים מגדריים בעת שיבוץ לתפקיד.

במשך עשרים שנה הגישו חזן וארגוני הנשים בג"צים בתחום וזכו לחיבוק חם מהמערכת המשפטית, ומאז כהונתה של הפצ"רית הקודמת אימצה הפצ"רית כנציגת צה"ל את טענותיהן על מלא. בשל כך נאלץ צה"ל לפתוח עוד ועוד פיילוטים מופרכים, שכשלו כולם, להוריד את סרגל המאמצים ולבנות מגדל קלפים שלם של שקר שוויוני במקום לעסוק בלהיות צבא לוחם וקטלני. כל זה לא הניח את דעתו של בג"ץ, שקבע כעת כי צה"ל חייב להכניס בנות לחיל השריון, כשהשריון הוא הדלת והסנונית לכל מערך החי"ר המתמרן, ושלא די לקיים פיילוטים שייכשלו אלא עליו לחזור עליהם שוב ושוב, עד שיתרחש "השינוי התרבותי־חינוכי" המיוחל ואז בנות כן יצליחו לעבור אותם. בפסק הדין נכתב כי שוויון וביטחון הם ערך אחד, ולכן אין צורך אפילו לקיים ביניהם מערכת איזון. בג"ץ הגדיל וקבע כי גם את החקיקה הקיימת יהיה אסור לשנות, כי אומנם היא נקבעה בחוק אך שואבת את ההשראה מבג"ץ ומעקרון השוויון הנמצא בחוקה הישראלית. כן, כן, ממש כך.

עוד פנינה מפסק הדין היא שעל אף המלחמה, שבה כל טנק נדרש במאבק הקשה מול חיזבאללה, חייב צה"ל לקיים את הפיילוט. עכשיו זמן שוויון, וזהו. לסיום הגדיל סולברג לעשות ופסק למדינה סכום גדול להוצאות, כקנס לטובת ארגוני הנשים שסובלים ממחסור במימון ישראלי ורוב הכנסותיהם מגיעות מהאיחוד האירופי.

רק דבר אחד קטנטן נעדר מפסק הדין: ציבור שומרי המסורת והציבור הדתי־לאומי. אלה שממלאים שם בצה"ל את השורות. החפ"שים, הפראיירים שקוראים להם והם באים מיד. הם לא פקטור, בראייתו של סולברג וחברותיו. כנראה הוא לא שמע עליהם, על המגזר השקט הזה, שממלא את הר הרצל. כי מילה אחת לא נכתבה עליהם בכל פסק הדין שמשתרע על עשרות עמודים, על הצורך בהתאמת תנאי השירות לאורח חייהם, או מה יהיו ההשלכות של עירוב מוגבר בין המינים על שירותם ועל המוטיבציה שלהם. גם היהדות לא הוזכרה שם ולו במילה, למעט קישוטים לטענות העותרות של סולברג שציטט מהגמרא את "השווה הכתוב אישה לאיש לכל הדינים שבתורה". אבל היהדות כקודקס ערכי? כמשהו שהוא מרכיב יסודי בזהות המדינה הזאת? הס מלהזכיר.

ברמה ההלכתית, הצניעות היא עקרון יסוד רחב, שההפך ממנו הוא גאווה, יהירות, החצנה, וגם קרבה מוגזמת בין המינים. ההלכה מחשיבה אותו בין האיסורים החמורים, חמור יותר מחמץ בפסח, אכילה ביום כיפור והקפדה על כשרות. היא גם קובעת שהפרתו תביא חס וחלילה לסילוק סייעתא דשמיא בקרב. וכאנשי אמונה ומסורת, אנו מאמינים כי ניצחון הרוח והשמירה האלוקית חיוניים לניצחון במערכה.

יתר על כן, צה"ל נבנה על הלקחים המרים והפירוד של ימי הסזון והמחתרות, כהחלטה של בן גוריון של "צבא אחד לעם אחד". חלק חשוב בכך היה ההחלטה על ביטול הפלוגות הדתיות, לאחר סיפור 87 ההרוגים מהפלוגה הדתית בכיס פלוג'ה, החלטה שקידמו בן גוריון והרב גורן בניגוד לדעתם של מנהיגי המזרחי דאז.

ובעוד העם הולך לכיוונים של חיזוק האחדות, חיזוק ההשתייכות למסורת, הבלטת הזהות היהודית והערכית לאור אתגרי הביטחון, בא בג"ץ ורומס את הכול ברגל גסה. את צורכי הביטחון, את הזהות היהודית של המדינה, את הכבוד המינימלי למשרתים. והפעם לא מדובר במשהו תיאורטי, אלא בסכנה ממשית ומיידית. יריקה בפרצופה של המדינה, של צה"ל, של כל המחוברים למסורת ישראל ושל הציונות הדתית על גיבוריה, החיים ואלה שנפלו במערכה.

על כורחנו, גורר בג"ץ את צה"ל לקיטוב ולצבא שבטים מוחלש ומפורר, מעמיד את כוח המגן של העם היהודי באיום קיומי ואת מדינת ישראל למבחן: האם תדע לשמור על ערכי המסורת, כפי שעשו אבות אבותיה במשך כל שנות ההיסטוריה?

הכותב הוא מנכ"ל איגוד הישיבות הגבוהות הציוניות ועמית במכון משגב לביטחון לאומי ולאסטרטגיה ציונית





שי אלון

מנצלים עד תום את חלון ההזדמנות המדיני

הקמת עשרות יישובים חדשים ביהודה ושומרון והסדרתם של נוספים היא צעד אסטרטגי קריטי נוסף של הממשלה. כשמובילים קו ברור של אחיזה בשטח, בונים ביטחון אמיתי

השבוע אושרו בקבינט עשרות יישובים חדשים ביהודה ושומרון, כחלק ממהלך שכולל קידום שכונות חדשות, הסדרת מאחזים קיימים והכשרת תשתית להרחבה משמעותית של ההתיישבות. זאת לצד המהלך המשלים של הסדרת יישובים נוספים כמו גנים וכדים, שפונו שרירותית במהלך העקירה מגוש קטיף, כחלק מההיערכות לתוכנית ההתכנסות של אריאל שרון שביקשה להכין את הקרקע להרחבת הנסיגות החד־צדדיות ולפינוי יישובים נוספים.

בראש ובראשונה מדובר בהחלטת עומק אסטרטגית שתשפיע על עתיד ההתיישבות ותחזק את ביטחונה של מדינת ישראל, לאחר שלמדנו על בשרנו שגבולות "פורמליים" נפרצים בן רגע כאשר האיום צומח מבפנים ומתפרץ ברגע האמת. ואכן, החל משבעה באוקטובר אנו רואים שינוי תפיסתי בדיסקט המדיני והצבאי - מעבר מתפיסה של ביצור ושמירה על הגבולות, תוך התרחבות דמוגרפית מינימלית צמודת דופן, לעיצוב המרחב שבא לידי ביטוי ביצירת מציאות פיזית, אזרחית וריבונית שמקדימה ומונעת איומים מתהווים. כל זאת כחלק מתפיסה שמחזירה את היוזמה לידי ישראל, ומעבירה את מרכז הכובד מתגובה נרפית להכרעה אקטיבית.

קונספציית הביטחון שליוותה אותנו במשך עשורים, והתאפיינה בעיבוי הגדרות וביצור היישובים, הומרה בהרחבת ההתיישבות וקביעת עובדות בשטח. אלה, במקום להיות תלויות בזהות הממשל שיושב בבית הלבן, או בתנודות גאופוליטיות זמניות במרחב, יוצרות עוגן יציב של מציאות ריבונית לדורות בצורה שאינה ניתנת לערעור ללא יכולת ריאלית לעצור את רכבת ההתיישבות הדוהרת.

ראוי לציין את פועלם של שר הביטחון ישראל כ"ץ ושר האוצר בצלאל סמוטריץ', בתקופה גאופוליטית רגישה ומאתגרת באופן חסר תקדים, אל מול ממשל אמריקני שהוא ידידותי מחד, אך גם מורכב ובלתי צפוי מאידך. השניים אינם מסתפקים עוד בהצהרות והבטחות על הנייר, אלא פועלים דה פקטו לניצול מהיר ואפקטיבי של חלון ההזדמנויות הנדיר שנפתח בפנינו, לצורך הרחבה וחיזוק האחיזה הישראלית ביהודה ושומרון. הם עושים זאת תוך ניווט נחוש בתוך מציאות בין־לאומית סבוכה, תחת לחצים מדיניים מתמשכים וניסיונות בלימה חיצוניים, מתוך הבנה מפוכחת שה'קרט בלאנש' המדיני שמעניק לנו ממשל טראמפ עשוי להשתנות בעוד שנתיים וחצי בממשל עוין להתיישבות בדומה לממשלי ביידן, אובמה, לצד ממשלים רפובליקניים כממשלי בוש האב והבן.

היום כבר נהיר וברור לקהלים רחבים בציבוריות הישראלית כי מעבר להיותה חזון ציוני, הפרחת השומרון איננה רק אידאולוגיה, אלא גם צורך ביטחוני מובהק. כל חווה חדשה וכל משפחה חלוצית צעירה נוספת שנאחזת בקרקע, מעמיקות את האחיזה במרחב ומחזקות את העומק האסטרטגי של מדינת ישראל.

מי שמבקר את המהלכים הללו מתעלם מהקשר הישיר בין התיישבות לביטחון. במציאות של השנים האחרונות, וביתר שאת לאחר שבעה באוקטובר, זו כבר איננה עמדה אידאולוגית, אלא לקח ביטחוני שנלמד בדם בנינו ובנותינו. מן הראוי שמדינת ישראל לא רק תכיר באמת הזאת, אלא תפעל לאורה: תרחיב, תחזק ותבסס את ההתיישבות כחלק בלתי נפרד מתפיסת הביטחון הלאומית, ולא כנספח מדיני שנתון לשיקולים משתנים.

יש לומר ביושר: מאז 67' לא הייתה ממשלה שבנתה ופעלה למען ההתיישבות ביהודה ושומרון באופן שמתקרב לממשלה הנוכחית. ממשלה שאינה נרתעת מלחצים בין־לאומיים, שממשיכה להעמיק שורשים ולחזק את אחיזתנו בחבלי ארצנו, ואינה ממצמצת אל מול קמפיינים דמוניים עתירי ממון של ארגוני שמאל רדיקליים. בסופו של דבר, המציאות פשוטה: ביטחון לא נבנה מהצהרות, אלא מנוכחות חזקה בשטח, ואת מה שבונים היום על הקרקע לא יהיה ניתן עוד למחוק בהחלטות המחר.

הכותב הוא ראש המועצה המקומית בית א־ל

יואל אליצור

הזמן לפרוץ את הגדרות

ההיסטוריה מתחננת בפנינו שנכיר בנס יציאת מצרים של דורנו - מהביפרים ועד חיסולי הבכירים. אסור לנו להפוך את מעשי ה' לעוד סבב חסר משמעות, עלינו להודות לו בפה מלא ולהשיב את ההתיישבות לחבל עזה, ללבנון ולבשן

אני מתעורר בלילות מתוך כאב. כאב על הניתוק, על כפיות הטובה, על ההחמצה. יש א־ל חי בקרבנו שמדבר אלינו בצעקה, שהיכה בנו בשמיני עצרת מכה קשה וכואבת שלא כדרך הטבע, ומיד מתוך כך ואחר כך הצמיח בתוכנו גבורה ועוצמה שלא ידענו שיש בנו, שממש בעת הזאת עושה לנו ניסים שמעבר לגדר הטבע, שספק אם נראו כמותם מאז יציאת מצרים.

בליל פסח אני נוהג מזה שנים להוסיף להגדה "דיינו" אקטואלי שמתעדכן מדי שנה, שסוקר את הישועות שחווה עם ישראל במאתיים השנים האחרונות. על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו, שהפך אותנו מעם מפוזר ומפורד ומפוחד בגלויות קשות ומרות לעם מאוחד על אדמתו, המדבר שוב בשפת התורה, ההופך שממה לגן עדן, הזוכה להתפתח להיות כוח צבאי חזק המכה באויביו, "כטל מאת ה' כרביבים עלי עשב, כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל". בעיניי ההכרה בכך היא העיקר, כהדרכת הנביא "לא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם", וכניסוחם של חכמים: "שיהא שעבוד מלכויות עיקר ויציאת מצרים טפלה לה". בשנתיים האחרונות ה"דיינו" שלי מתפוצץ מרוב ישועות הרודפות זו את זו בקצב מהיר.

בליל שביעי של פסח תשפ"ו זכינו ביישובנו עפרה לשלב את שירת הים בחבורה ובנעימה עם הודאה אקטואלית על ניסי 'עם כלביא' ו'שאגת הארי'. האורח לחג היה טייס בכיר בחיל האויר, ששיתף אותנו בחוויה המדהימה של הצלה חוזרת מסכנה קיומית, של ישראל הקטנה שמכה באיראן הענקית, של אלפי טיסות ותקיפות בלי נפגע אחד ובלי שום תקלה טכנית או מבצעית, על בסיס מידע מודיעיני דייקני שהגיע מאנשי מוסד שגם מהם לא נפקד איש, תוך שיתוף פעולה פורה וברית בין שווים עם המעצמה הגדולה בעולם. בת קול מפוצצת בכל העולם: "ראו עתה כי אני אני הוא ואין א־לוהים עמדי, אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל", "הרנינו גויים עמו כי דם עבדיו ייקום ונקם ישיב לצריו".

החיילים בשטח מרגישים את יד ה', לובשים ציציות, תוקעים בשופרות וקוראים בשם ה' לפני יציאה לקרב ולכל פעילות, אבל איפה ההודאה לה' של ראשי המדינה והצבא שלנו? מלבד "בעזרת ה'" רפה פה ושם (בנאומי הרמטכ"ל גם זה איננו), המנגינה העיקרית בפיהם היא של "כוחי ועוצם ידי". גם הרבנים הראשיים שותקים והרב שמואל אליהו מנסה למלא במקצת את התפקיד המוטל עליהם. הקדוש ברוך הוא מציב בפנינו ראי - דונלד טראמפ, שריו ואנשיו והשגריר שלו בישראל. הם מזכירים את ה' על כל צעד ושעל ובפה מלא. מייק האקבי אומר למראיין עוין: אני לא דואג לישראל, א־לוהים איתם וכל כלי שיוצר עליהם לא יצלח. מבצע הביפרים שלהם הוא מעבר לכל דמיון, ואילו הוגש כתסריט בהוליווד היה נפסל בתור קיטש שאינו עובר מסך. כל מנהיג חדש שמתמנה באיראן מחוסל על ידי הישראלים תוך עשרים וארבע שעות. על השאלה מה בדבר הייעוד התנ"כי מן הנילוס ועד הפרת, "שזה למעשה כל המזרח התיכון", עונה האקבי בפשטות: אם הם ירצו - למה לא?

ואם אין מכירים את יד ה' המכוונת את המאורעות, גם אין שואלים מה ה' מצפה מאיתנו, ומוחמצת ההזדמנות ההיסטורית להיגמל מהדבקות התמוהה במצוות "לא תכבוש" שהמציאו אחינו השמאלנים, ובגבולות מלאכותיים שאינם לא מדאורייתא ולא מדרבנן. חבלי ארץ שלמים נופלים בידינו, האויב המרושע בורח, ולדאבוני אין התעוררות ממשית וסוחפת אפילו במחננו לפרוץ את הגדרות, לשוב לגוש קטיף, ליישב את חבל עזה, את הגליל הצפוני והלבנון שמעבר לקווי הגבול המפותלים שחילקו ביניהם הכובשים האנגלים והצרפתים לפני יותר ממאה, ואת הבשן המצפה לנו ריק מיושביו. אסור שכל הדברים העצומים שעברו עלינו יהיו עוד "סבב", אסור להשאיר את מעשי ה' חסרי משמעות.

חובה עלינו לפעול במרץ כמו שידענו לעשות אחרי מלחמת השחרור בכל אזורי הארץ שכבשנו, כמו שזכינו לעשות בגולן במלחמת ששת הימים, כמו שזכינו להתנחל ביהודה ושומרון באתערותא דלתתא של רבים, וכמו שיודעים כיום לעשות במסירות רבה אנשי הגבעות והחוות. בהגדה של ישראל אלדד נאמר שהלקח העיקרי מיציאת מצרים ומחוקת הפסח הוא שבענייני גאולה אסור בשום אופן להחמיץ וחובה לעשות הכול כדי למצות. ההיסטוריה קוראת לנו ומתחננת בפנינו, להכיר במעשי ה' ולהודות לו בפה מלא, לחזק את האמונה ולרוץ להרחיב וליישב את מרחבי ארצנו.

לחגי ואהובה מליחי
מזל טוב להולדת הנכדה בת לאורי ושהם
שתזכו לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים
בשבע

לאורית ושלומי חזיזה
מזל טוב בהיכנס בנכם פריאל
לנועם עול מצוות
שתזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים
בשבע

יאיר גבאי

כששנאת המחנה מוחקת את הכרת הטוב

מתקיפת הרב זרביב ועד הצהלות על מפלת אורבן - המיעוט שמתיימר להיות "שומר החותם המוסרי" של ישראל מאבד את הדרך ואת הערך היהודי הבסיסי ביותר

יש בישראל מיעוט שמשוכנע שהוא שומר החותם של המוסר היהודי. בשם התודעה הפיקטיבית הזאת הוא מנהל מאבקים כנגד מי שנתפס בעיניו ככזה שאיננו עומד בסטנדרטים המוסריים שקבע לעצמו. ההכרזה על הבחירה ברב אברהם זרביב להשיא משואה ביום העצמאות סחטה מהחוג ללימודי המוסר קריאות זעם ותרעומת. בעבור השמאל החילוני הוא מייצג את הימין ה"משיחי", "אוכל המוות", ובעבור השמאל הדתי הוא איננו עדין נפש מספיק וזה פוסל אותו. אולם אם הרב זרביב איננו מודל לחיקוי, אז מי יילחם בשדה הקרב? האם שדה הקרב הוא מקום לעדיני הנפש?

הרמב"ם כבר כתב בהלכות מלכים: "ומאחר שייכנס בקשרי המלחמה, יישען על מקווה ישראל ומושיעו בעת צרה, וידע שעל ייחוד השם הוא עושה מלחמה... ולא יחשוב לא באשתו ולא בבניו, אלא ימחה זיכרונם מליבו וייפנה מכל דבר למלחמה". בגיל 54 עזב הרב זרביב את משפחתו וילדיו במשך מאות ימים וסיכן עצמו בחירוף נפש כדי להגן על עם ישראל בשדה הקרב. הוא השילוב המושלם של ספרא וסיפא. דיין תלמיד חכם שיוצא להגנת ישראל מיד צר.

הכרת הטוב היא אבן יסוד במוסר היהודי האמיתי. תורת ישראל אוסרת לקבל גרים מעמון ומואב "על דבר אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים". צאצאי לוט היו צריכים להכיר טובה לצאצאי אברהם אבינו שהציל את לוט, ומי שאיננו מחנך את ילדיו להכרת הטוב לא יכול להיות חלק מהעם היהודי. איזה חינוך אתם מעניקים לילדיכם כאשר אתם מבזים אדם כמו הרב זרביב?

החוג לכפיות הטובה לא פסח השבוע גם על גדול ידידי ישראל באירופה, נשיא הונגריה המודח ויקטור אורבן. צהלות השמחה על מפלתו של אורבן בקעו מכל גוני השמאל הישראלי. קיתונות של בוז נשפכו על מי שכבר 16 שנה עומד כחומה בצורה לצד ישראל, ומפעיל את זכות הווטו של מדינתו באיחוד האירופי למעננו בשעה שמנהיגי מדינות אירופיות מנסים ליזום סנקציות נגד מדינת ישראל. המנהיג של המדינה היחידה באירופה שבה חיים היום יהודים ללא פחד מאנטישמיות ומטרור הפך מטרה לחיציהם השנונים. עד כדי כך שמשלחת של "מומחים" ישראלים יצאה להונגריה כדי ללמוד כיצד מסלקים "רודן". ושוב יש לשאול, האם אינכם מבינים את הנזק החינוכי שאתם גורמים? ומי בעולם בכלל ירצה לפעול למען ישראל והיהודים אם אתם תהיו בעמדות הנהגה?

המכנה המשותף של כל כפויי הטובה הוא השנאה. חז"ל כבר הבהירו שהשנאה מקלקלת את השורה. מי שאיננו מסוגל לראות טוב במגזר הציונות הדתית שמוביל את החלוציות, ההתנדבות, ההתיישבות והלחימה בשדה הקרב, ומחפש בו פגמים על בסיס יומיומי, לא יכול גם לנתק בין השקפתו הפוליטית לבין האינטרסים הלאומיים והערכיים. בעיניו זרביב פסול כי הוא לא מהמחנה הנכון, ואורבן פסול כי הוא חבר של ביבי. כך נראה אובדן דרך, או אם נשתמש במילותיו של העיתונאי היהודי תומאס פרידמן שהתראיין השבוע לרשת CNN: "אני מוצא את עצמי קרוע, מצד אחד אני רוצה לראות את איראן מובסת צבאית, ומצד שני אני ממש לא רוצה לראות את נתניהו או טראמפ מתחזקים פוליטית...".

הכותב הוא מנהל המחלקה לפעילות ציונית בתפוצות בהסתדרות הציונית

צבי סדן ואלישע האס

טרור יהודי?

הצטרפות של אישים בולטים בציונות הדתית לקמפיין אלימות המתנחלים של השמאל האנטי ציוני, נובעת מחיפוש נואש ללגיטימציה שמוביל לאיבוד דרך

טרור הוא שיטת לחימה לא חוקית שנועדה להשיג יעדים מדיניים. טרוריסטים יכולים אבל לא חייבים להיות חברים בארגון טרור. בהקשר של ישראל, טרוריסט הוא מי שנלחם בישראל, נגד עצם קיומה. 'חוק המאבק בטרור' אומר את אותו הדבר קצת אחרת, שטרור מסכן את ביטחונה של מדינת ישראל, פוגע בתושביה ופוגע בסדרי השלטון שלה.

איסר הראל אמר דברים דומים בספרו 'האמת על רצח קסטנר: טרור יהודי במדינת ישראל'. הראל כתב שטרור יהודי נועד לערער "על חוקיותו ומוסריותו של המשטר במדינת ישראל". טרוריסטים יהודים, קבע, הם אלה שרואים "בראשי המדינה ובנבחרי הציבור חבר בוגדים המחזיק בשלטון ללא סמכות מוסרית". נראה לנו מתאים כמו כפפה ליד של קפלן.

איסר הראל דיבר על טרור יהודי בזמן שעל המסך הדמיוני שמאחוריו עולות להבות ממשרדי 'העולם הזה' שהציתו, כך הוא רצה שנאמין, חברי 'מחתרת צריפין', שיוחס לה גם רצח קסטנר. זאת למרות שמועות עקשניות שייחסו את הצתת משרדי 'העולם הזה' ורצח קסטנר לאנשים שפעלו בשירות בן גוריון ומפלגת מפא"י.

יעקב חרותי, שהיה ממקימי 'מחתרת צריפין', אמר בריאיון לכתב 'הארץ' יוסי מלמן שמה שאיסר הראל ראה כטרור יהודי היה תגובה לכך "שהערבים רוצחים ויורים והמדינה לא מגיבה". באותו ריאיון מ־2005 חרותי גם רמז שאם היה צעיר יותר היה מצטרף למתנחלים שפועלים נגד פלשתינים, כי המדינה לא מגיבה. ואנחנו נוסיף, שאינה מגיבה כפי שהיא אמורה להגיב כלפי מוסלמים שעסוקים בג'יהאד נגד מדינת ישראל.

גם היום, אחרי שברור לגמרי שהשמאל שכופר ב"חוקיותו ומוסריותו של המשטר במדינת ישראל" עונה על הגדרתו של איסר הראל לטרור יהודי, לא מתייחסים אליו כאל כזה. זאת הסיבה שלא הועמד לדין אפילו טייס אחד שקרא ל"הפסקת התנדבות", לא הועמד לדין אחד שקרא לרצח ראש ממשלה, שניסה לפגוע במעון ראש הממשלה בירושלים וקיסריה וכיוצא בזה הרבה. לעומת זאת אירועים של הגנה עצמית ביהודה ושומרון שאינם נכנסים להגדרה של 'טרור', מטופלים בנחישות ובחוסר סובלנות. ונבהיר, ככל שזו קיימת, פשיעה ביהודה ושומרון צריכה להיות מטופלת כמו פשיעה בתל אביב.

מכיוון שהימין רואה הגנה עצמית איפה שהשמאל רואה טרור, נראה לנו חשוב לדעת מדוע חלק מהימין שאותו מייצגים עמית סגל ופנחס ולרשטיין, אימץ את תפיסת הטרור היהודי של השמאל, ואת אותו "טרור בודדים" מפוברק שהמציא השב"כ. אותו שב"כ שבשבעה באוקטובר כל מה שהיה לו להגיד לממשלה כזכור, היה שישנן "קריאות להתארגנויות חמושות ונקמה גם בכל רחבי הארץ של יהודים".

סגל וולרשטיין יוצרים את הרושם שמדובר באותן "הטלת פחד ואימה, הפעלת אלימות וטרור" ממוסדות שעליהן דיבר האלוף במיל' יעקב (מנדי) אור במאמר האחרון שלו בכתב העת 'תלם'. אור משווה התיישבות יהודית ביהודה ושומרון - שנועדה לסכל את הקמתה של מדינת פלשתין - לפעולת טרור, ובאשר לטיהור האתני - מדובר בבדואים שעזבו מרצונם את שטח C בעקבות הקמת החוות.

נערי החווה הצעירים האלה מקיימים את הצו "קום התהלך בארץ". הם החלוצים שממממשים את הציונות באדמות המדינה, בדיוק כמו חלוצי שנות השלושים בשדה אליהו ובקיבוץ ארז שהוקם על חורבות כפר דמרה שתושביו בדואים פלחים. לאור זאת אנו שואלים, מה ראו אישים בולטים בציונות הדתית להיסחף אחר קמפיין אלימות המתנחלים שמפיצים אנשי שמאל קיצוני כמו האלוף במיל' מנדי אור? מה ראה פנחס ולרשטיין, איש עתיר זכויות כרימון, שידיו רב לו בהקמת יישובים ומאבק בהתנחלות הערבית בלב הארץ, ללכת אצל עיתון שהודיע בראש חוצות שהוא נאבק למחוק את המילה "יהודית" מההגדרה של המדינה? מדוע דווקא הוא הפך את קמפיין השמאל האנטי ציוני לעובדה שמחייבת התנצלות של הציבור הלאומי בישראל?

הוריי (א"ה), שזכו לאישור עלייה לקרקע בעמק בית שאן, השתייכו לקבוצת מיעוט שבניגוד לדעה הרווחת לא כרתה "ברית היסטורית" עם האחוס"לים (על פי פרופ' ברוך קימרלינג האחוס"לים הם: אשכנזי, חילוני, ותיק, סוציאליסט, לאומי־ציוני), וזכו גם ליחס עוין ומשפיל. זה היה המצב בדור הסרוגים הראשון. הדור השני, שעימו נמנה ולרשטיין, מרד באדוניו, הקים תנועת התיישבות ציונית חדשה והעביר את הובלת המעשה הציוני לציבור הסרוג, תוך התנגשות עם הדור השני של המפא"ניקים שזנח את רעיון ההתיישבות.

ההצטרפות של ולרשטיין לקמפיין אלימות המתנחלים, וקבלת טרור יהודי מדומיין כעובדה שאין לערער עליה, מצביעות על כך שהדור הסרוג השני לא נרפא ממחלות הדור הראשון. גם הדור השני כמה לחיבוק האחוס"לים, שרבים מהם הפכו זה מכבר לפוסט ציונים ואנטי ציונים. זאת לפחות הייתה התרשמות שלנו מהופעתו בפטריוטים ביום ראשון השבוע. ולרשטיין סיפר על ההכרה שקיבל מתושבי ניר עוז ובארי, ועל החלום שלו על "העץ המשותף" למפעל ההתיישבות שייאחז בארץ בלי טרור יהודי מדומיין ועם שמאל פוסט ציוני ממשי. עם כל ההערכה למפעלו בייסוד מפעל ההתיישבות האדיר ביש"ע, התמסרותו של ולרשטיין לשמאל שמתכחש לפרויקט הציוני אינה טעות. זה הסימפטום של המחלה, שמתפרצת ביתר שאת ככל שהימין הסרוג מתקרב יותר אל מחוללה, שאחד מהם הוא עיתון 'הארץ'. מחלה שחלוצי החוות, בני הדור השלישי, לא נדבקו בה.

הכותבים הם חברים בחוג הפרופסורים לחוסן לאומי

לנירה צימלס
איתכם באבלכם עם פטירתו של ראש המשפחה
שלום צוריאל ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

ללאה ולכל משפחת הופמן
איתכם באבלכם עם פטירת אבי המשפחה
יונה הופמן ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

לנעמה כהן
איתך באבלכם עם פטירת אביך
ד"ר יעקב מאיר ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

הרב עזריאל אריאל

כפיית הלכה במדינת הלכה

החשש החילוני מ'מדינת הלכה' מתעלם מהעובדה שהמקורות היהודיים, מהרמב"ם ועד הרב קוק, מגבילים את סמכות השלטון לכפייה בנושאים לאומיים וחברתיים בלבד. בעידן שבו חופש הרצון הוא ערך יסוד, הדרך לקיום מצוות עוברת דרך הסברה והזדהות פנימית

אחד הפחדים המעיקים ביותר על המחנה החילוני במדינת ישראל הוא החשש מהריבוי הדמוגרפי של הציבור הדתי שיהפוך אותה ל'מדינת הלכה' נוסח איראן. בעיני רוחם הם רואים מדינה שבה יכריחו אותם לשמור שבת וצניעות ולהניח תפילין. מבחינתם, זהו תרחיש אימים שאם יתממש, אזי "מדינת הלכה - הלכה המדינה". מה שמתדלק את תחושת האיום הוא העמימות שמשדר הציבור שומר המצוות.

מצד אחד, יש בהלכה אמירות חד־משמעיות שתומכות בכפייה על קיום מצוות, כמו "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", "לאפרושי מאיסורא" ועוד. מצד שני, יש בציבור הדתי סלידה טבעית מכפייה דתית. האם אכן יש לאחינו ממה לפחד ביום שבו שומרי המצוות יהיו הרוב במדינה? כדי לענות על שאלה סבוכה זו ניעזר בין השאר בספרו של אמו"ר הרב יעקב אריאל, 'פרקים בתורת המדינה', שיצא לאחרונה על ידי 'מרכז תורה ומדינה', ונבסס את שיטתו הייחודית למדינה יהודית בדורנו.

תפקידו של המלך בישראל

אחד היסודות שעליהם נשען הספר הוא דבריו המפורסמים של מרן הרב קוק זצ"ל: "בזמן שאין מלך... חוזרים אלה הזכויות של המשפטים לידי האומה בכללה" (משפט כהן סי' קמד). לכן לכל שלטון שעם ישראל בוחר יש דין 'מלך' להרבה עניינים.

האם מלך בישראל מצווה לכפות על קיום המצוות? אמו"ר, במאמרו 'על כפיית הלכה במדינת הלכה' (עמ' 161), דן בדברי הרמב"ם בהל' מלכים (יא, ד). שם הוא כותב על המשיח, ש"יעמוד מלך... הוגה בתורה... ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בְּדֶרֶךְ", דהיינו: כפייה לקיום המצוות. ולעומת זאת הוא כותב עליו בהלכות תשובה: "שאותו המלך... ילמד כל העם ויורה אותם דרך ה'..." (ט, ב). משמעות הדבר היא שהמשיח אמור רק לכוון את העם לקיום התורה ולא לכפות על כך. אף בהמשך דבריו בהלכות מלכים (יב, ב) כותב הרמב"ם שלפני ביאת המשיח "יעמוד נביא ליישר ישראל ולהכין ליבם, שנאמר 'הנה אנוכי שולח לכם את אליה' וגו', ואינו בא... אלא לשום שלום בעולם, שנאמר: והשיב לב אבות על בנים", ולפיכך המשיח לא יצטרך לכפות דבר על איש. ושם (הערה 5) מוסיף אמו"ר: "פסוק זה מתאר את בואו של אליהו הנביא שדרכו הייתה דרך הכפייה, אולם הוא עלה באש השמיימה על מנת לחזור ולבשר בשורה שונה של דרכי נועם". את ההבנה הזאת הוא מבסס על נבואת ישעיהו (מב, ג) בעניין המשיח: "קנה רצוץ לא ישבור פשתה כהה לא יכבנה... ולו איים ייחלו". האדמו"ר מלובביץ' התייחס לכך וכתב "שהפירוש ד'לכוף' הוא גם בדרכי נועם ודרכי שלום. וראיה לדבר - שהרמב"ם כתב לשון זה ('לכוף') בזמנו, כאשר לא היה מצב ד'יד ישראל תקיפה'... ואם כן בוודאי שנכלל בזה גם בדרכי נועם ושלום" ('ליקוטי שיחות' כרך כה, עמ' 458).

בשאלה אם כפיית המצוות היא מתפקידו של המלך נחלקו גדולי עולם. הרמב"ם כותב בהלכות מלכים (ג, י) שיש למלך סמכות להרוג רוצחים שלא נדונו למוות על ידי הסנהדרין "ולתקן העולם כפי מה שהשעה צריכה". האור שמח (שם) והאבני נזר (ח"ב סי' שיב אות מט) מעירים שהדברים אמורים דווקא במה שנדרש לתיקון החיים החברתיים, אבל לא במצוות שבין אדם למקום. כך נקט גם הריא"ה הרצוג ('תחוקה לישראל על פי התורה', ח"ב עמ' 78) וכך הסיק אמו"ר (עמ' 155). לדעתו, האחריות לקיום המצוות של היחיד מוטלת על "הקהילה, באמצעות בית הדין המקומי... ולא על המדינה".

לעומת זאת בספרו 'משפטי שאול - ארץ ומדינה' (סי' צז) לומד הגר"ש ישראלי מיהושע, שדן את עכן מכוחם של משפטי המלוכה (רמב"ם הלכות סנהדרין יח, ז). המעילה בחרם הייתה עבירה שבין אדם למקום, ומכאן שהמלך אחראי גם לכך.

כפייה בסוגיות לאומיות קיומיות

אמו"ר מתייחס לטענתו של הגר"ש ישראלי בהערה למאמרו 'התשתית ההלכתית למדינה ישראלית' ('תחומין' מ עמ' 176). ועל כך הוא עונה שעבירה זו נעשתה במהלך המלחמה בירידו ופגעה ביכולתו של עם ישראל לנצח, ו"לעבירה זו יש 'מרידה במלכות' בשל הפרת פקודה בשעת מלחמה".

בהמשך לכך הוא מיישב דוגמאות רבות שמצאנו בתנ"ך, בעיקר אצל מלכי יהודה הכשרים. חזקיהו ויאשיהו ביערו את העבודה הזרה, ויש ביקורת על כל המלכים שלא הסירו את הבמות שבהן הקריבו מחוץ למקדש. נחמיה כפה על הפסקת המסחר בשבת ועל הוצאת הנשים הנוכריות ועוד.

בהמשך לדבריו הקודמים, אמו"ר (עמ' 158-159) עומד על כך שישנן עבירות שמסכנות את קיומה של האומה, בכך שהן מפוררות את אחדות העם סביב המרכז הרוחני האחד, שהוא עבודת ה' בבית המקדש. בדומה לכך כתב הגר"מ פיינשטיין (אורח חיים ח"ה סי' כ אות ח) על חזקיהו, שנעץ חרב בבית המדרש, וקבע שמי שלא יעסוק בתורה יידקר בה (סנהדרין צד, ב). הוא מסביר שאכן באופן עקרוני הכפייה על

> בחוברת 'דעת הרצי"ה על גיוס בני הישיבות' (סע' 6) הוא אומר: "אין מקום לכפייה אישית פרטית... יחד עם זה, יש להשתדל באמצעות חקיקה בכנסת שסדרי הציבור לא יהיו הפקר, שחיי האומה בפרהסיה לא יהיו הפקר"

לימוד התורה אינה רצויה, אולם הייתה זו הוראת שעה שנדרשה כדי לתקן את מה שקלקל אחז, כשסגר את כל בתי המדרש והרחיק את עם ישראל מן התורה.

על פי עיקרון זה נראה לומר שמה שמצאנו אצל נחמיה (פרק יג) שכפה על קיום מצוות, זה היה דווקא בשתי מצוות הקשורות לשמירה על עצם הזהות היהודית: שמירת השבת הציבורית ומניעת נישואי תערובת. ואכן בהקשרים אחרים, כמו מתן המעשרות ללווים (שם), שמיטת חובותיהם של העניים ושחרור ילדיהם שנמכרו לעבדים (פרק ה), נקט נחמיה אמצעים של הסברה ושכנוע ונמנע מכפייה.

הבעיה המעשית

למרות כל האמור, לא ניתן לשחרר את מנהיגי המדינה מאחריותם האישית לפעול בכל דרך אפשרית למען קיום המצוות בעם. אמו"ר (עמ' 158) מביא את דברי הירושלמי (סוטה פ"ז ה"ד) על הפסוק "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת" (דברים כז, כו), ושם נאמר: "על הדבר הזה קרע יאשיהו ואמר, עליי להקים". ועל כך הוא כותב ש"המלכים לא פעלו שם בהכרח בתפקידם המלכותי, אלא כמנהיגים בכירים שרק בידם היכולת לעשות זאת". בהקשר זה לא ברור אילו אמצעים כלולים ביכולת הזאת.

ואולם דווקא הדוגמה הזאת מצביעה על חוסר התוחלת שיש בכפיית המצוות בידי המלך. יאשיהו אכן פעל נחרצות לבער את העבודה הזרה מישראל (דברי הימים ב' לד, כט-לג), אולם הוא לא השיג את מטרתו. וכך כותב רש"י: "היו צרים צורות של עכו"ם על דלתותיהם מבפנים, חציה על זו וחציה על זו; וכשהיו מבערי עכו"ם בודקים, היה הדלת פתוח ולא היו מכירין בה" (בפירושו על ירמיהו ג, י). המדרש (איכה רבה פר' א, נג) מוסיף שכאשר הפקחים יצאו מן הבית וסגרו את הדלת, הם יצרו מחדש במו ידיהם את צורת העבודה הזרה שביקשו לבער.

הקושי העקרוני

התפיסה הליברלית דוגלת באוטונומיה מלאה של האדם על חייו ומתנגדת לכל התערבות של אדם אחר במעשיו. תפיסה זו הופנמה עמוק בתודעה הציבורית, ואפילו בין רבים משומרי המצוות, ולכן בדורנו כפייה גורמת לתגובת־נגד חריפה ומשיגה את התוצאה ההפוכה.

ייתכן שהבנה זו היא שעמדה לנגד עיניו של הרב צבי יהודה קוק (לנתיבות ישראל מאמר נד), כשסיפר על חברותו ב'ליגה נגד כפייה דתית', ואמר "כי מצד התורה אין מקום במצבנו העכשווי לשום כפייה דתית". הוא הוסיף בריאיון לעיתונות (במערכה הציבורית עמ' לה): "היהדות מתחילה באמונה... האמונה, קבלת הדברים במחשבה, בשכל, בפסיכולוגיה - קודמת, ורק כשיש אמונה יש ערך למצוות... איני רוצה שאפיקורסים יקיימו מצוות". וכך כתב גם הגר"ש ישראלי (עמוד הימיני סי' י).

לדעתם, ככל שמדובר בחייו של הפרט, הדרך היחידה היא ההסברה והשכנוע. ומתוך כך כתב הרצי"ה בחריפות (שם, מאמר פז): "כל מגמה של השתלטות כפייה אנושית בחיי החברה, הרי היא ביטויה של חולשת הנפש ודלות הרוח, של חוסר היכולת להשפיע ולשכנע ולקיים לאמיתתה את מצוות ההוכחה". בחוברת 'דעת הרצי"ה על גיוס בני הישיבות' (סע' 6) הוא אומר: "אין מקום לכפייה אישית פרטית... יחד עם זה, יש להשתדל באמצעות חקיקה בכנסת שסדרי הציבור לא יהיו הפקר, שחיי האומה בפרהסיה לא יהיו הפקר".

הקושי הזה איננו אילוץ טכני, אלא נובע משינוי עמוק בתודעה האנושית, שלא צפוי שתהיה ממנו חזרה. הרב קוק עמד בכמה מקומות על הברכה הגנוזה בשינוי זה, המביא לעשיית הטוב מתוך חירות פנימית ורצון חופשי (אורות הקודש ח"ג עמ' תקמד-תקמו; ח"ג, ראש דבר עמ' לא). על כן, לא נותר לנו אלא להתקדם אל מימוש חזונו של ירמיהו (לא, ל-לג) על ה"ברית החדשה" שתיכרת בין עם ישראל לבין הקב"ה, שלא תהיה ברית של כפייה אלא ברית של הזדהות פנימית עמוקה: "נתתי את תורתי בקרבם ועל ליבם אכתבנה... ולא ילמדו עוד איש את רעהו... לאמור, דעו את ה', כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם". ■

הכותב עומד בראש מחלקת 'אחווה' לחברה ומשפחה ב'מרכז תורה ומדינה'

שאל את הרב

בשיתוף: Yeshiva.org.il

עמידה בצפירה

שאלה: כל חיי עמדתי בצפירה. לאחרונה יצא לי לשמוע מאנשים שאני לומד בסביבתם, שהם לא עומדים בצפירה בגלל כמה סיבות כמו הידמות למנהגי הגויים. הרגשתי התרעמות פנימית גדולה. פניתי לראש הכולל, וקיבלתי את התשובה הנ"ל ותוספת שקצת הרגיעה אותי, שמה טוב יותר מלהמשיך ללמוד תורה בשביל אותן נשמות קדושות, ולא להפסיק בשביל איזה מנהג גויים שלא עוזר כלל וכלל לנשמה. מה עליי לעשות?

תשובה: ודאי שתפילה ולימוד תורה מועילים לעילוי נשמת הנופלים. אך מאחר שבעמידה המשותפת של כל הציבור ביחד לזכרם יש משום כבוד לנופלים, מן הנכון לכבד את זכרם של מי שמסרו נפשם על עם ישראל. זה דומה ללוויה שמלווים את הנפטר, וזה כבודו. וכיוון שחלק מהחללים לפני נפילתם ראו בזה יחס נכון לנופלים, וכך שמעתי מבחור אחד שראה בזה כבוד הנופלים ואחר כך אותו בחור נהרג, מן הנכון לכבדם. כמובן באותו הזמן יש לומר תהילים או תפילה לזכרם. איני מכיר את מה שעושים הגויים ולא ידוע לי שזה מנהגם. לפיכך איני מוצא סיבה לפרוש מהציבור המכבד את זכר הנופלים.

הרב מיכאל וייס

תגלחת לכבוד שבת בימי העומר

שאלה: אני נוהג להתגלח לכבוד השבת, בערב שבת בימי הספירה. האם מותר להתגלח בערב ראש חודש אייר אשר לא חל בערב שבת?

תשובה: יש שנהגו לא להסתפר מפסח עד ראש חודש סיוון, חוץ מבראש חודש אייר ול"ג בעומר. רק מי שנוהג כן יכול להתגלח בראש חודש.

הרב מיכאל וייס



קוראים על דברים שקורים

אליעד סעדה

מרגש לפסח: ניצולי שואה התנדבו לארוז מזון לנזקקים ב"חסדי נעמי"



רגעים מרגשים במיוחד נרשמו במרכזים הלוגיסטיים של חסדי נעמי, כאשר ניצולי שואה הגיעו להתנדב באריזת חבילות מזון לקשישים גלמודים לקראת חג הפסח.
לצדם פעלו מאות מתנדבים - בני נוער, עובדים מחברות שונות ואף חיילים מפיקוד העורף - שארזו יחד אלפי ארגזים בזמן קצר.
בארגון מציינים כי ההתגייסות הרחבה של הציבור אפשרה להגיע למספר רב של משפחות נזקקות ברחבי הארץ.
יו"ר הארגון, יוסף כהן, סיפר כי הרגע המרגש ביותר היה השתתפות ניצולי השואה: "זהו אושר גדול עבורם, שמונים שנה אחרי, לסייע לאחרים שלא יהיו רעבים".
מנכ"ל הארגון, משה כהן, הודה למתנדבים ולתורמים והדגיש כי בזכותם הצליח המבצע להגיע לאלפי משפחות לקראת החג.

שיתוף פעולה מיוחד

צילום: ?



בכירי המשרד לשיתוף פעולה אזורי בראשות מנכ"ל המשרד, מר גלעד שדמון, התארחו השבוע ב-HIT מכון טכנולוגי חולון ופגשו את הנשיא ומנכ"ל, וממלאי תפקיד נוספים לדיון בשיתופי פעולה והידוק קשרי עבודה המתקיימים מזה מספר שנים עם מדינות אירו-אסיה והבלקן, בהובלת המכון ובתמיכת המשרד לשיתוף פעולה אזורי.
פרופ' אדוארד יעקובוב, נשיא המכון: "ל-HIT יש מעל 140 שיתופי פעולה עם אוניברסיטאות מ-35 מדינות וביניהם שיתופי פעולה הדוקים עם מדינות הסטאן בגוש אירו-אסיה. אנו רואים חשיבות אסטרטגית בטיפוח ובחיזוק הקשרים והשותפויות עם מדינות אירו-אסיה. המוסדות והסטודנטים במדינות אלו צמאים לידע שלנו וכך אנחנו מייצרים שגרירים טובים ומחזקים את מדינת ישראל במישור הבינלאומי לשנים".
מר שמואל גולדברג, מנכ"ל המכון: "HIT רואה חשיבות לאומית בדאגה לביטחון המדינה וכלכלתה על ידי טיפוח הקשרים והיחסים בין המדינות וחשוב להעביר מסר זה לגופים נוספים".

חזון לאומי במסע וירטואלי אל העבר

צילום: דוברות חזון לאומי



לרגל יום הזיכרון לשואה ולגבורה, השתתפו עשרות סטודנטים של ארגון חזון לאומי מהתוכנית בירושלים ובלוד בחוויה יוצאת דופן: מסע וירטואלי מוחשי במחנות ההשמדה בפולין באמצעות משקפי VR וטכנולוגיה מתקדמת של מיזם "ניצחה הרוח".
המיזם מאפשר צלילה עמוקה אל נבכי אושוויץ-בירקנאו דרך משקפי מציאות מדומה. בסיור הוירטואלי יש דגש על הגבורה היהודית, האמונה העמוקה והיכולת לשמור על צלם אנוש בתוך החושך הגדול.
עבור הסטודנטים, המפגש הווירטואלי עם המראות והקולות, יצר חיבור בלתי אמצעי ומטלטל לזיכרון השואה.
הפעילות היא חלק מתוכנית המנהיגות של "חזון לאומי", השוקדת על חיבור הסטודנטים לזהות היהודית ולציונות.
ישראל שולדינר, יו"ר חזון לאומי סיכם: "ראינו את הסטודנטים יוצאים מהחוויה הזו עם תחושת שליחות מחודשת".

צומת שבין הלכה לרפואה



בתחילת השבוע נפתח באגף "קדושת החיים" מבית מכון פוע"ה קורס פסיקה ייחודי לרבנים, העוסק בסוגיות המורכבות של קדושת החיים במצבי חולי מסכני חיים.
הקורס, הכולל 11 מפגשים, מיועד לרבני קהילות הנדרשים להכריע בשאלות רגישות ומאתגרות הנוגעות לרפואה והלכה.
היוזמה, בשיתוף איגוד רבני קהילות, מעניקה הכשרה מקצועית המשלבת ידע רפואי עדכני עם כלים הלכתיים מעשיים. בין המרצים: הרב פרופ' אברהם שטיינברג, הרב שמואל אליהו ורבנים ואנשי מקצוע נוספים.
במהלך הקורס ידונו המשתתפים בליווי משפחות במצבי חולי מורכב, מתוך מטרה להוות כתובת מקצועית, רגישה ומדויקת ברגעים הקריטיים ביותר. לדברי הרב מנחם בורשטין, מדובר בהכשרה המעניקה כלים להצלת נפשות ולשמירה על כבוד האדם.

יום הזיכרון לשואה ולגבורה צוין במכללת גבעת ושינגטון



יום הזיכרון לשואה ולגבורה צוין בטקס מרגש במכללת גבעת ושינגטון, בהשתתפות הנהלת המוסד, סטודנטים ואורחים.
נשיא המכללה, חיים ברייטברט, סקר את מסלול הסבל של ניצולי השואה וציטט את אלי ויזל, שאמר כי "ספר השואה טרם נכתב". בדבריו הדגיש את החובה לזכור, להזכיר ולהיאבק באנטישמיות גם בימינו.
מנכ"ל קריית החינוך, שילה כץ, חיבר בין זיכרון השואה למציאות הנוכחית, וציין את עוצמתה של מדינת ישראל כיום - מדינה ריבונית עם יכולות ביטחוניות וטכנולוגיות מתקדמות.
איש העדות, נפתלי דויטשמן, ריגש את המשתתפים בסיפור חייו מילדותו בתקופת השואה ועד הקמת משפחה בארץ. את הטקס הנחתה דיקאנית המכללה, גילה פינקלשטיין, שהדגישה את חשיבות שימור הזיכרון כחלק מהזהות היהודית והמאבק בהכחשת השואה.

צעדת עצמאות לחבל עזה

צילום: מאיר אליפור



ביום העצמאות הקרוב צפויה תנועת נחלה לקיים צעדה ועצרת מרכזית באנדרטת חץ שחור, תחת הכותרת "עם ישראל חוזר לעוזה".
האירוע יתקיים בהשתתפות אלפי משתתפים מכל רחבי הארץ, בהם משפחות שכולות, לוחמים וגרעיני התיישבות. הצעדה תצא מהאנדרטה ותסתיים בעצרת מרכזית עם אישי ציבור ונציגי המשפחות, במטרה לחבר בין זיכרון הנופלים לבין קריאה ציבורית לחידוש ההתיישבות באזור.
לדברי **יו"ר התנועה, צבי אלימלך שרבף,** מדובר במסר לאומי המבקש להדגיש את חשיבות ההתיישבות כחלק מהחוסן והביטחון של מדינת ישראל. גם דניאלה וייס ציינה כי הצעדה מבטאת עוצמה לאומית וחיבור לערכי היסוד של המדינה ביום חגה.

מהנצחה לצמיחה לאומית: כ-90 מתחמי "זיכרון וגבורה" ברחבי הארץ



בשבוע הקרוב יוקמו ברחבי הארץ כ-90 מתחמי "זיכרון וגבורה" במסגרת יוזמה לאומית רחבה, המחברת בין זיכרון הנופלים לבין שיח של צמיחה, תקווה והמשכיות.
המיזם, בהובלת משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות, הרשות לזהות לאומית יהודית, ארגון "זהות" והחברה למתנ"סים, יפעל מאילת ועד קריית שמונה, וישלב מפגשים עם משפחות שכולות, פצועי צה"ל ולוחמים לצד פעילויות חינוכיות ומיצגים מרגשים.
במתחמים יושם דגש על הנגשת סיפורי הגבורה לדור הצעיר, מתוך מטרה להפוך את הזיכרון לחוויה חיה ומשמעותית המחברת בין כאב השכול לעוצמת החברה הישראלית.

תערוכת EXPO ירושלים לקראת מרתון WINNER יוצאת לדרך

צילום: עיריית ירושלים



עיריית ירושלים תקיים את תערוכת הספורט EXPO ירושלים, לקראת מרתון WINNER ירושלים 2026, בין התאריכים 14-16 באפריל במתחם סינמה סיטי ירושלים. הכניסה חופשית.
התערוכה תארח אלפי רצים ומשפחות, ותכלול ביתני מותגים, חידושים בעולם הספורט והטבות מיוחדות למשתתפים. במקום יוקם גם מתחם ייעודי לחלוקת ערכות הריצה, לקראת המרתון שייערך ב-17 באפריל וצפויים להשתתף בו כ-40 אלף רצים.
בנוסף, יתקיים ערב הפסטה המסורתי לרצי המרתון המלא, כחלק מההכנות לריצה.
ראש העיר, משה ליאון, ציין כי האירוע מבטא את רוח החוסן של העיר והזמין את הציבור לקחת חלק בחגיגת הספורט והקהילה.

חוגגים עצמאות בצפון השומרון: סיורים מיוחדים בחומש ושא-נור

צילום: אליהי מנחם



לקראת יום העצמאות, מועצה אזורית שומרון בשיתוף מרכז סיור ולימוד שומרון ומרכז גוש קטיף וצפון השומרון מזמינים את הציבור לסיורים מיוחדים ביישובי צפון השומרון המתחדשים - חומש ושא-נור.
הסיורים יתקיימו ביום העצמאות בין השעות 11:00-15:00, ויכללו היכרות עם סיפורי התנ"ך, מורשת הקרב ותהליכי ההתחדשות באזור. לצד זאת, יוכלו המבקרים ליהנות מביקור במרכז מורשת אלון מורה, שייפתח לקהל ללא תשלום, וכן ממתחמי מעיינות ופינות פיקניק מוסדרות.
הסיורים ייערכו בשלושה מסלולים שונים, בהתניידות ברכבים פרטיים בשיירות מאורגנות, בעלות סמלית של 25 ₪ לרכב. הציבור מוזמן להגיע, לטייל ולחגוג את יום העצמאות באווירה מיוחדת בצפון השומרון.

שומרת על הפסגה

השבוע נחשפו נתוני התמונה החינוכית הרשתית לשנת תשפ"ד המשווה בין הישגי רשתות החינוך השונות ברחבי הארץ. על פי הנתונים, מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא קוטף את המקום הראשון מבין רשתות החינוך הגדולות במספר קטגוריות, בהן זכאות לבגרות מצטיינת, ובגרות ב 5 יחידות מתמטיקה.
רשת החינוך בני עקיבא, שומרת כאמור על המקום הראשון בזכאות לבגרות בו גם זכתה בשנת תשפ"ג. בשנה האחרונה, טיפסה רשת החינוך גם למקום הראשון ב 5 יחידות מתמטיקה על חשבון רשת אמי"ת וממשיכה להוביל גם במספר התלמידים המצטיינים. מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא זוכה להוביל גם במדד השילוב וההכלה של תלמידי החינוך המיוחד.

לוח דרושים

פי 03-9185553

נדל"ן

מכירה

דירות

אבני חפץ

למכירה בהזדמנות, דירה בשכונת קדם, באבני חפץ, משופצת, מושקעת מאוד, ממ"ד, קרובה לגן שעשועים ובית כנסת. * דירת 4 חדרים עם מרפסת סוכה * גג גדול ומרווח עם זכויות בניה * מזגנים בכל החדרים (כולל הממ"ד). * בקרבת גני ילדים ומעון. * מתאימה להשקעה. 1,300,000 ₪. לפרטים: אדיר - 054-4778532

פתח תקווה

"הס נכסים" - למכירה, במרכז השקט בפ"ת, ברחוב כ"ץ 19, דירת 3 חדרים, עורפית ושקטה. יש ממ"ד, מעלית וחנייה. יהודה הס - 050-3003455

"הס נכסים" - למכירה, בית יפה עם 8 חדרים, בשכונת בת-גנים בפ"ת. יחידת דיור גדולה, עם כניסה נפרדת. קומת כניסה סלון - ממ"ד - מטבח - 9. אוכל ויציאה לגינה גדולה. קומה 1, 4 חדרי שינה + פינת משפחה גדולה + 2 חדרי שירותים. קומה נוספת ניתן לבנות עוד 2 חדרים גדולים. יהודה הס - 050-3003455

השכרה

דירות

פתח תקווה

"הס נכסים" - בפתח תקווה להשכרה, דירת 6 חדרים, מושקעת, בכפר גנים ג', ברחוב הרב נריה המבוקש. סוכה גדולה. 2 מעליות, אחת שבת. חנייה. יהודה הס 050-3003455-

רחובות

להשכרה ברחובות, לדתיים, חדשה ב"אורות חנן", 4 חד', משודרגת, מזגני תדיראן, חניה כפולה + מעלית. 050-2843378

נדל"ן ירושלים

מכירה

דירות

בית הכרם

בבית הכרם הקלאסית והירוקה (רח' הבנאי), 4.5 חד', מרווחת (115 מ"ר), מרפסת, מוארת, שקטה, נוף ירוק, משופצת בטוב טעם, ק"ג + מעלית, אפס מדרגות - נגישות מלאה! סביבה איכותית וקרובה למרכזי מסחר ובריאות, תח"צ, בלעדי- מפתח במשרד. "אנגלו-סכסון" 077-9973539 / 055-4549435

גבעת זאב

בגבעת זאב, ירדו במחיר, וילה חד משפחתית, גינה גדולה, מטופחת + 2 יח"ד מושכרות. ת.ק.מ. - בלעדי לחיים 052-4419402

בגבעת זאב, 5.5 חד' + גינה כ-100 מ"ר, מטופחת ושמורה. ת.ק.מ. - בלעדי לחיים 052-4419402

מבשרת ציון

במבשרת ציון, וילה נדירה, בכרמל! 6.5, 240 מ"ר, גינות גדולות, מטופחות, חניה מקורה ועמדת טעינה חשמלית, גישה נוחה לבית וללא מדרגות, גג מטופח עם סאונה וג'קוזי, יחידת דיור משופצת, כ"פ, קרובה למרכז מסחרי ומוסדות חינוך, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539 / 055-4549512

במבשרת ציון, דירת גן לנוף מרהיב! 5, מרווחת מאד, גינה מטופחת וירוקה, מרפסת גדולה, 2 חניות פרטיות, מחסן, מעלית ונגישות מלאה, סביבה שקטה ופסטורלית, למשפחה שמחפשת איכות חיים, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 055-4522628 / 077-9973539

מושבה גרמנית

במושבה הגרמנית, נכס נדיר ומלא אופי, בגרץ! 4 , מעוצבת, מרווחת ביותר (157 מ"ר במפלס אחד), סלון גדול, יחידת הורים ייחודית, גוף מהמם, מרפסת, 2 כניסות לדירה, קרקע פרטית, מיקום שקט ומרכזי ליד עמק רפאים, מתחם התחנה ועוד, כניסה מיידית, בלעדי- מפתחות במשרד. "אנגלו-סכסון" 077-9973539 / 055-4549470 / 055-4578198

למועצה מקומית קרני שומרון
דרוש/ה:
מנהל/ת יחידת נוער
פרטים נוספים באתר המועצה
www.karneishomron.co.il

פסגת זאב

בפסגת זאב, 4 חד' + גינה היקפית + מחסן, 2 חניות פרטיות, שכירות גבוהה. ת.ק.מ. - בלעדי לחיים 052-4419402

קרית משה

בקרית משה, 3 חד' + 2 מרפסות סוכה, בניין בוטיק, חדש, חניה פרטית מקורה. ת.ק.מ - בלעדי להדסה 058-4931070

בקרית משה, 3 חד' + פינוי בינוי חתום, תמורה 25 מ"ר + מחסן וחניה, 6 קומות לאחר הבנייה. ת.ק.מ - בלעדי להדסה 058-4931070

רמת בית הכרם

דירת גן, ברמת בית הכרם - ללא תיווך! 4 חד', 106 מ"ר + גינה 123 מ"ר, 2 מטבחים, 2 מחסנים, מוגנגש. 050-2025803

נופש

בית מאיר

בבית מאיר, בית נופש כפרי, 6 חדרים, חצר גדולה + מתקנים. עד 20 איש. 058-7690011, מייל: bm0527676@gmail.com

דרושים

לתיווך ת.ק.מ. דרוש/ה סוכן/ת נדל"ן, נמרץ/ת, באזורים חרדיים, לטרוף הרבה עסקאות. חיים: 052-4419402

פקידת הנהלת חשבונות, בעלת ניסיון בחשבשבת ואקסל, מיקום ב"ב. קו"ח: neomif@ae-h.net, פקס': 077-7741134

להוסטל לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, דרושים מדריכים, לעבודה לפי משמרות. לפרטים: 050-7188851

למרכז תעסוקה לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, דרוש איש צוות, בעל תואר לחינוך מיוחד, לעבודה במשרה מלאה. לפרטים: 050-7188851

למועצה מקומית קרני שומרון
דרוש/ה:
גזבר/ית
פרטים נוספים באתר המועצה
www.karneishomron.co.il












המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת משנה להתיישבות
הודעה על מתן תוקף לתכנית מפורטת מספר 2/1/ ת/ 205 - א.ת. שילה שינוי לתכנית מפורטת מספר :
סוג היחס שינוי | מספר התכנית 2/ ת/205
מקום התכנית:
התכנית נמצאת בגוש פיסקאלי מספר 3 חלק ממוקע שעב אל מיצרי באדמות הכפר : תורמוס עיא.
ביישוב : שילה, אזור תעשייה שילה מגרש 918
מטרות התכנית:
שינוי גובה מרבי לבניה.
בהתאם לסעיף 24 (5), (6) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה ועדת המשנה
להתיישבות על מתן תוקף לתכנית מפורטת מספר 2/1/ ת/ 205 שינוי לתכנית מפורטת מספר 2/ ת/ 205.
תחילת תוקפו של אישור זה בתום 15 יום, מיום פרסומו בעיתון
התכנית האמורה נמצאת במשרדי ועדה מיוחדת לתכנון ולבניה מטה בנימין, גבע בנימין טלפון : 02-9977178
ובמשרדי לשכת התכנון המרכזית איו"ש בבית אל בטלפון - 02-9977398
כל המעוניין רשאי לעיין בה בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
מר יוני שרון
יו"ר ועדת משנה להתיישבות
אזור יהודה ושומרון
54993





דרושים

לישיבת בנ"ע כפר הרא"ה

דרושים/ות לשנה"ל תשפ"ז

מדריך פנימייה
אפשרות למגורים במקום

מורה למתמטיקה
50 אחוז משרה

אם בית
אפשרות למגורים במקום

אחראי/ת משק

56123

אם אתם אוהבים חינוך, נוער, אתגרים ורוצים להשפיע על דור העתיד ישיבת בני עקיבא כפר הרא"ה מחפשת אתכם!

דרישות התפקיד:

- מוטיבציה להוביל וללוות בני נוער מדהימים
- ראש גדול והרבה מקום בלב
- יכולת עבודה בתוך צוות מסור

לפרטים ושליחת קו"ח:
נעמה:
naamaH26kh@hityash.org
או בוונטסאפ: 054-7740478

בני עקיבא כפר הראה

דרושים

לישיבת בנ"ע 'אורות יהודה' באפרת

99123

דרושים
לשנת תשפ"ז

ר"מ

מורים

למקצועות מתמטיקה, לשון ואנגלית

לפרטים נוספים
ושליחת קו"ח:
oy@yba.org.il
053-761-1035

ישיבת בני עקיבא אורות יהודה

בני עקיבא כפר חב"ד

דרושים

לישיבת בנ"ע נתיב מאיר

דרוש

מנהל אירוח

לריכוז אירוח בישיבה

התפקיד כולל:

- מענה טלפוני
- עבודה מול לקוחות
- ניהול זמנים ואופרציה
- נתינת שירות

דרישות התפקיד:

- יחסי אנוש מעולים
- עבודה בשעות לא שגרתיות
- סדר וארגון
- נסיון בתחום - יתרון
- ראש גדול

לשליחת קו"ח:
054-5364737
mosheb@yba.org.il
רק פניות מתאימות ייענו

נתיב מאיר

בני עקיבא כפר חב"ד

ישיבה תיכונית אלון מורה שכם

פרופיל

לשנה"ל תשפ"ה לרכז התחבותנו:

מוסדות בית המדרש אלון מורה

- מורים למתמטיקה, אנגלית, מגמת חשמל, היסטוריה, תנ"ך, חינוך גופני
- ר"מ
- חצר"מ
- מדריך
- עו"ס
- אם בית
- איש אחזקה
- מזכירה (מ"מ)
- מדריך חדר כושר

* המודעה פונה לנשים וגברים כאחד * רק פניות מתאימות תענינה

- עבודה משמעותית עם בני נוער
- קהילה חמה ואוירה משפחתית
- סביבת עבודה נעימה ומפרגנת

לשלוח ק"וח: ytem613@gmail.com לפרטים יצחק 052-6070234

בס"ד

אולפנת בקעת הירדן הולכת וגדלה

דרושים לשנה"ל תשפ"ז

- מחנכות
- מחנכת ומורות חינוך מיוחד
- מורות/ים לאנגלית ומתמטיקה
- מורה למגמת אמנות
- מורה למגמת פיזיקה

לפרטים והגשת קו"ח:
מילכה 02-5388189
ulpanathbika@gmail.com
חמרה, בקעת הירדן

נעם צביה

להשפיע חינוך. לחלום חינוך. לחיות חינוך!

בס"ד

התכנון הכלכלית

54987

חוק התכנון ובניה, התשכ"ה - 1965
מחוז: תל-אביב, מרחב תכנון מקומי:בני ברק
הודעה בדבר אישור תכנית מתאר מקומית מס':501-1284777
שם התכנית:קביעת יעודים למגורים ולדרך ברח' המכבים 73, 75, 77
גרסת התכנית: הוראות - 8 תשרים - 4

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965, בדבר אישור תכנית מתאר מקומית
מס': 501-1284777
איחוד וחלוקה: ללא איחוד וחלוקה
התרי בניה והרשאות: תכנית שסטטוחה ניתן להוציא היתרים או הרשאות
המתייחסת לתכניות הבאות:

סוג היחס	מספר התכנית
שינוי	501-0186981
שינוי	501-0282152
כפיפות	501-0308296
כפיפות	תמא/ 1

השטחים הכלולים בתכנית ומקומם:
ישוב: בני ברק רחוב: המכבים 73, 75, 77.
גושים וחלקות:
מוסדר:
גוש: 7361 חלקי חלקות: 136, 138, 149, 163, 164.
קואורדינטה X: 184450
קואורדינטה Y: 667150
סגרשים:
538 בהתאם לתכנית 501-0282152
מטרת התכנית:
קביעת יעודי קרקע למגורים ולדרך, באמצעות קביעת מגרש תלת מימדי.
עיקרי הוראות התכנית:
1. שינוי יעוד מדרך למגורים ודרך, באמצעות קביעת מגרש תלת מימדי.
2. קביעת השימושים והתכליות המותרות בתאי השטח התלת מימדיים.
3. התכנית היה תכנית תלת מימדית, וקובעת הוראות לתכנון, חלוקה ורישום בתלת מימד.
הודעה על הפקדת התכנית פורסמה בעיתונים בתאריך 13/11/2025 ובילקוט הפרסומים 13787, התשפה, עמוד 9516, בתאריך 31/08/2025
התכנית האמורה נמצאת במשרדי: ועדה מקומית לתכנון ולבניה בני ברק, ירושלים 58 בני ברק 5110
טלפון: 03-5776579, וכל המעוניין רשאי לעיין בה בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל, ובאתר האינטרנט של מנהל התכנון www.iplan.gov.il
אדר' ארז בן אליעזר
מ"מ יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה
מחוז תל-אביב

בית חגלה

רוצה לנהל יישוב בצמיחה?
אנחנו רוצים אותך!

היישוב בית חגלה בדרום בקעת הירדן
מגייס מזכיר/ת יישוב
בית חגלה נמצאת בתנופה משמעותית של התפתחות ומחפשת מזכיר/ת יישוב שייקח חלק בניהול היישוב על כל היבטיו ויסייע להוביל אותנו לשלב הבא.
תפקיד מרכזי ומשפיע
עבודה מול תושבים, גורמים אזוריים ומוסדות
הזדמנות לקחת חלק בפיתוח היישוב

לפרטים נוספים והגשת מועמדות
עד לתאריך ו' אייר (23.4)
maz.beithogla@gmail.com



למועצה אזורית מטה בנימין

דרוש/ה

מנהל/ת לשכת ראש המועצה

100% משרה

דרישות התפקיד:

- יכולת עבודה תחת לחץ ובשעות לא שגרתיות
- תכלול עבודת הלשכות • ראש גדול
- יכולת ניהול וביצוע ברמה גבוהה
- תחילת עבודה מיידית

להגשת קו"ח:
danaas@binyamin.org.il

ישיבת ההסדר נהריה

דרוש/ה מחנכים את הצפון!

ישיבת ההסדר בנהריה **מתרחבת**

דרוש ר"מ לשנה"ל תשפ"ז

לשליחת קו"ח והמלצות
ravnahariya@gmail.com

• מגורים בנהריה חובה

מקום זה יכול להיות שלך

נלכרים בילדות המתוקה שלכם
בבית צמוד קרקע ביישוב?

גם לילדים שלכם מגיע



ביישוב **פני קדם** בגוש עציון
הנוסטלגיה אינה נחלת העבר.

קהילה חמה, מרחבים פתוחים ובית פרטי או
דו משפחתי עם גינה שתשמחו לחזור אליו -
זו יכולה להיות המציאות שלכם.

סרקו:

החל מ-2,490,000 ₪

076-599-3222

הרי זהב

פני קדם

הלל-בונייר